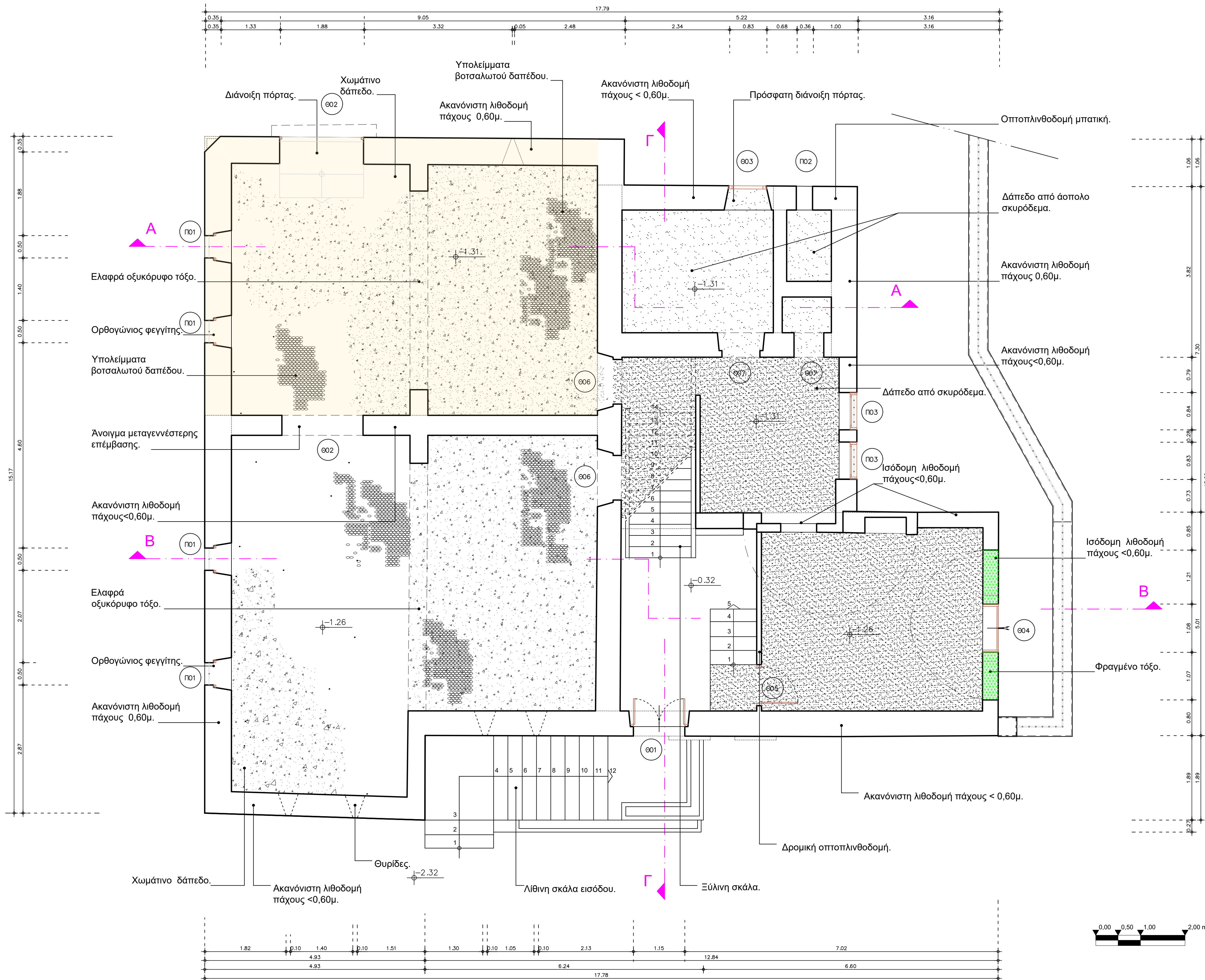
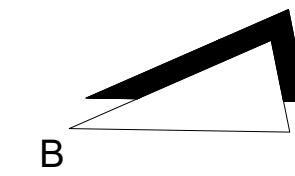

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ:

- Θ01 Τοξωτή ταμπλαωτή πόρτα εισόδου.
Θ02 Ορθογώνιο άνοιγμα - πρόσφατη επέμβαση με πλαίσιο από σκυρόδεμα.
Θ03 Ξύλινη καρφωτή πόρτα.
Θ04 Ορθογώνια δίφυλλη ταμπλαωτή πόρτα.
Θ05 Πόρτα καρφωτή (πρόσφατη επέμβαση).
Θ06 Ορθογώνια πόρτα ταμπλαωτή.
Θ07 Ορθογώνια πόρτα καρφωτή στην αρχική μορφή.

- Π01 Ορθογώνιος φεγγίτης.
Π02 Ορθογώνιο παράθυρο - πρόσφατη επέμβαση.
Π03 Ορθογώνιο παράθυρο.

- Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.
Φραγμένα ανοίγματα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

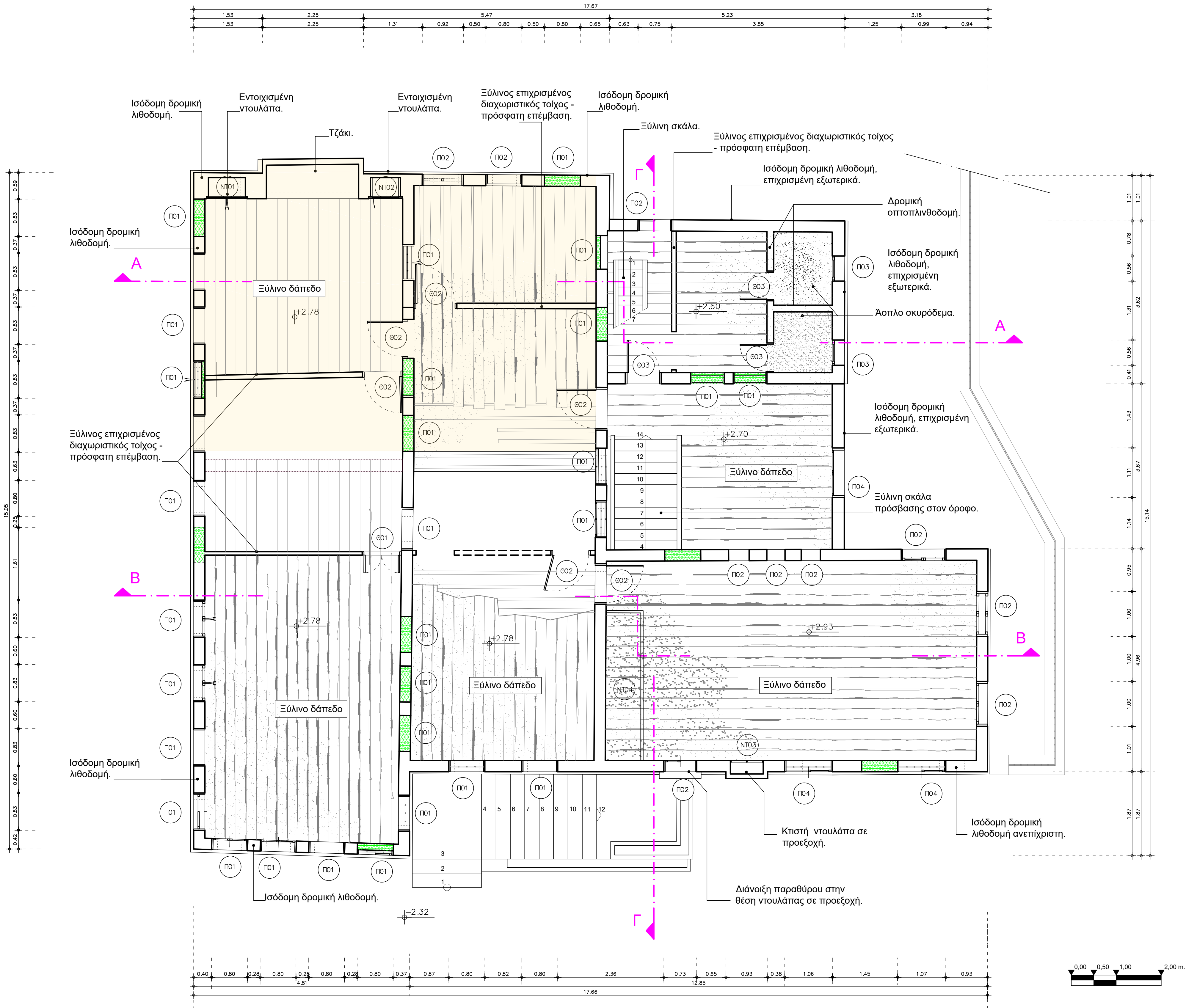
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

πίλος έργου:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ
αρχιτεκτονική μελέτη (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

πίλος σχεδίου:	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
κλίμακα: 1:50	α/α σχεδίου
Αποτύπωση	Απ.01
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ	

σφραγίδα υπογραφής:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ:

- Θ01 Ορθογώνια διφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα.
Θ02 Ορθογώνια μονόφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα.
Θ03 Ορθογώνια μονόφυλλη καρφωτή πόρτα.

- Π01 Ορθογώνιο παράθυρο - αρχική φάση.
Π02 Ορθογώνιο παράθυρο - πρόσφατη επέμβαση.
Π03 Ορθογώνιος φεγγίτης.
Π04 Ορθογώνιο παράθυρο μεγάλων διαστάσεων - πρόσφατη επέμβαση.

ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ:

- ΝΤ01 Ορθογώνια διφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα.
ΝΤ02 Ορθογώνια διφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα.
ΝΤ03 Ορθογώνια διφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα κτιστή σε προεξοχή.
ΝΤ04 Ξύλινη ντουλάπα (μουσάντρα).

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

Φραγμένα ανοίγματα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

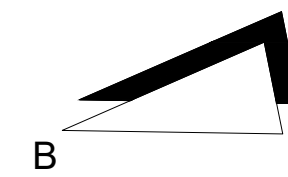
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

πίλος έργου:		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
	ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ	ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
	ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

πίλος σχεδίου:	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
κλίμακα: 1:50	
α/α σχεδίου	
Αποτύπωση	ΑΠ.03
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ	

σφραγίδα υπογραφής:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ:
Θ01 Μονόφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα.

Π01 Ορθογώνιο παράθυρο με ανοιγόμενα τζαμάλικια και σκούρα με περσίδες (πρόσφατη επέμβαση).

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

Το τμήμα της λιθοδομής στο επίπεδο φεγγιτών που κατέρρευσε παρουσίαζε έντονες οριζόντιες και κάθετες ρηγματώσεις. Στη ΒΑ γωνία παρουσίαζε έντονη κάθετη ρωγμή που συνεχιζόταν στις επικείμενες στάθμες.

Φραγμένοι φεγγίτες

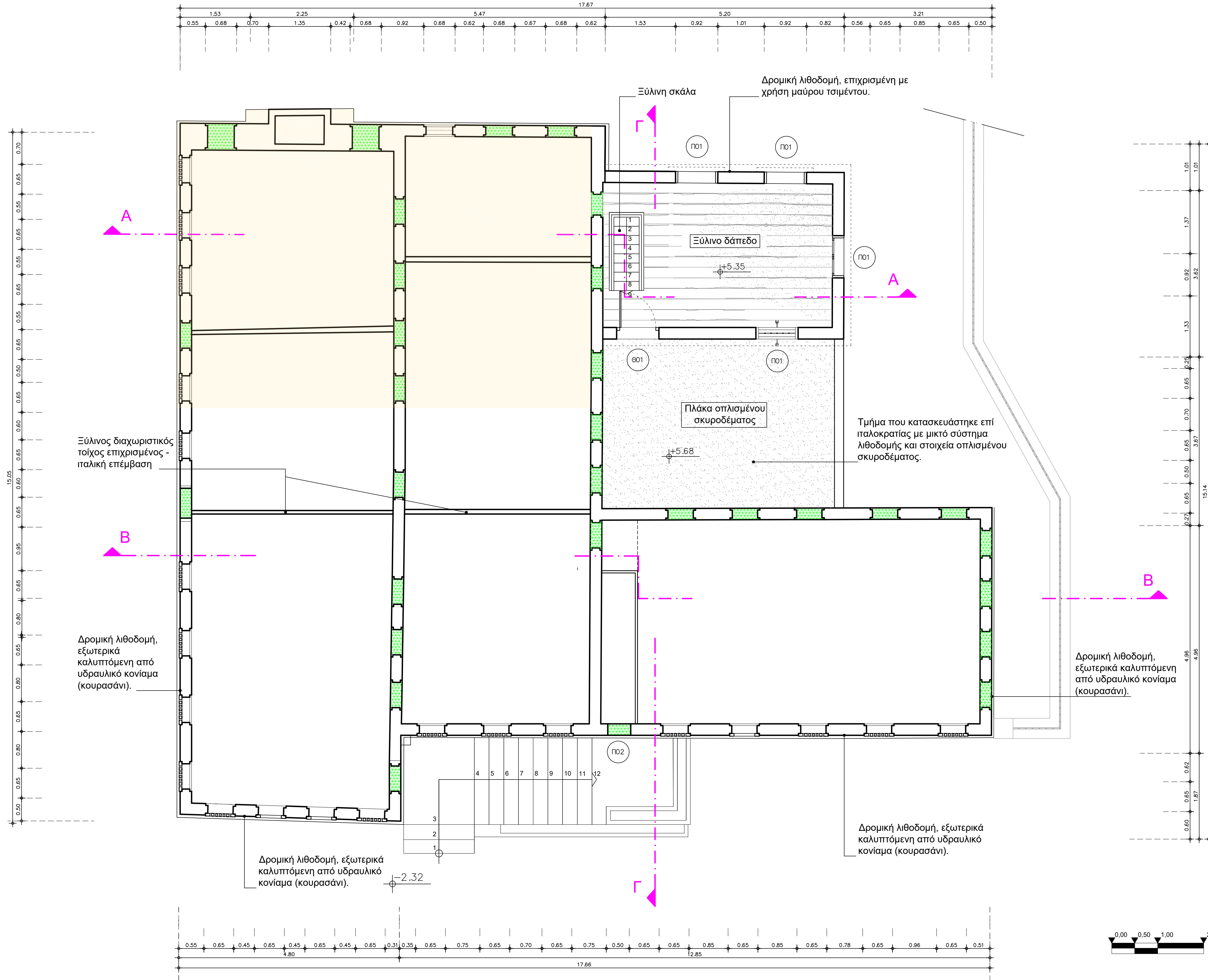
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

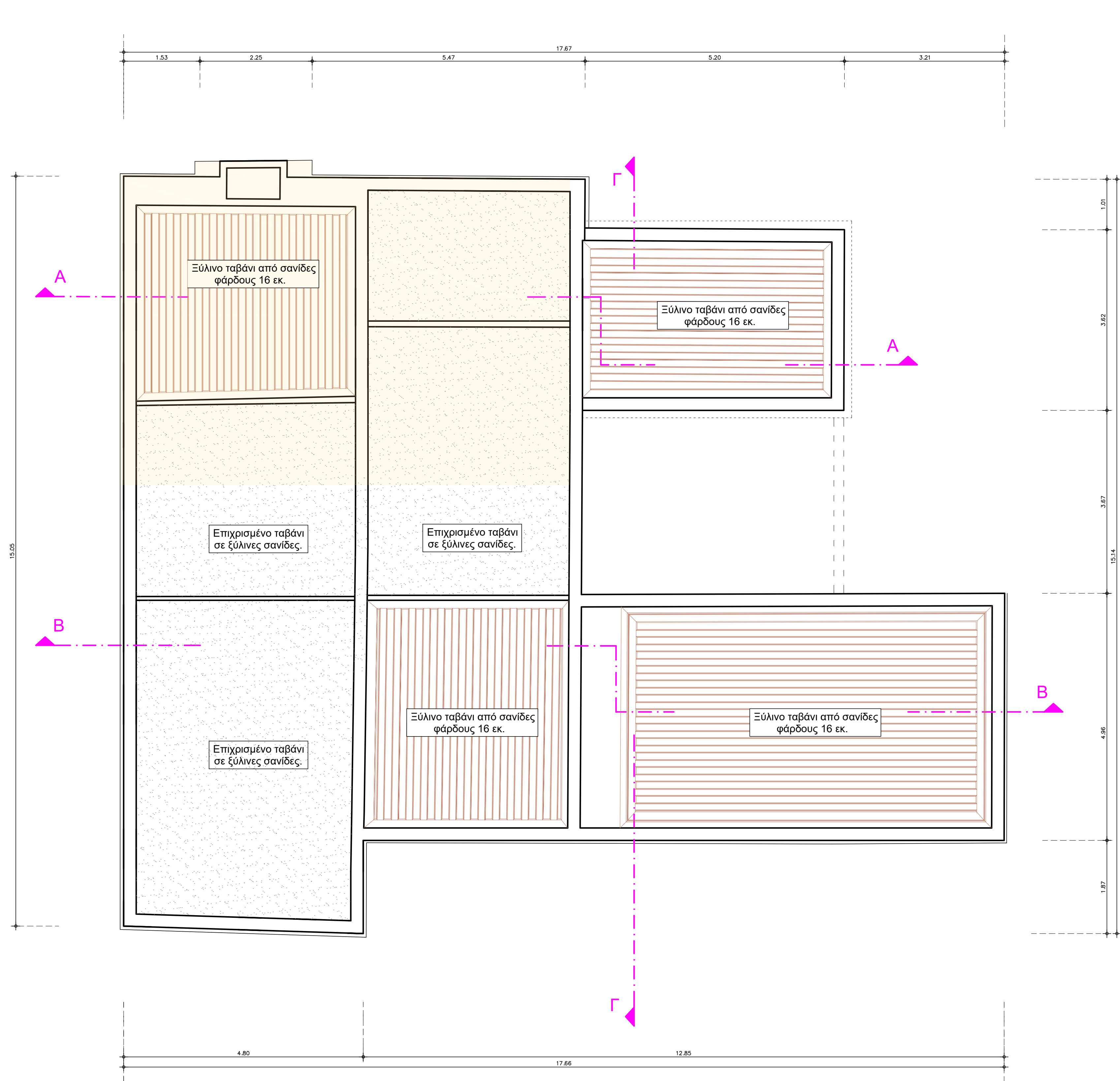
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ:		
ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

Αποτύπωση	ημερομηνία:	ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
	κλίμακα:	1:50
	α/α σχεδίου	
ΚΑΤΟΨΗ ΦΕΓΓΙΤΩΝ		Απ.05

σφραγίδα υπογραφής:

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

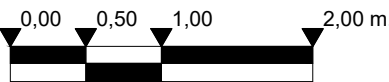
ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ:

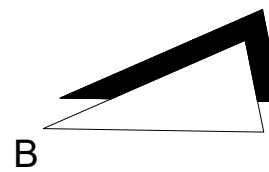
**ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ
ΣΤΗ ΡΟΔΟ**

αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

τίτλος σχεδίου:	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
Αποτύπωση	κλίμακα: 1:50
ΑΝΟΨΗ	α/α σχεδίου
Απ.07	

σφραγίδα υπογραφής:

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

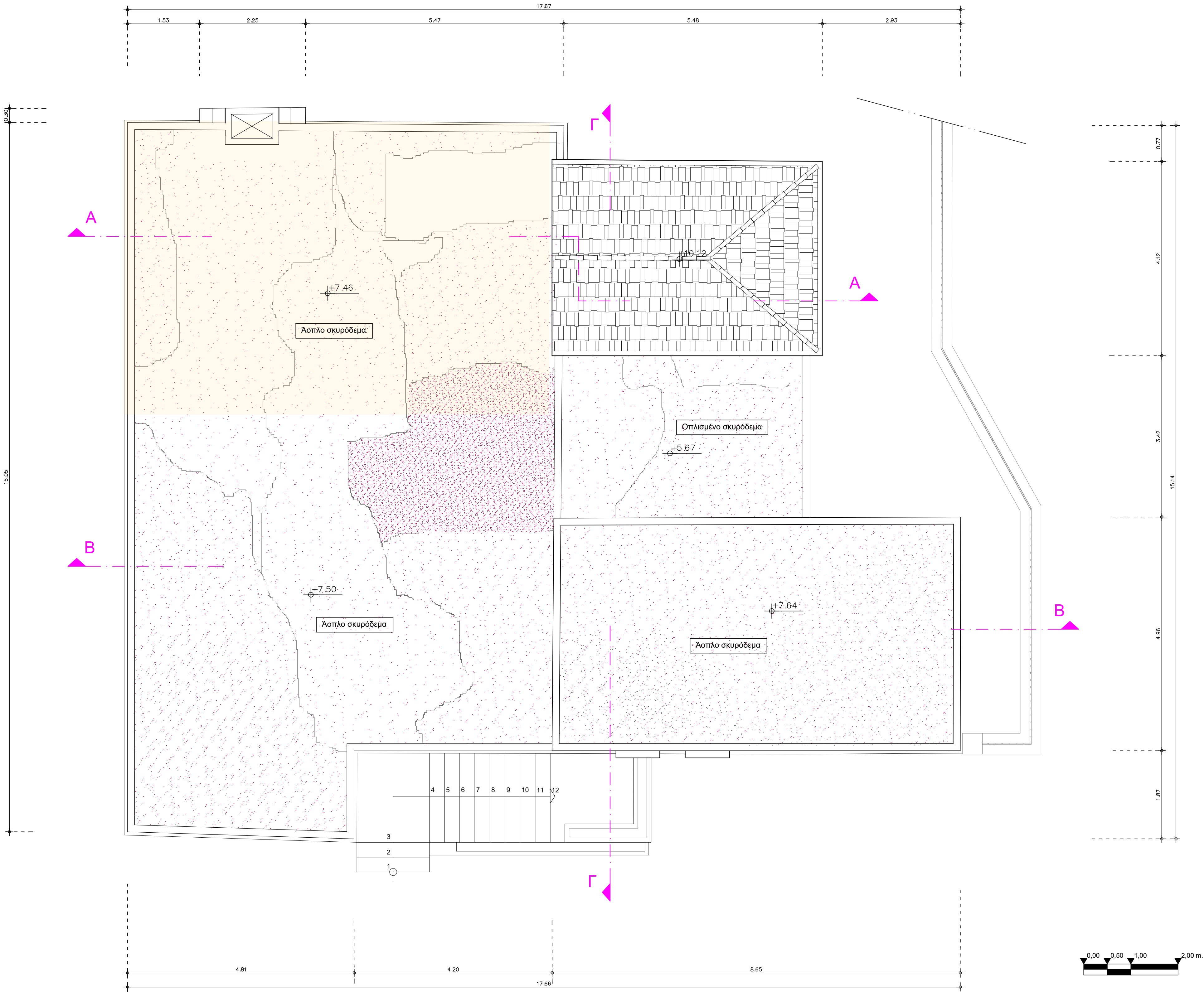
ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ:

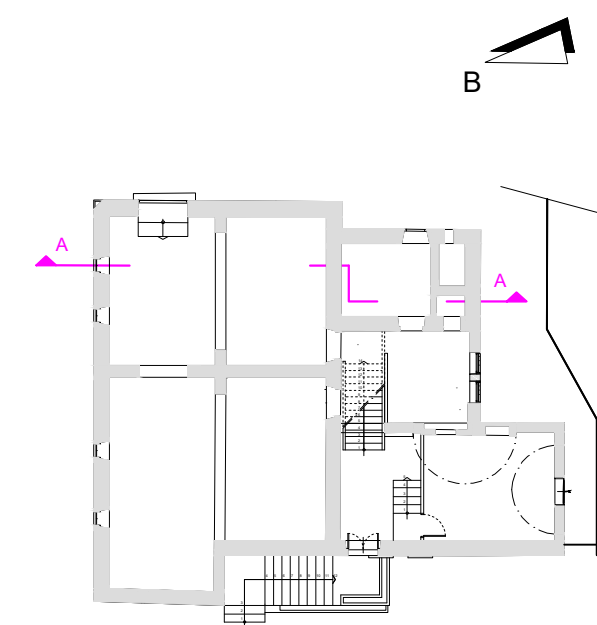
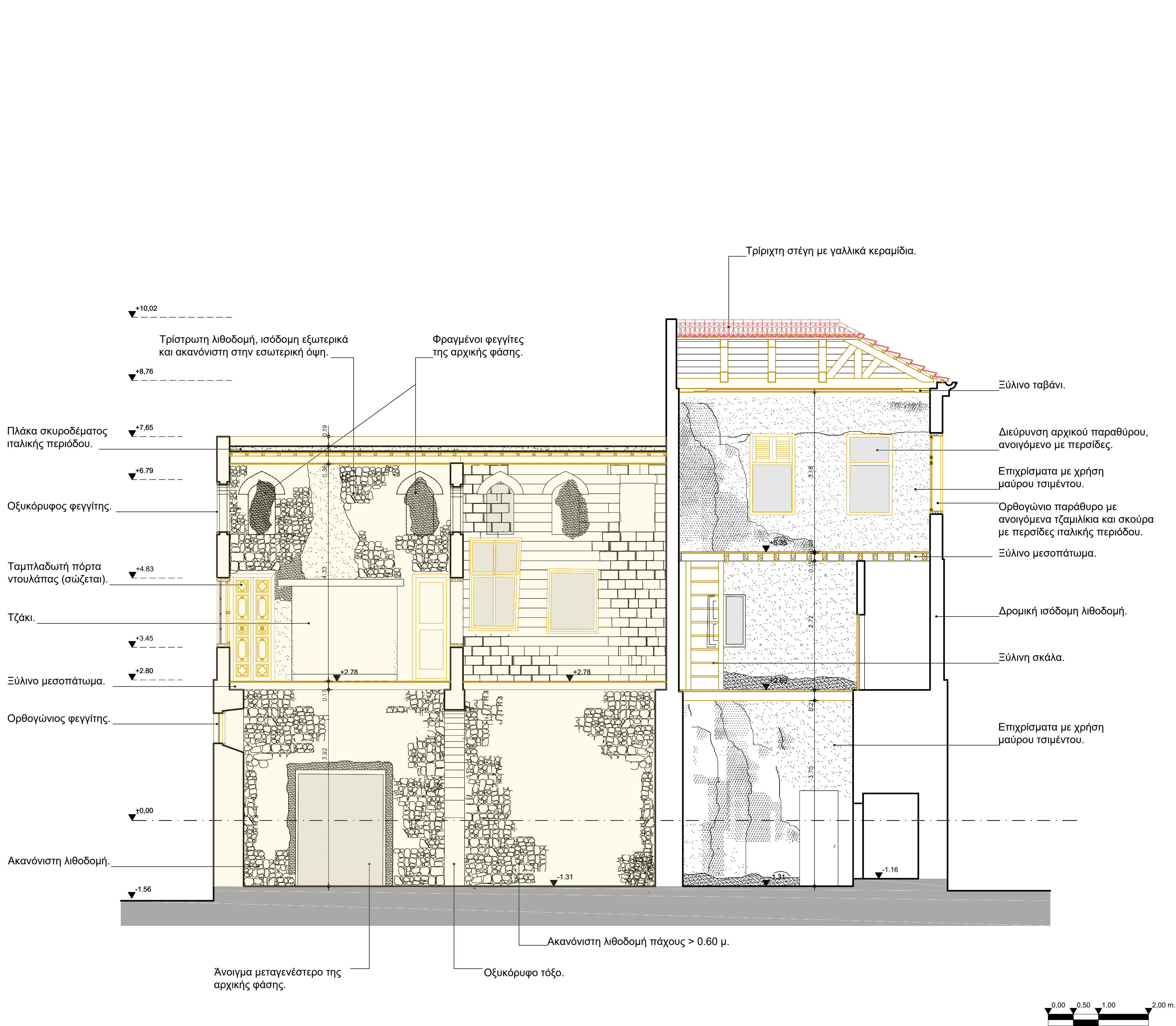
**ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ
ΣΤΗ ΡΟΔΟ**

αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

τίτλος σχεδίου:	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
Αποτύπωση	κλίμακα: 1:50
ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ	α/α σχεδίου
Απ.09	

σφραγίδα υπογραφής:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

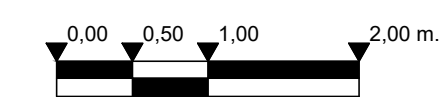
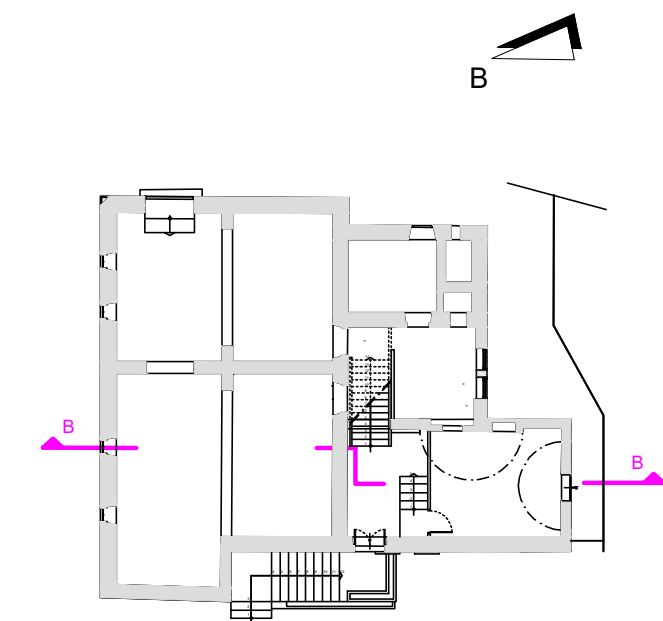
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

τίτλος σχεδίου: Αποτύπωση ΤΟΜΗ Α-Α	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020 κλίμακα: 1:50 α/α σχεδίου Απ.11
--	--

σφραγίδα υπογραφής:

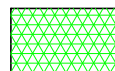
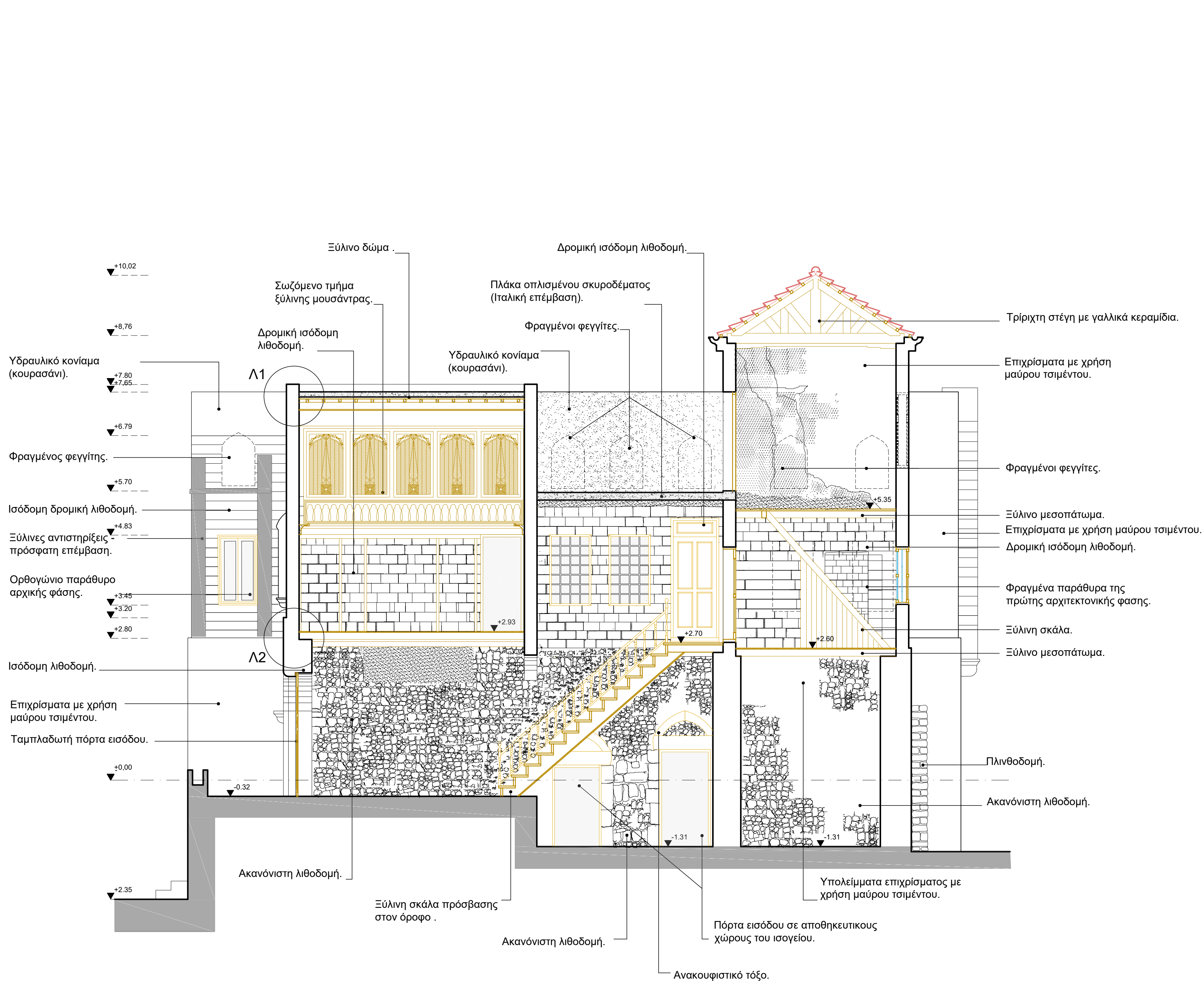
☐ Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ:		
ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

τίτλος σχεδίου: Αποτύπωση ΤΟΜΗ Β-Β	ημερομηνία:	ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
	κλίμακα:	1:50
	α/α σχεδίου	ΑΠ.12

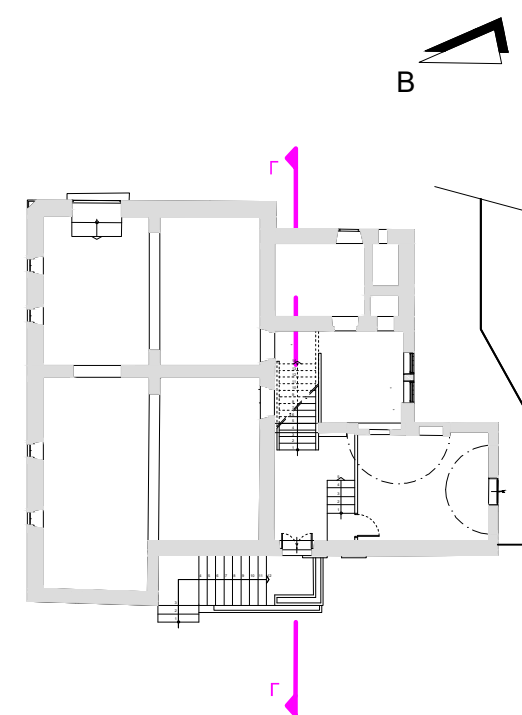
σφραγίδα υπογραφής:

Φραγμένοι φεγγίτες

Λ1 Λεπτομέρεια ξύλινου δώματος, (βλέπε τεύχος στατικής μελέτης)

Λ2 Λεπτομέρεια ξύλινου μεσοπατώματος, (βλέπε τεύχος στατικής μελέτης)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ:

**ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ
ΣΤΗ ΡΟΔΟ**

αρχιτεκτονική μελέτη (1997):

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

σχεδίαση (1997):

ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ
ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ

επικαιροποίηση

αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):

ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ηλεκτρονική σχεδίαση :

ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ
ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

τίτλος σχεδίου:

Αποτύπωση

ΤΟΜΗ Γ-Γ

ημερομηνία:

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020

κλίμακα:

1:50

α/α σχεδίου

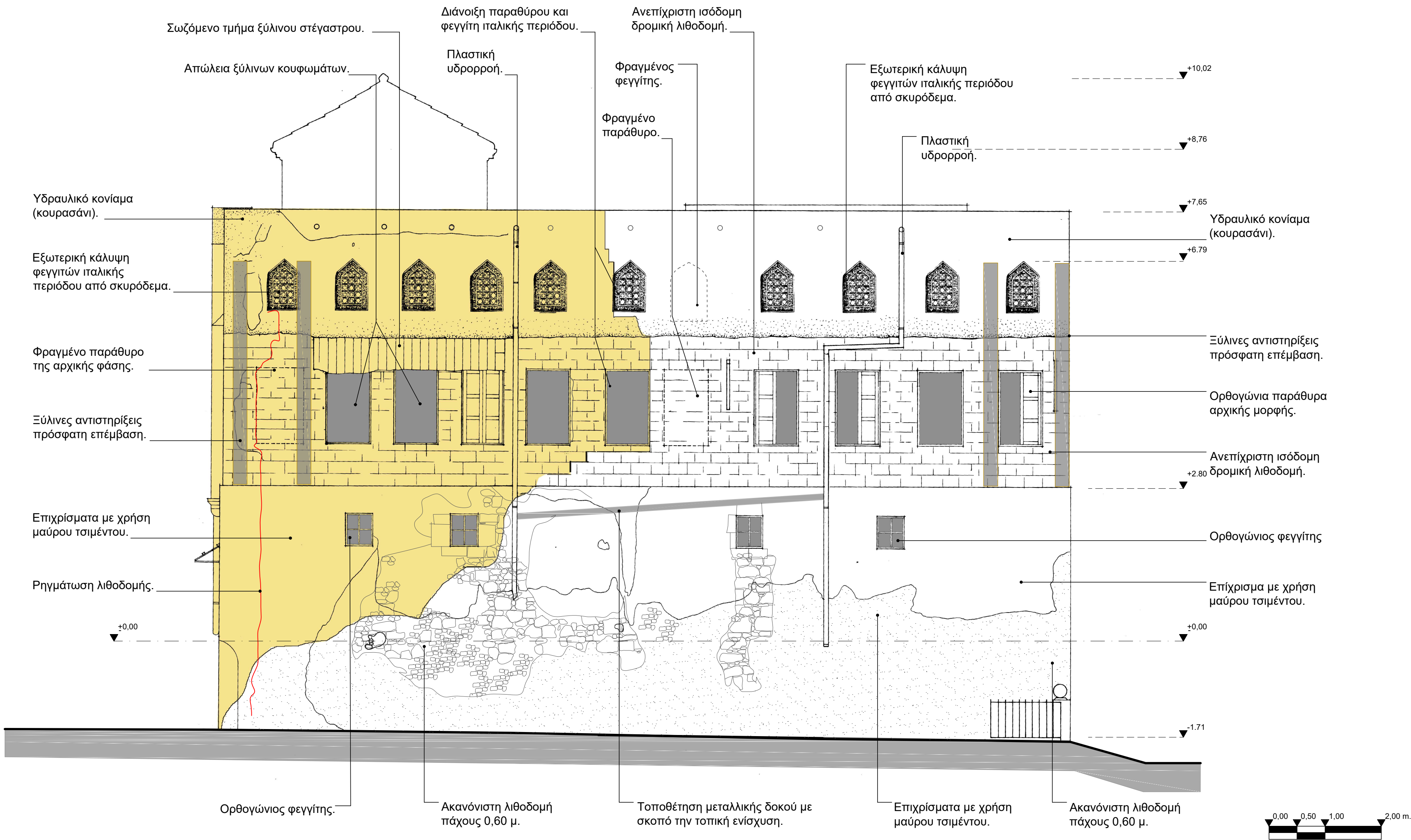
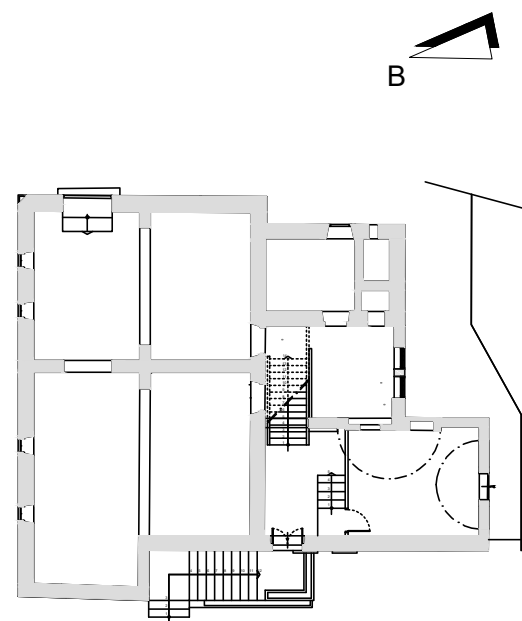
Απ.13

σφραγίδα υπογραφής:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ
ΣΤΗ ΡΟΔΟ

αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση:	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

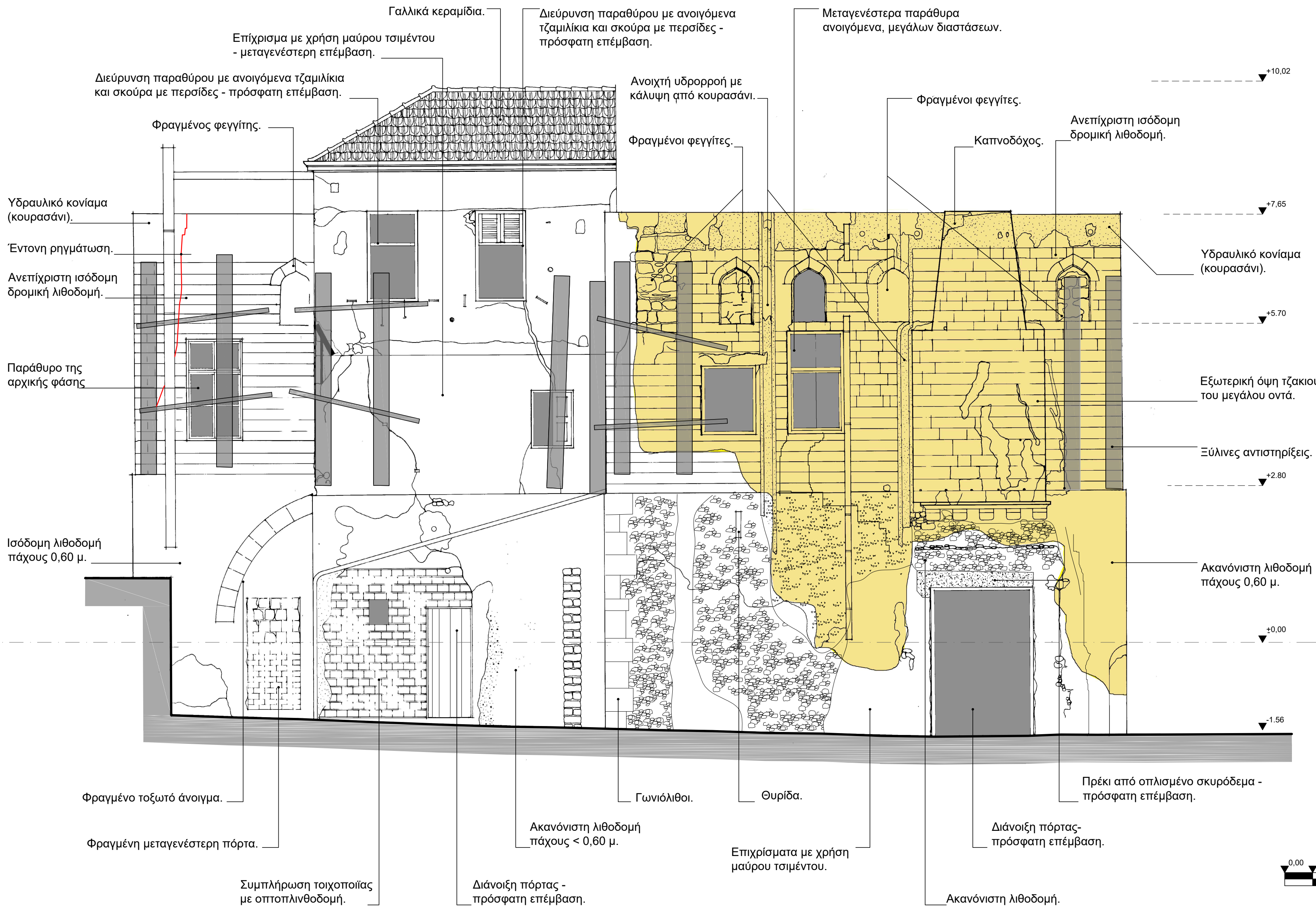
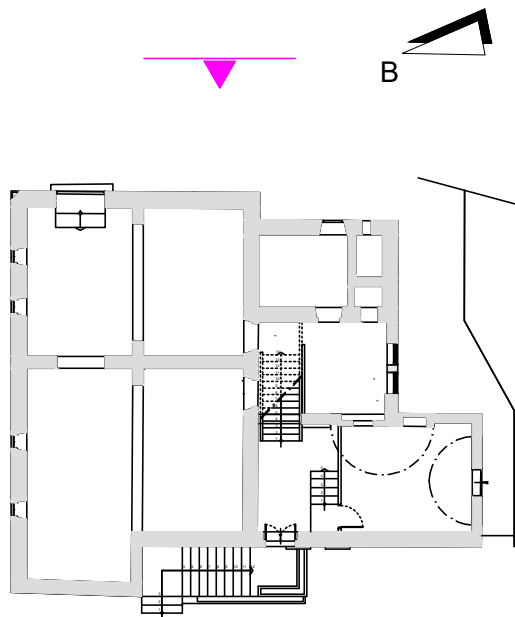
πίλος σχεδίου:	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
Αποτύπωση	κλίμακα: 1:50
ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ	α/α σχεδίου
ΑΠ.14	

σφραγίδα υπογραφής:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

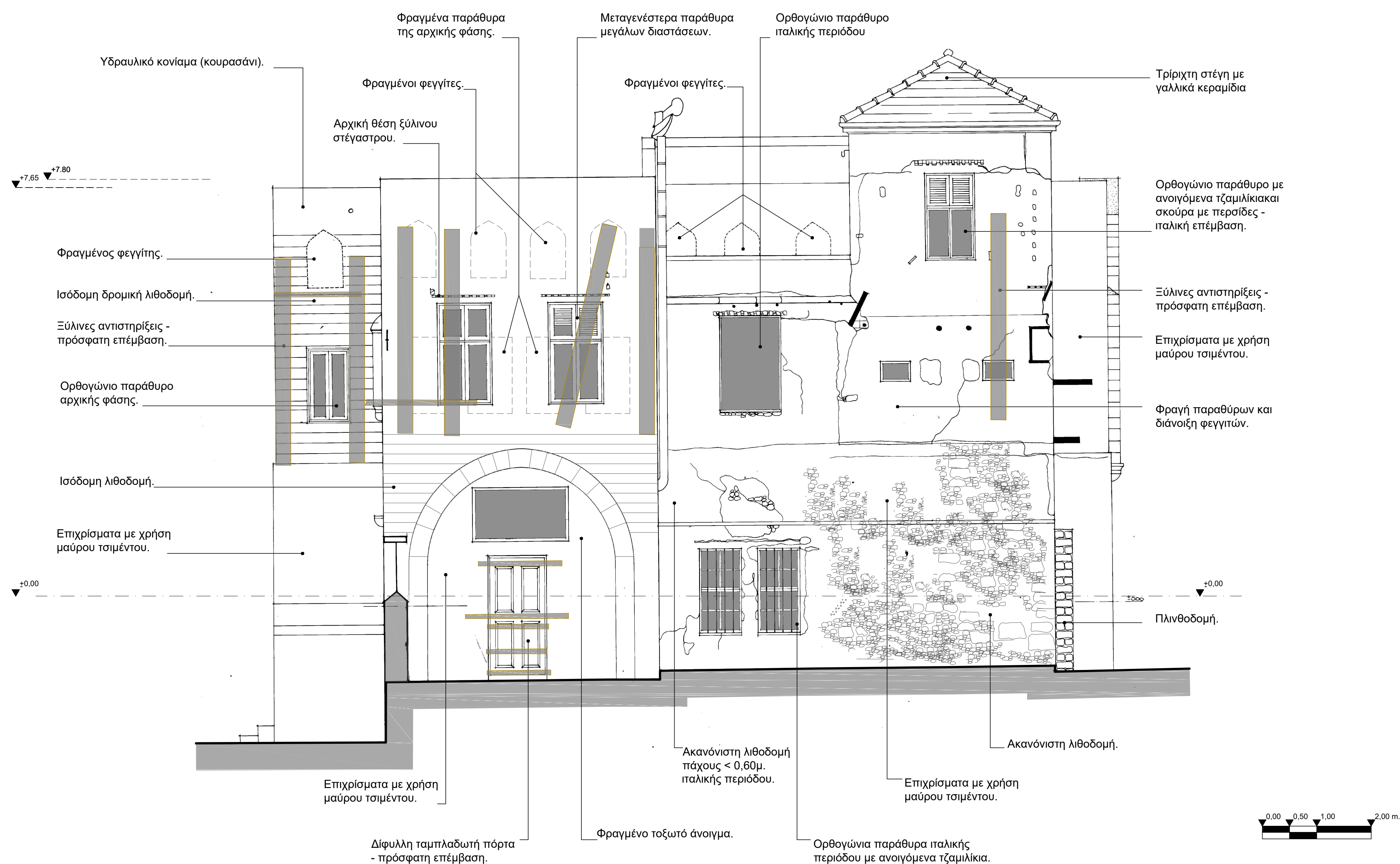
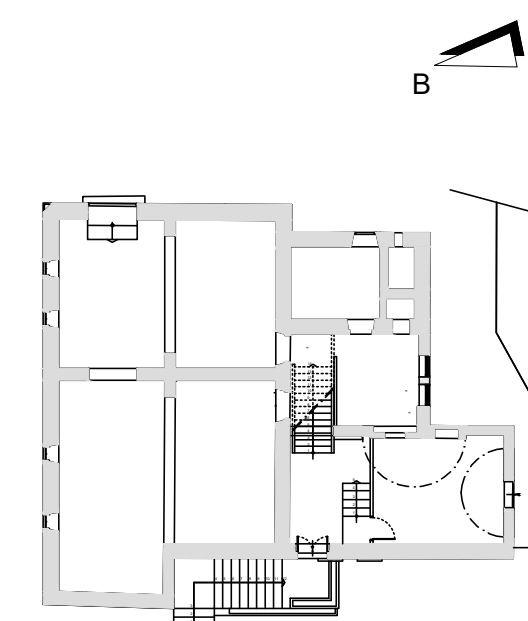
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

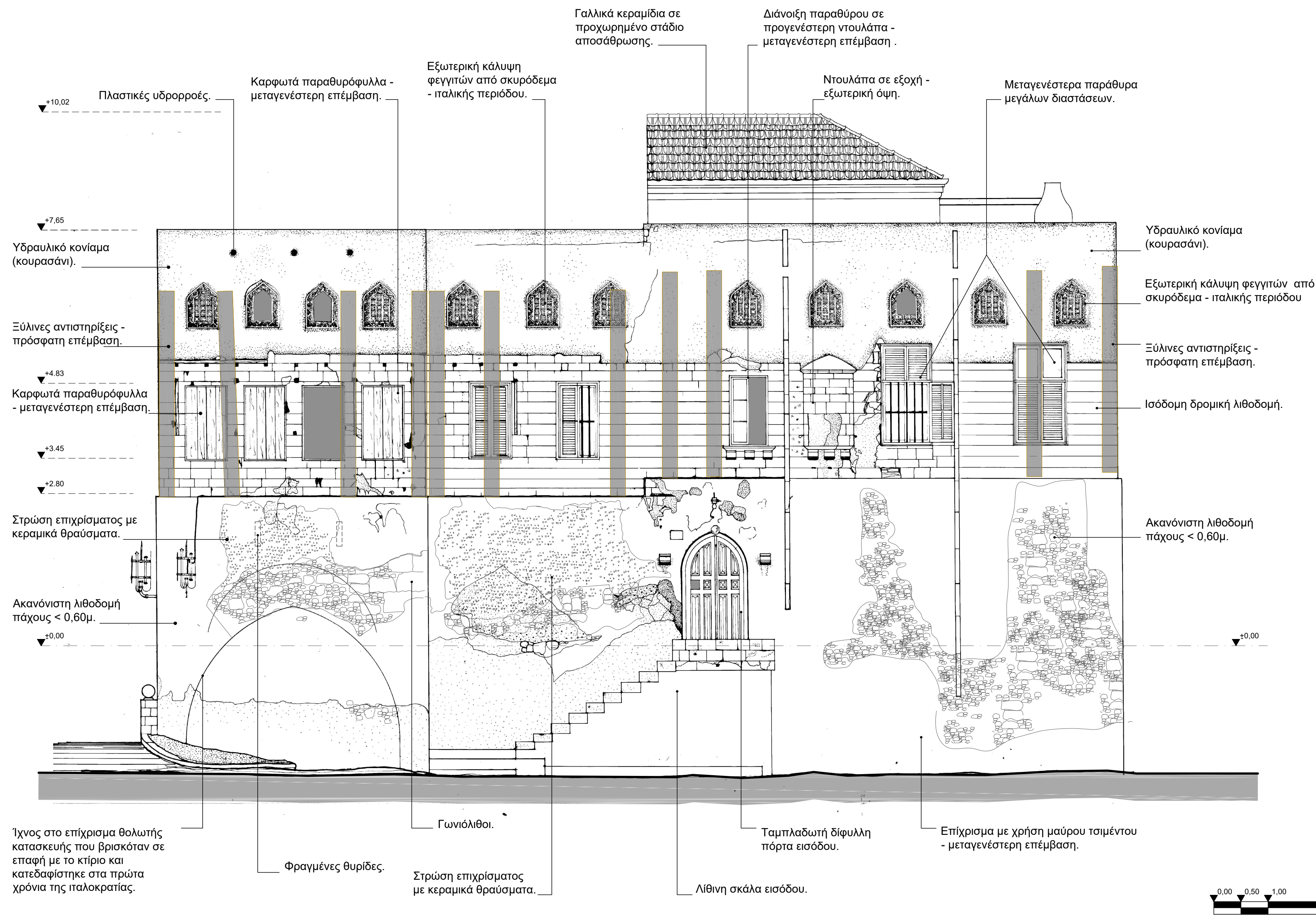
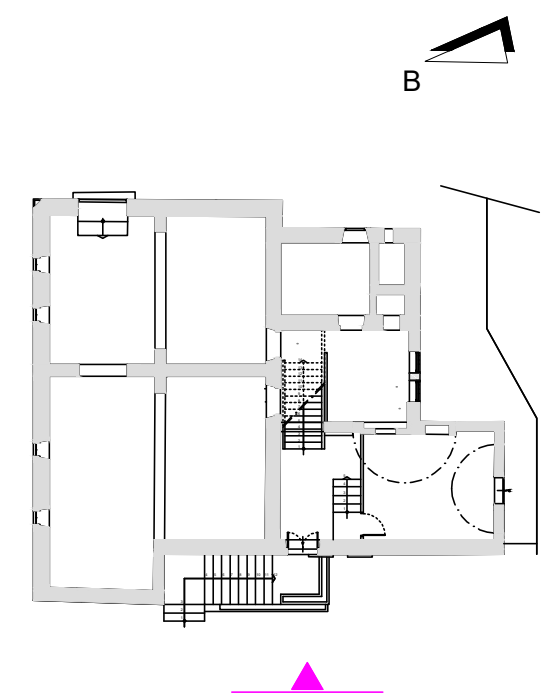
τίτλος σχεδίου:	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
Αποτύπωση	κλίμακα: 1:50
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ	α/α σχεδίου
ΑΠ.15	

σφραγίδα υπογραφής:

ΑΠ.16

σφραγίδα υπογραφή:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ:

**ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ
ΣΤΗ ΡΟΔΟ**

αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

Τίτλος σχεδίου:

Αποτύπωση

ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020

κλίμακα: 1:50

α/α σχεδίου

Απ.17

σφραγίδα υπογραφής:

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

1. Γενικά – Ιστορικά.

Η δεύτερη πολιορκία της πόλης της Ρόδου από τους Τούρκους έληξε στις 20-12-1522 με την παράδοσή της στις δυνάμεις του Σουλεϊμάν του Μεγαλοπρεπή.

Την 1η Ιανουαρίου του 1523 με την έξοδο των ιπποτών του Τάγματος του Αγίου Ιωάννη της Ιερουσαλήμ, υπό την καθοδήγηση του Μεγάλου Μαγίστρου Villiers de Isle Adam, λαμβάνει τέλος για τον τόπο μια περίοδος η οποία διήρκεσε 213 χρόνια.

Με την έναρξη της κατοχής της Ρόδου από τους Τούρκους παρατηρείται μια ριζική αλλαγή της δομής που χαρακτήριζε την πόλη στους προηγούμενους αιώνες. Από κέντρο διακίνησης προϊόντων και ιδεών, λειτουργώντας με τις δραστηριότητες αυτές ως γέφυρα ανάμεσα σε δύση και ανατολή, περνά στο μουσουλμανικό στρατόπεδο, συνδέοντας και πάλι με το ζωτικό της χώρο, τη Μικρά Ασία¹.

Η ένταξη του νησιού στο διοικητικό κορμό της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας έθεσε νέα δεδομένα, επηρεάζοντας θετικά την οικονομική ζωή των κατοίκων. Η πρώτη περίοδος της Οθωμανικής κυριαρχίας στα νησιά συμπίπτει με τη γενικότερη περίοδο της ακμής της Αυτοκρατορίας. Όμως η πραγματικότητα αυτή διήρκεσε ελάχιστα και η Οθωμανική Αυτοκρατορία σύντομα οδηγήθηκε στην πλήρη αποσύνθεσή της στους αιώνες που ακολούθησαν².

¹ Η.Κόλλιας, Οι Ιππότες της Ρόδου, το Παλάτι και η Πόλη, Αθήνα 1998, σ.59.

² Π.Σαβοριανάκης, Νησιώτικες κοινωνίες στο Αιγαίο πριν και μετά τις Οθωμανικές μεταρρυθμίσεις, Αθήνα, 2000, σ.102.

Η Ρόδος από το 1523 έως το 1546 ήταν έδρα Οθωμανού μπεηλερμπέη, που μετά το 16^ο αιώνα επονομαζόταν και καπουδάν πασάς³. Το νησί παρέμεινε στα χρόνια που ακολούθησαν μία απλή επαρχία της Αυτοκρατορίας. Πόλος έλξης ήταν κυρίως τα λιμάνια της, στα οποία στάθμευαν τα καράβια του αυτοκρατορικού στόλου (εικ 1). Ο ρόλος του λιμανιού της Ρόδου, ως ενός από τους σημαντικότερους σταθμούς στο σταυροδρόμι των θαλάσσιων δρόμων της Μεσογείου, από Δύση προς Ανατολή και Βορρά προς Νότο, περιορίστηκε αισθητά καθώς αντικαταστάθηκε σε μεγάλο βαθμό από την ιδιαίτερα αναπτυσσόμενη σε αυτήν την περιοχή πόλη της Σμύρνης στα Μικρασιατικά παράλια.

Εικ.1 Αποψη του λιμανιού της Ρόδου στα μέσα του 19ου αι.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, ιδιαίτερα στην περίοδο από το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, το νησί υπέστη μεγάλες φυσικές καταστροφές, με άμεσο αντίκτυπο στην οικονομία των κατοίκων του νησιού.

Σημαντικότερη ήταν η καταστροφή που προκλήθηκε από την έκρηξη της αποθηκευμένης πυρίτιδας στα υπόγεια του καμπαναριού της εκκλησίας του Αγίου Ιωάννη του Κολλακίου, το 1856. Σε συνδυασμό με τον καταστροφικό σεισμό που είχε προηγηθεί, η έκρηξη αφάνισε στην κυριολεξία το κέντρο της Ιπποτικής πόλης σε ακτίνα τουλάχιστον 300 μέτρων⁴. Η σεισμική έξαρση στο νησί στα τέλη του 19ου αιώνα και ιδιαίτερα ο σεισμός του 1863, είχαν ως αποτέλεσμα την κατάρρευση σημαντικών μνημείων, όπως του Πύργου του Naillac στο λιμάνι.

Εκτός των φυσικών φθορών, παρατηρείται στην πόλη μείωση των οικονομικών δραστηριοτήτων και σε άλλους τομείς της καθημερινής ζωής.

³ Π.Σαβοριανάκης, *αυτ.*, σ103.

⁴ Μαρία Gehlholf Βολονάκη, Ο σεισμός και η έκρηξη της πυρίτιδας στη Ρόδο το έτος 1856 κατά τον Hedenborg, *Δρόμος*, τευχ.13-14, 1982, σ.52-59.

Η παρακμή επιδεινώθηκε κατά το τέλος του 19ου αιώνα και μέχρι την κατάκτηση του νησιού από τους Ιταλούς το 1912, το νησί είχε υποβιβαστεί σε τόπο εξορίας. Εκτός των παραπάνω, η σύσταση του πληθυσμού μετά την παράδοση του νησιού στους Τούρκους, άλλαξε αισθητά⁵.

Η πόλη στην ουσία διαιρέθηκε σε δύο περιοχές, την τούρκικη, με την υποδιαίρεση της σε συνοικίες οι οποίες έφεραν ονομασίες από τα Τεμένη (μαχαλάδες) και την Εβραϊκή συνοικία, η οποία ενισχύθηκε κατά την περίοδο αυτή με τη μεταφορά από Θεσσαλονίκη Εβραίων Σεφαρδιτών, οι οποίοι απολάμβαναν πολλά οικονομικά οφέλη (εικ.2).

Εικ.2 Ο διαχωρισμός της πόλης .

Εικ.3 Η Εκκλησία της Αγίας Τριάδας 16^{ος} αι.– Ντολαπλί Τζαμί.

Στα χρόνια που ακολούθησαν την πρώτη περίοδο της Τουρκοκρατίας, παρατηρείται μια έντονη προσπάθεια προσαρμογής των υφιστάμενων εκκλησιών και κτιρίων, εν γένει ιπποτικής περιόδου, στις νέες πολιτισμικές συνθήκες.

Οι πολυάριθμες εκκλησίες της τειχισμένης πόλης μετατράπηκαν σε μουσουλμανικά τεμένη, αφού εντός των τειχών απαγορευόταν να κατοικούν χριστιανοί και οι πύλες έκλειναν μετά την έξοδο των Ελλήνων εμπόρων και τεχνιτών κατά τη δύση του ηλίου (εικ.3).

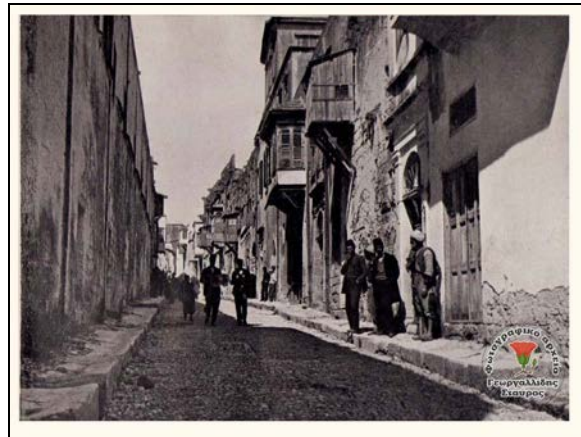
Παράλληλα αναπτύχθηκε μια τάση προσαρμογής της αστικής αρχιτεκτονικής στην περιοχή του Κολλακίου, σε κατοικίες του νέου πληθυσμού.

Η προσαρμογή αυτή επιτεύχθηκε με προσθήκες, όπως σαχνισιά στις όψεις, προσθήκες ορόφων και χώρων γενικά, σύμφωνα με τις νέες ανάγκες και συνήθειες⁶.

⁵ H.Balducci, Architettura Turca in Rodi,Milano, 1932, σ.8

⁶ H.Balducci, αυτ.,σ.22

Γλαφυρό παράδειγμα αποτελεί η κεντρική οδός του Κολλακίου, σήμερα οδός Ιπποτών, όπου τα καταλύματα των γλωσσών του Τάγματος μετατράπηκαν σε κατοικίες (εικ.4 – 5).

Εικ.4 – 5 Απόψεις της οδού των Ιπποτών στις αρχές του 20ου αι. (Φωτογραφικό Αρχείο Στ.Γεωργαλλίδη)

Όντας ήδη πυκνοδομημένη όταν κατακτάται από τους Τούρκους, σε συνδυασμό με το διωγμό των ντόπιων εκτός των τειχών, χρειάστηκαν λίγες νέες κατοικίες.

Οι Τούρκοι και οι Εβραίοι που κατοικούσαν μέσα στη Μεσαιωνική πόλη, ήταν οι κύριοι «κατασκευαστές» των νέων κατοικιών, ενώ το μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού εγκαταστάθηκε στα ιπποτικά κτίρια. Μέσα στην τειχισμένη πόλη, οι κατοικίες των Ελλήνων και των Φράγκων, που στέγασαν μέρος του μουσουλμανικού πληθυσμού, δέχτηκαν μικρές αναγκαίες τροποποιήσεις και προσθήκες με μορφολογικά στοιχεία απαραίτητα για την προσαρμογή στον ανατολίτικο τρόπο ζωής και της παράδοσης των νέων ενοίκων.

Οι Τούρκοι ενέταξαν χαρακτηριστικά στοιχεία του τουρκικού σπιτιού στα κτίρια της προηγούμενης περιόδου, που αφορούσαν τους όγκους, τη μορφολογία των όψεων, τη διάταξη της κάτοψης και τις λειτουργίες των χώρων. Διπλασίασαν τον αριθμό των ορόφων και των χώρων, πρόσθεσαν το σαχνισί, ξύλινη κατασκευή που προέκτεινε τον εσωτερικό χώρο της κατοικίας προς τα έξω και λειτουργούσε ως χώρος παρατήρησης για τις γυναίκες και δημιούργησαν χώρο λουτρών. Ο παραδοσιακός τύπος του τουρκικού σπιτιού δεν εφαρμόστηκε αυτούσιος στην πόλη, λόγω της επίδρασης που ασκούσαν η τοπική και η ιπποτική αρχιτεκτονική και λόγω των τοπικών οικοδομικών υλικών. Πρέπει, επίσης, να τονιστεί η εκτεταμένη χρήση του ξύλου κατά την οθωμανική περίοδο με μια ποικιλία ξύλινων κατασκευών όπως πατάρια, εσωτερικά χωρίσματα, επενδύσεις τοίχων και δαπέδων, σκάλες, ντιβάνια και ντουλάπια, που αλλοιώνουν, αλλά συνήθως δεν καταστρέφουν ανεπανόρθωτα την αρχική αρχιτεκτονική μορφή του κτιρίου.

Αυτό το στοιχείο αποτελούσε κύριο παράγοντα διαφοροποίησης με την ιπποτική κατοικία, αφού κατά την Ιπποτοκρατία η χρήση του ξύλου ήταν ελάχιστη. Οι ελαφρές, δομικά επεμβάσεις, ήταν αναστρέψιμες διατηρώντας έτσι την αρχική μορφή των κτιρίων⁷.

Η οργάνωση και η μορφή της οθωμανικής πόλης διέφερε ελάχιστα από τη δομή της ιπποτικής περιόδου με τον πολεοδομικό ιστό να παραμένει ανέπαφος. Σε χαρακτηριστικό του Γάλλου αρχιτέκτονα A.Gabriel το 1850, ύστερα από 300 χρόνια μετά την οθωμανική κατάκτηση, ο ιστός

⁷ Μαρία Μαργαρίτα Μίχαλου, Η πόλη της Ρόδου κατά την περίοδο της οθωμανικής κυριαρχίας, σ.72,73.

παρέμενε στο μεγαλύτερο του βαθμό αναλλοίωτος. Τα αρχαία νεώρια στο μυχό του κόλπου του Μανδρακίου παρέμειναν σε λειτουργία και τα τούρκικα ναυπηγεία εξακολούθησαν να λειτουργούν μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα. Αυτήν την περίοδο πραγματοποιήθηκε η κατεδάφιση των 10 ανεμόμυλων του εμπορικού λιμένα, που ανήκαν στην ιπποτική περίοδο.

Γενικά, η πόλη εντός των τειχών ήταν το κέντρο όλης της οικονομικής δραστηριότητας του νησιού. Το νέο διοικητικό κέντρο, το «κονάκ», το εγκατέστησαν προς το μεγάλο λιμάνι και το προάστιο του Μανδρακίου. Η κύρια αλλαγή είναι η συρρίκνωση του δημοσίου χώρου με τις πλατείες να χάνουν πλέον τον δημόσιο χαρακτήρα της ιπποτικής περιόδου ως χώροι κοινωνικής συνένυσης. Έξω από το κάστρο, οι Οθωμανοί διατηρούσαν ορισμένα δημόσια κτήρια, όπως το Γυμνάσιο και το οθωμανικό διοικητήριο, που σήμερα λειτουργούν ως δικαστήριο και ως ταχυδρομείο αντίστοιχα. Η γραμμή του τείχους αποτελούσε το διαχωριστικό όριο εγκατάστασης του κατακτητή από το ντόπιο πληθυσμό.

Εκείνο βεβαίως που αλλοίωσε την εικόνα της ιπποτικής Ρόδου ήταν η νέα χωροθέτηση των χρήσεων, η καινούρια κοινωνική σύνθεση της πόλης και η αλλαγή των οικοδομικών υλικών στην ανοικοδόμηση κτιρίων.

2. Τυπολογικές παρατηρήσεις των Αρχοντικών στη Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου.

Καθοριστικός παράγοντας στη διαμόρφωση της κατοικίας ήταν η μουσουλμανική παράδοση και θρησκεία που επηρέαζε σημαντικά την καθημερινότητα των Οθωμανών. Για παράδειγμα η εσωστρέφεια της κατοικίας και η παραμονή των γυναικών στο σπίτι οδήγησαν στην κατάργηση παραθύρων της πρώην ιπποτικής κατοικίας στο ισόγειο, της δημιουργίας ψηλής περιφράξεως, στις περιπτώσεις κατοικιών με αυλή προς το δρόμο και προσθήκης καφασωτών και σαχνισιών.

Κατά τον Doran Kuban «Το σπίτι ήταν για τη γυναίκα. Ο κόσμος, έξω από αυτό, για τον άνδρα. Οι χώροι εργασίας ήταν σχεδιασμένοι να ανοίγουν στην αυλή και ήταν εντελώς κλειστοί προς το δρόμο, στο επίπεδο του εδάφους. Υπό μία έννοια αυτή ήταν η ουσία του χαρεμιού σε ένα τούρκικο σπίτι, ήταν ιδιωτικό εσωτερικά»⁸.

Ο Hermes Balducci⁹ υποστηρίζει πως το αστικό σπίτι της περιόδου της Τουρκοκρατίας στη Ρόδο κατατάσσεται σε δύο τύπους, εξετάζοντας τη σχέση του κτίσματος με το δημόσιο δρόμο, δηλαδή τη σχέση του με τον πολεοδομικό ιστό της πόλης. Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν τα κτίρια εκείνα που αναπτύσσονται σε επαφή με το δημόσιο δρόμο και αποτελούν στην πλειοψηφία τους αποτέλεσμα προσαρμογής υφιστάμενων κτιρίων στις νέες πολιτισμικές συνθήκες.

Χαρακτηρίζονται από στοιχεία, όπως σαχνισιά, που προβάλλονται στο δημόσιο δρόμο με ξύλινα καφασωτά στα παράθυρα, ώστε να εξασφαλίζεται ο ιδιωτικός χαρακτήρας της οικογενειακής ζωής, την προσθήκη χώρων και ορόφων (εικ.6).

Τα ανοίγματα του ισόγειου περιορίζονται σε μικρούς φεγγίτες, ψηλά τοποθετημένους, ή απουσιάζουν εντελώς¹⁰.

⁸ Doran Kuban, The Turkish hayat house, Εκδόσεις Eren, 1993, σελ. 16-24

⁹ Το έργο του αποτελεί μια πρώτη προσέγγιση της αστικής αρχιτεκτονικής της περιόδου της Τουρκοκρατίας στη Ρόδο.

¹⁰ H. Balducci, ο.π., σ.22

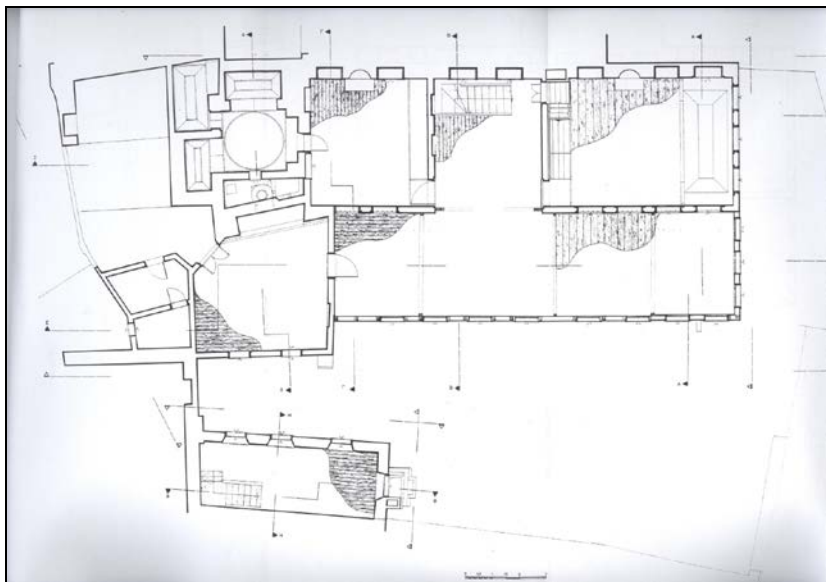
Εικ.6 Τμήμα της όψης του Καταλύματος της Προβηγίας στην οδό Ιπποτών με την τοποθέτηση σαχνισί στον όροφο. Φωτογραφικό Αρχείο Στ. Γεωργαλλίδης.

Ο δεύτερος τύπος απαντά σε κτίρια τα οποία δεν προέρχονται από προσαρμογή σε υφιστάμενα, αλλά αναπτύσσονται στο εσωτερικό μίας περιμαντρωμένης αυλής¹¹.

Η οργάνωση αυτή προσέδιδε μία ιδιαίτερη σχέση με τον περιβάλλοντα χώρο, την κλειστή αυλή, σχέση που επιδιώκεται τόσο μέσω της τυπολογικής οργάνωσης της κάτοψης όσο και των χαρακτηριστικών ανοιγμάτων των όψεων.

Ο αποκλεισμός των γυναικών από τη δημόσια ζωή, η οικιακή οικονομία, η πολυμέλεια των συννοικούντων, εξυπηρετούνταν από την οργάνωση γύρω από εσωτερικούς υπαίθριους χώρους περιτειχισμένους προσεκτικά¹².

Η κάτοψη των αρχοντικών αυτών βασίζεται στη σχέση της κλειστής μονάδας δωματίου (oda-hane) και του ημι-υπαίθριου (που εξελίσσεται σε κλειστό) μεταβατικού χώρου (hayat, cardak, sergah)¹³ (εικ.7).

Εικ.7 Κάτοψη αρχοντικού οδού Ιεροκλέους στην Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου 19ου αι. Διακρίνεται η σχέση μετωπικού χαγιατιού και οντάδων, όπως επίσης η παρουσία του χαμάμ.

¹¹ H.Balducci, ο.π.,σ.22

¹² Ι.Κίζης, «Επίσημη και Παραδοσιακή Αρχιτεκτονική. Η επιρροή του κέντρου στην Επαρχία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, Ελληνική Παραδοσιακή Αρχιτεκτονική, έκδ. Μέλισσα,τομ.6,Αθήνα 1982,σ.270.

¹³ Ι.Κίζης, αυτ.,σ.282

Στο ισόγειο, όπου αναπτύσσονται όλες οι βοηθητικές δραστηριότητες της κατοικίας, η μετάβαση από την αυλή στους κλειστούς χώρους γίνεται μέσω ανοικτής στοάς, που στο επίπεδο του ορόφου συμπίπτει με το «χαγιάτι».

Στον όροφο, ο χώρος της κυρίας κατοικίας απαντά στη σχηματική οργάνωση, όπου η αλληλοεπίδραση των δωματίων και του μετωπικού «χαγιάτι» αποτελεί κανόνα.

Το δωμάτιο (οντάς) αποτελεί αυτοτελή μονάδα, χρησιμοποιείται για το φαγητό, τον ύπνο, την εργασία, την κοινωνική συναναστροφή.

Η οργάνωση του χώρου με τη βοήθεια εντοιχισμένων περιμετρικών ντουλαπιών, εξυπηρετεί στη λειτουργία των παραπάνω χρήσεων στο εσωτερικό του οντά.

Στη μία πλευρά, συνήθως, της εισόδου στον οντά, υπάρχει μία εντοιχισμένη ξύλινη ντουλάπα, η «μουσάντρα» (εικ.8,9).

Εικ.8- 9 Παραδείγματα από μουσάντρες σε Αρχοντικά της Μεσαιωνικής Πόλης της Ρόδου.
Αρχοντικό οδού Αγίου Φανουρίου – Αρχοντικό Ιεροκλέους.

Η «μουσάντρα» παρουσιάζει λεπτή ξυλογλυπτική κατασκευή και είναι διακοσμημένη με επιζωγραφίες, φυτικά μοτίβα, στους ταμπλάδες.

Η ίδια διακόσμηση εμφανίζεται και σε άλλα στοιχεία του οντά.

Τα ταβάνια, που στην πλειοψηφία τους είναι ξύλινα, ποικίλουν με γραμμικές συνθέσεις με απλές σανίδες, έως και ρομβοειδείς ή μπακλαβαδωτές διακοσμήσεις.

Σε επιλεγμένα σημεία βρίσκεται τμήμα ξυλόγλυπτου και συνήθως επιζωγραφισμένου κουμπέ που ποικίλει σε μέγεθος και μορφή (εικ.10,11).

Εικ.10 Λεπτομέρεια διακόσμου μουσάντρας.

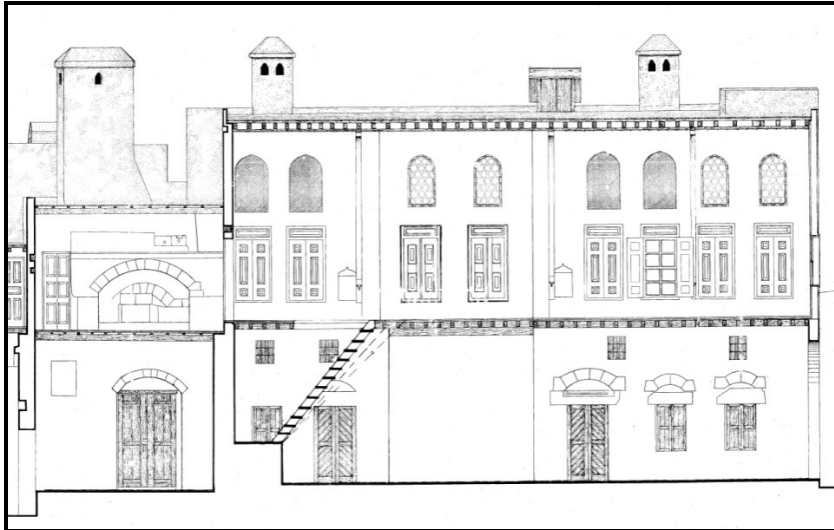
Εικ.11 Ξυλόγλυπτος κουμπές. Αρχοντικό Ιεροκλέους,
Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου

Η συμμετρική διάρθρωση του οντά επεκτείνεται και στις κατακόρυφες επιφάνειες.

Οι εσωτερικές όψεις του οντά χωρίζονται σε δύο τμήματα, που οριοθετούνται από ένα εσωτερικό οριζόντιο γείσο (ράφι) στο επίπεδο του υπέρθυρου των παραθύρων.

Το κατώτερο τμήμα της επιφάνειας των όψεων, περιλαμβάνει τα ανοίγματα προς το χαγιάτι, ή εξωτερικά το τζάκι και τις εντοιχισμένες ορθογώνιες ντουλάπες με φυτικό διάκοσμο στα ταμπλαδωτά φύλλα τους.

Το ανώτερο τμήμα περιλαμβάνει τοξωτούς φεγγίτες, συμμετρικά τοποθετημένους ως προς τα παράθυρα, οι οποίοι στην εσωτερική τους πλευρά έφεραν γύψινα υαλοστάσια και εξωτερικά ξύλινα καφασωτά (εικ.12).

Εικ.12 Διαμόρφωση των εσωτερικών όψεων των οντάδων προς το χαγιάτι. Η σχέση παραθύρων και φεγγιτών. Αρχοντικό οδού Ιεροκλέους, Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου.

Όσον αφορά στο χαγιάτι, που όπως αναφέρθηκε αποτελεί στοιχείο σημαντικό στη διάρθρωση της κάτοψης των αρχοντικών, τοποθετείται κυρίως μετωπικά σε σχέση με τους οντάδες.

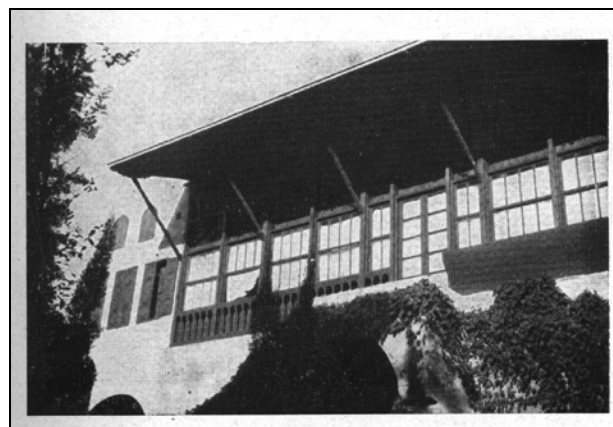
Το ανοιχτό χαγιάτι στην εξέλιξή του μετατρέπεται σε κλειστό, με ξύλινες όψεις προς την αυλή. Διατηρεί όμως, μέσω μεγάλων ανοιγμάτων, την αρχική σύνδεση με το εξωτερικό περιβάλλον.

Στο χώρο αυτό πραγματοποιούνται δραστηριότητες της καθημερινής ζωής της οικογένειας όπως υποδοχή, τελετές, ή κατοικία κατά τους καλοκαιρινούς μήνες (εικ.13,14).

Συνήθως σε τμήματα ελεύθερα από κυκλοφορία, στο χαγιάτι διαμορφώνεται καθιστικό.

Εικ.13 Ανοιχτό χαγιάτι. Μουσουλμανική βιβλιοθήκη Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου.

Εικ.14 Κλειστό χαγιάτι. Αρχοντικό Villaragut. Οδός Ιπποτών, Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου.

Στην περίπτωση των αρχοντικών της Ρόδου υπάρχουν παραδείγματα όπου το χαγιάτι περιλαμβάνει καθιστικό στη μία άκρη του, τον «σοφά».

Εκτός από την υπερύψωση του δαπέδου στο σημείο αυτό, οι όψεις δεν ακολουθούν τη λογική που αναπτύσσεται στο χαγιάτι, αλλά τείνουν να διαμορφωθούν σαν να επρόκειτο για οντά. Έτσι στις όψεις, χτιστές πολλές φορές, ανοίγονται παράθυρα και φεγγίτες προς την αυλή.

Σε μια λογική της εξέλιξης των αρχοντικών αυτών, παρατηρείται η προσθήκη χώρων που εμπλουτίζουν τη διάρθρωση της κάτοψης. Χώροι, όπως οντάδες, χαμάμ και μαγειρεία, αποτελούν στοιχεία που προσδίδουν στην κατοικία μεγαλύτερες ανέσεις.

Το χαμάμ παρουσιάζει και αυτό μια σχηματική οργάνωση της κάτοψης και των μορφών που επαναλαμβάνονται με μικρές διαφοροποιήσεις.

Πρόκειται για τετράγωνη αίθουσα μικρών διαστάσεων που πλαισιώνεται από άλλες ορθογώνιες, χωρίς ανοίγματα προς το περιβάλλον και με τρουλιάια στέγαση (εικ.15).

Η εστία (το τζάκι) που καθιστά δυνατή τη λειτουργία του χώρου με την παραγωγή ζεστού αέρα και νερού, αποτελεί συγχρόνως και εστία στο χώρο του μαγειρείου, αφού τοποθετείται στο μεσότοιχο μεταξύ των δυο αυτών χώρων.

Εικ.15 Λεπτομέρεια εσωτερικού χαμάμ. Αρχοντικό οδού Μενάνδρου, Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου.

Οι όψεις στις αυλές των αρχοντικών παρουσιάζουν μια αυστηρότητα, η οποία διακόπτεται από στοιχεία όπως τα τόξα του ισογείου και τα ανοίγματα του ορόφου (παράθυρα και φεγγίτες).

Οι ξύλινες ή κτιστές (ανεπίχριστες) όψεις του χαγιατιού, διαφοροποιούνται αισθητά σε σχέση με την επιχρισμένη επιφάνεια της όψης, ενώ τα στέγαστρα αποτελούν τα μοναδικά κατά κανόνα στοιχεία που προβάλλουν από το κατακόρυφο επίπεδο (εικ.16,17).

Η απλή αυτή οργάνωση των όψεων παρουσιάζεται ακόμα πιο λιτή στις όψεις προς το δημόσιο χώρο όπου τα λιγοστά ανοίγματα φέρουν ξύλινα καφασωτά, προστατεύοντας έτσι την απομόνωση της οικογενειακής ζωής.

Εικ.16 Αρχοντικό Τοπτσούμπαση, Πόλης Ρόδου.

Εικ.17 Αρχοντικό οδού Ιεροκλέους, Μ.Π.Ρόδου.

3) Τρόπος κατασκευής των αρχοντικών της Μεσαιωνικής πόλης της Ρόδου.

Ο παρόλιθος της Ρόδου αποτελείται κατά κύριο μέρος από αποστρογγυλωμένα ανόργανα θραύσματα (τεμάχια πετρωμάτων), τα οποία είναι ενωμένα με ανθρακικής σύστασης, συγκολλητικό υλικό. Η συγκολλητική ύλη που ενώνει τα διάφορα θραύσματα είναι σχετικά λίγη, με αποτέλεσμα να υπάρχουν κενά (πόροι) μεταξύ των θραυσμάτων. Πρόκειται δηλαδή για βιοκλαστικό –ψαμμιτικό ασβεστόλιθο, με ασβεστική συγκολλητική ύλη.

Στο ισόγειο, οι αίθουσες αποτελούνται από τοιχοποιία μέσου πάχους 50-60 εκ., τρίστρωτη, με ακανόνιστους λίθους με μεγάλους αρμούς στις εξωτερικές πλευρές (εικ.18,19).

Εικ.18 Αρχοντικό οδού Ιεροκλέους Μ.Π.Ρόδου

Εικ.19 Αρχοντικό Χασάν Μπέη. Μ.Π.Ρόδου.

Η τοξοστοιχία, με οξυκόρυφα ή ημικυκλικά τόξα, στο ισόγειο, έχει πάχος 25εκ-30εκ.. Αποτελείται από ισόδομη λιθοδομή με λαξευτούς παρόλιθους σε δόμους διαφόρων μεγεθών ορθογωνισμένους και με καλή εφαρμογή των πλευρών μεταξύ τους.

Στις λιθοδομές του ισογείου απουσιάζει κάθε προσπάθεια περίδεσης με ξύλινα στοιχεία (ξύλοδεσιές), εκτός του ανώτερου τμήματος, όπου τοποθετείται ξύλινος στρωτήρας στον οποίο εδράζονται τα δοκάρια του μεσοπατώματος, ενώ στα ανοίγματα, πόρτες, παράθυρα, ντουλάπες στο επίπεδο του πρεκιού, διαμορφώνονται ανακουφιστικά τόξα (εικ.20,21).

Εικ.20-21 Τοξοστοιχία ισογείου και ανακουφιστικά τόξα ανοιγμάτων. Αρχοντικό οδού Ιεροκλέους, Μ.Π.Ρόδου.

Στον όροφο οι λιθοδομές χαρακτηρίζονται από την ιδιαίτερη και τολμηρή κατασκευή τους, διάτρητες από παράθυρα και φεγγίτες.

Είναι δρομικές, πάχους 20 έως 30εκ., ισόδομες και με καλή αρμογή, υπάρχουν όμως περιπτώσεις όπου χρησιμοποιούνται κεραμικά τεμάχια στους δόμους.

Οι λιθοδομή αυτή διακόπτεται από ξύλινα διαζώματα (ξυλοδεσιές), οι οποίες καταλαμβάνουν όλο το πάχος του τοίχου (εικ.22,23).

Συνήθως στις λιθοδομές του ορόφου κατασκευάζονται δύο ή τρεις σειρές ξυλοδεσιών.

Η πρώτη στάθμη, στο επίπεδο των προκίων των θυρών και παραθύρων, ενισχύεται με την κατασκευή οριζόντιων τόξων.

Μία ενδιάμεση ζώνη κατασκευάζεται στη στάθμη της βάσης των φεγγιτών, ενώ στην τελευταία εδράζονται τα δοκάρια της επίπεδης στέγασης.

Οι συνδέσεις των ξυλοδεσιών στις γωνίες γίνονται μισοχαρακτά με τη χρήση μεταλλικών στοιχείων (εικ.24).

Εικ.22 Λεπτομέρεια ισόδομης λιθοδομής ορόφου.
Αρχοντικό οδού Αλεξανδρίδου, Μ.Π.Ρόδου

Εικ.23 Παρουσία ξυλοδεσιάς στη λιθοδομή ορόφου. Αρχοντικό οδού Ιεροκλέους, Μ.Π.Ρόδου.

Εικ.24 Γωνιακή σύνδεση ξυλοδεσιών. Αρχοντικό οδού Αλεξανδρίδου
Μ.Π.Ρόδου.

Η ύπαρξη του συστήματος περίδεσης στις λιθοδομές του ορόφου και οι λεπτομέρειες σύνδεσής τους υποδηλώνουν τη συνειδητοποίηση, από τους μαστόρους, της ευπάθειας που παρουσιάζει μία τέτοια τοιχοποιία στις σεισμικές δράσεις.

Αποτελεί δε τοπικό χαρακτηριστικό της δόμησης των δρομικών λίθινων τοίχων που συναντώνται στη Ρόδο να διακόπτει τη συνέχεια της λιθοδομής με το σημαντικό φάρδος του ξύλινου αυτού στοιχείου. Η ξυλοδεσιά – πρέκι έχει διατομή 20/7 και 22/7 όταν ο τοίχος έχει πάχος 25-26 εκ.

Να σημειωθεί πως στο επίπεδο των πρεκιών των παραθύρων και πάνω από τις ξυλοδεσιές κατασκευάζονται οριζόντια τόξα, ώστε να επιτευχθεί η γεφύρωση του ανοίγματος των παραθύρων. Με τον τρόπο αυτό οι ξυλοδεσιές δεν δέχονται κατακόρυφες φορτίσεις της υπερκείμενης λιθοδομής, αλλά βρίσκονται «ελεύθερες» στο σημείο αυτό.

Το μεσοπάτωμα των αρχοντικών αυτών, μορφώνεται από ξύλινες δοκούς. Η διάταξή τους, οι αποστάσεις και οι διατομές ποικίλουν. Σε γενικές γραμμές οι ξύλινοι δοκοί έχουν διατομή 0,12X0,19 - 0,07X0,12 - 0,07 X 0,15 μ., ενώ οι αποστάσεις 0,35 – 0,60 μ.

Υπάρχουν δυο είδη μεσοπατωμάτων : το πρώτο και παλιότερο αποτελείται από δοκίδες, ορθογωνικής διατομής, που εδράζονται στις κύριες δοκούς, πάνω στις οποίες καρφώνονται φαρδιές σανίδες πλάτους 0,26 μ., ενώ το δεύτερο και νεότερο αποτελείται από σανίδες πλάτους 0,14-0,17 μ., οι οποίες καρφώνονται κατευθείαν στις κύριες δοκούς (εικ.25,26).

Οι δοκοί εδράζονται στους τοίχους σε ξυλοδεσιές (στρωτήρες) διατομής που κυμαίνεται μεταξύ 0,07/0,05 – 0,12/0,05μ.

Εικ.25 Μεσοπάτωμα με δοκούς και δοκίδες, Αρχοντικό Οδού Ιεροκλέους Μ.Π.Ρόδου.

Εικ.26 Μεσοπάτωμα χωρίς δοκίδες, Αρχοντικό Χασάν Μπέη, Μ.Π.Ρόδου

Τα δοκάρια «πατούν» στις ξυλοδεσιές στις οποίες, σε πολλά παραδείγματα, σχηματίζονται εγκοπές έτσι ώστε τα δοκάρια αυτά να αγκυρώνονται. Με τον τρόπο αυτό το μεσοπάτωμα, στο σύνολό του, αποσβένει τις πλάγιες οριζόντιες δυναμικές φορτίσεις σε μια καλύτερη συνεργασία με την υποκείμενη λιθοδομή.

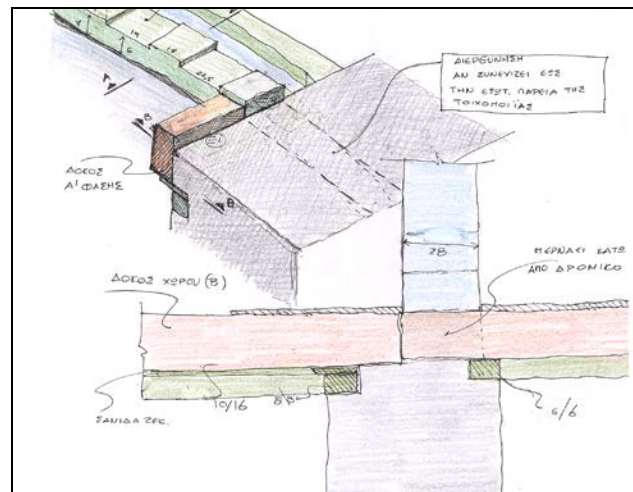
Όπως προαναφέρθηκε, οι λιθοδομές του ισογείου κατασκευάζονται σε τρίστρωτη διάταξη σημαντικού πάχους.

Στο επίπεδο του μεσοπατώματος η απομείωση της λιθοδομής (δρομικής του ορόφου) σχηματίζει πολλές φορές έκκεντρα μια «πατούρα», στην οποία τοποθετείται ένα ξύλινο διάζωμα.

Στην περίπτωση αυτή τα δοκάρια του μεσοπατώματος του χώρου, στον οποίο δεν σχηματίζεται αυτή η εσοχή, διαπερνούν τη λιθοδομή και καρφώνονται στην ξυλοδεσιά του γειτονικού χώρου.

Παρατηρείται και η περίπτωση τα δοκάρια αυτά να συνδέονται με τα δοκάρια του γειτονικού χώρου, με την παρέμβαση (τοποθέτηση) μικρών τεμαχίων ξύλου και να καρφώνονται μεταξύ τους.

Το σύστημα περίδεσης της λιθοδομής με ξυλοδεσιές στρωτήρες ακολουθεί, στο επίπεδο έδρασης του μεσοπατώματος, την παραπάνω λογική (εικ.27), εκτός των λιθοδομών εκείνων που δεν παρουσιάζουν απομείωση του πάχους στον όροφο. Στην περίπτωση αυτή η ξυλοδεσιά τοποθετείται στο εσωτερικό της σε δύο σημεία, κατά μήκος της λιθοδομής

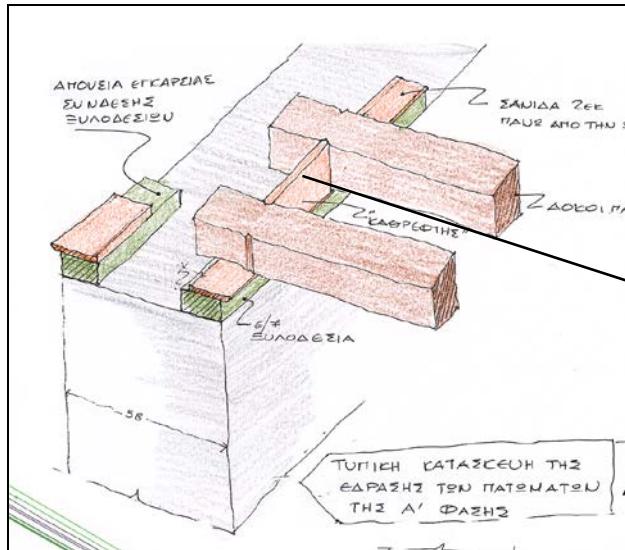
Εικ.27 Σχηματική τομή τρόπου πάκτωσης δοκαριών μεσοπατώματος. (Μελέτη, Τσακανίκα Ελευθερία)

Έτσι τοποθετείται μια ξυλοδεσιά στην εσωτερική και μια στην εξωτερική παρεία της λιθοδομής.

Στη Ρόδο σπάνια συναντάται η σύνδεση των δύο αυτών ξυλοδεσιών με εγκάρσιες δοκίδες. Όπου είναι δυνατόν, λόγω του μήκους των δοκαριών, η σύνδεση γίνεται με την δοκό, ενώ όπου δεν είναι δυνατόν το δοκάρι επιμηκύνεται με επιπρόσθετο ξύλινο τεμάχιο.

Ένα άλλο ενδιαφέρον στοιχείο, που συμπληρώνει την προσπάθεια ενίσχυσης της διαφραγματικής ακαμψίας του μεσοπατώματος και σε πολλές περιπτώσεις και του δώματος, αποτελούν οι λοξές τοποθετημένες σανίδες μεταξύ των δοκών, στο σημείο της επιφάνειας της λιθοδομής. Οι σανίδες αυτές τοποθετούνται πριν την κατασκευή του σανιδώματος, λοξά και συρταρωτά, μιας και δημιουργείται στα δοκάρια «αυλάκι» για την υποδοχή τους (εικ.28,29).

Το στοιχείο αυτό, το οποίο μέχρι πρόσφατα εθεωρείτο διακοσμητικό, απαντά στα μεσοπατώματα και στα δώματα στα οποία δεν τοποθετούνται ταβάνια. Η τελική επιφάνεια του μεσοπατώματος διαμορφώνεται με την τοποθέτηση σανίδων.

Εικ.28-29 Προσπάθεια ενίσχυσης της διαφραγματικής ακαμψίας του μεσοπατώματος και σε πολλές περιπτώσεις και του δώματος, με λοξές τοποθετημένες σανίδες μεταξύ των δοκών, στο σημείο της επιφάνειας της λιθοδομής.

Στη στάθμη της έδρασης των δοκαριών του δώματος τοποθετούνται ξυλοδεσιές – στρωτήρες, με τη χρήση μεταλλικών καρφιών για τη σύνδεσή τους με την υποκείμενη λιθοδομή (εικ.30).

Εικ.30 Στάθμη έδρασης των δοκαριών του δώματος με ξυλοδεσιές – στρωτήρες, και χρήση μεταλλικών καρφιών για τη σύνδεσή τους με την υποκείμενη λιθοδομή.

Το δώμα μορφώνεται από ξύλινες δοκούς διατομής 0,07 X 0,15 - 0,10X0,16 - 0,12X0,18μ., ανά αποστάσεις 0,35 έως 1,00μ., τα οποία εδράζονται στο στρωτήρα της στέψης της λιθοδομής.

Ενδιαφέρον στοιχείο, στο νησί της Ρόδου, είναι η τοποθέτηση σε δεύτερη χρήση, καταρτιών πλοιαρίων, διατομής 0,14X0,17μ. ως βασικών δοκών της δομής.

Στη μεσαιωνική πόλη της Ρόδου και στην πλειοψηφία των παραδειγμάτων Αρχοντικών του 18ου – 19ου αι., η στέγαση επιτυγχάνεται με την κατασκευή επίπεδου δώματος.

Κτήρια με στέγες (τετράριχτες, μονόριχτες και δίριχτες εμφανίζονται μετά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα.

Όπως προαναφέρθηκε, το τελευταίο επίπεδο περίδεσης της λιθοδομής του ορόφου βρίσκεται στη στάθμη του δώματος, με την τοποθέτηση ξυλοδεσιών – στρωτήρων, όπου εδράζονται τα δοκάρια του δώματος.

Στα παραδείγματα αρχοντικών στη μεσαιωνική πόλη συναντά κανείς δύο τυπολογίες κατασκευής του δώματος, οι οποίες διαφέρουν μεταξύ τους στο γεγονός της ύπαρξης ή μη ξύλινων φουρουσιών, στα οποία εδράζονται τα δοκάρια.

Στην πλειοψηφία όμως των αρχοντικών στη μεσαιωνική πόλη της Ρόδου το δώμα μορφώνεται με την έδραση δοκαριών στους στρωτήρες, χωρίς την ύπαρξη φουρουσιών (εικ.31).

Η κατασκευή του δώματος ακολουθεί την προσπάθεια περίδεσης και συγκράτησης του ορόφου. Οι κύριες δοκοί εδράζονται στις ξυλοδεσιές – στρωτήρες των δρομικών λιθοδομών σε όλο τους το φάρδος. Η προσπάθεια συγκράτησης της κατασκευής στο επίπεδο του δώματος συνεχίζεται και στα δοκάρια, τα οποία γεφυρώνουν το χώρο του χαγιατιού. Τα δοκάρια αυτά εδράζονται στις ξυλοδεσιές των δρομικών λιθοδομών και στο στρωτήρα του παράλληλου ξυλόπηκτου τοίχου.

Στο σημείο αυτό, πολλές φορές, εκτός των δοκαριών αυτών τοποθετούνται επιπλέον δοκάρια μεγάλων διαστάσεων, ώστε να επιτευχθεί μια καλύτερη σύνθεση «συγκράτησης» του ελεύθερου ξυλόπηκτου τοίχου.

Η τοποθέτησή τους ακολουθεί συνήθως την απόσταση των 0,40 μ. μεταξύ τους, όμως σε πολλές περιπτώσεις δεν ακολουθούν την ίδια δεδομένη απόσταση στο ίδιο δώμα. Κατόπιν τοποθετούνται δοκίδες διαστάσεων 0,06Χ0,06μ. εγκάρσια τοποθετημένες. Στη συνέχεια τοποθετούνται σανίδες φάρδους 0,22 μ, οι οποίες καρφώνονται στις δοκίδες.

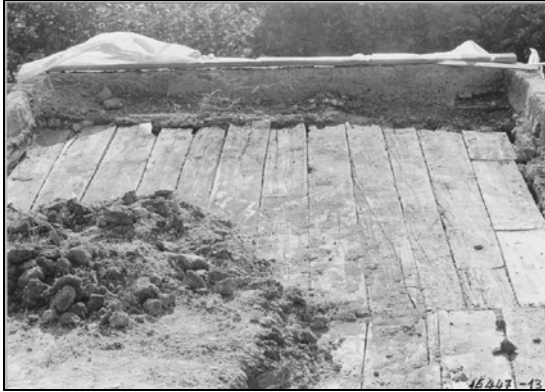
Εικ.31 Μόρφωση του δώματος με την έδραση δοκαριών στους στρωτήρες χωρίς την ύπαρξη φουρουσιών. Κτίριο πλατεία Αθηνάς, Μ.Π.Ρόδου.

Ένα άλλο ενδιαφέρον στοιχείο, που τεκμηριώνει τη διάθεση θωράκισης του συνόλου της κατασκευής στο επίπεδο του δώματος, είναι το γεγονός της σύνδεσης των δοκών με τους παράλληλους δρομικούς τοίχους.

Πράγματι παρατηρείται πως η τελευταία δοκός, παράλληλη προς το δρομικό τοίχο, φέρει εγκοπές πάνω στις οποίες είναι συνδεδεμένα στο ίδιο επίπεδο ξύλινα στοιχεία, ίδιας διατομής με αυτά της δοκού. Τα εγκάρσια τοποθετημένα αυτά στοιχεία συνδέουν τη δοκό του δώματος με την ξυλοδεσιά του δρομικού τοίχου.

Στα δώματα εκείνα τα οποία δεν κατασκευάζονται ταβάνια, τοποθετούνται αρμοκάλυπτρα, τα οποία αποτελούνται από πήγες μικρών διαστάσεων. Η μόνωση του δώματος αποτελείται από επάλληλες στρώσεις αργιλώδους χώματος, τη λεγόμενη πατελιά.

Το επίπεδο δώμα χωρίζεται σε τμήματα με χαμηλά στηθαία ως προέκταση των λιθοδομών του ορόφου. Ο διαχωρισμός σε τμήματα επιτρέπει την απορροή των υδάτων σε διαφορετικά σημεία των όψεων (εικ. 32, 33).

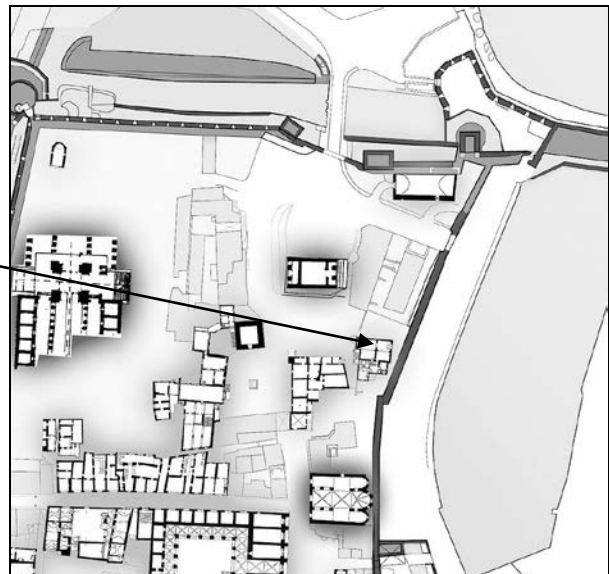
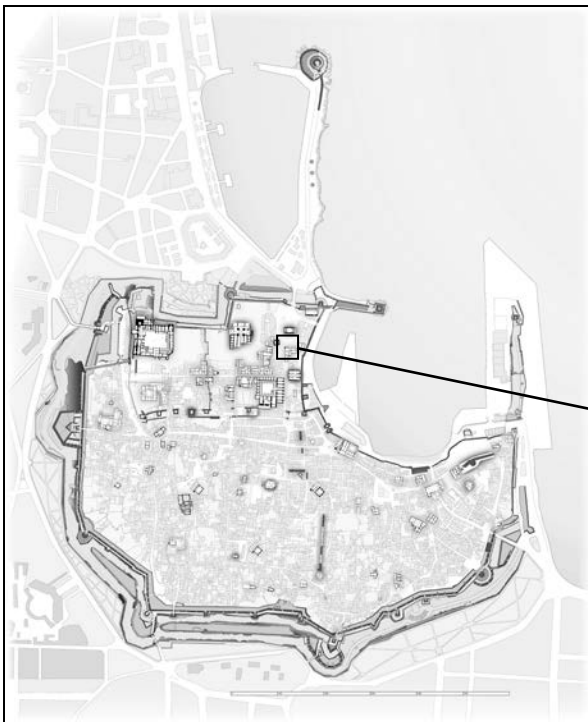

Εικ.32- 33 Το δώμα καλύπτεται με πατελιά και χωρίζεται σε τμήματα με χαμηλά στηθαία ως προέκταση των λιθοδομών του ορόφου.

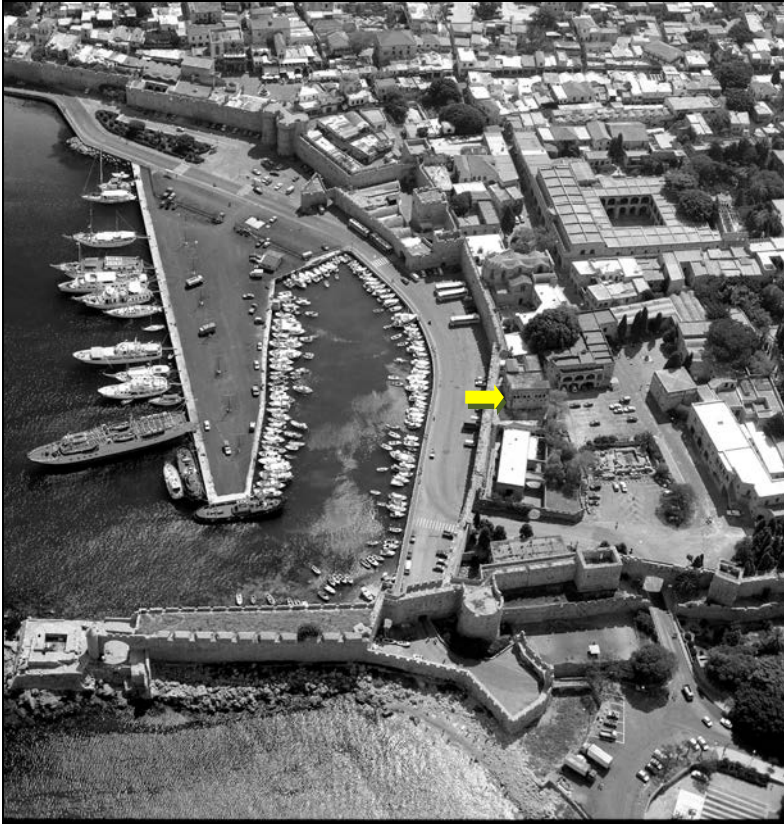
4) Περιγραφή του μνημείου

4.1) Γενική Περιγραφή

Το υπό εξέταση αρχοντικό βρίσκεται στη βόρεια πλευρά της Μεσαιωνικής Πόλης της Ρόδου, επί της πλατείας Αργυροκάστρου, πλησίον τμήματος του μεσαιωνικού θαλάσσιου τείχους στη θέση μάχης της Καστίλης στα ανατολικά, ενώ δυτικά με το κατάλυμα της Ωβέρνης, μνημείο της περιόδου της Ιπποτοκρατίας (εικ.34-34α).

Εικ.34 Θέση του μνημείου. Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου.

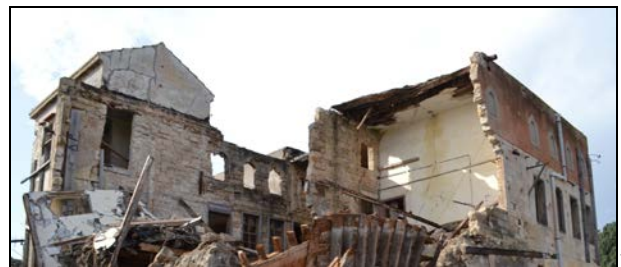
Εικ. 43α Αεροφωτογραφία (Νίκος Κασσέρης).

Σύμφωνα με την τυπολογία και τη μορφολογία του, εντάσσεται στα αρχοντικά του 18ου και 19ου αιώνα, της πόλης της Ρόδου.

Η οργάνωση των χώρων και των μορφολογικών στοιχείων, όπως και οι διακοσμητικές λύσεις που δίνονται στο μνημείο, το καθιστούν ένα από τα πιο ενδιαφέροντα παραδείγματα κοσμικής αρχιτεκτονικής της περιόδου της Τουρκοκρατίας στη Μεσαιωνική πόλη της Ρόδου.

Στην απογραφή της δεκαετίας του 1920-30 το κτίριο φέρεται να ανήκει στην οικογένεια “Faragliali” ενώ το όνομα Χασάν Μπέη, το αναφέρει ο Hermes Balducci χωρίς να αναφέρει την πηγή.

Το μνημείο στη σημερινή του ερειπιώδη κατάσταση φέρει αποτυπωμένες, στο σύνολό του, τις διάφορες επεμβάσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της ιστορίας του και τα σοβαρά δομικά προβλήματα, με πιο πρόσφατη (2019) την κατάρρευση τμήματος της βόρειας πτέρυγας (εικ.35,36).

Εικ.35-36 Άποψη της βόρειας και τμήμα της ανατολικής όψης, μετά την κατάρρευση.

Αλλαγές και προσθήκες υπαγορεύθηκαν αφ' ενός από την εξέλιξη της κατοικίας, εμπλουτίζοντας την με νέους χώρους, ωθώντας σε νέες μορφολογικές και διακοσμητικές αναζητήσεις και αφετέρου από τις αλλαγές χρήσεων που σημειώθηκαν κατά τη διάρκεια του 20ου αιώνα.

Η μετατροπή του κτιρίου σε γραφεία της Εταιρίας Ηλεκτρισμού (SIER) στα χρόνια της ιταλικής κατοχής (εικ.37) και αργότερα, μετά την Ενσωμάτωση (1948), σε γραφεία της ΔΕΗ, επέφεραν αλλαγές που αλλοίωσαν τα αρχικά χαρακτηριστικά του μνημείου.

Εικ.37 Το Αρχοντικό Χασάν Μπέη ως έδρα της Εταιρίας Ηλεκτρισμού επί ιταλοκρατίας. (H.Balducci).

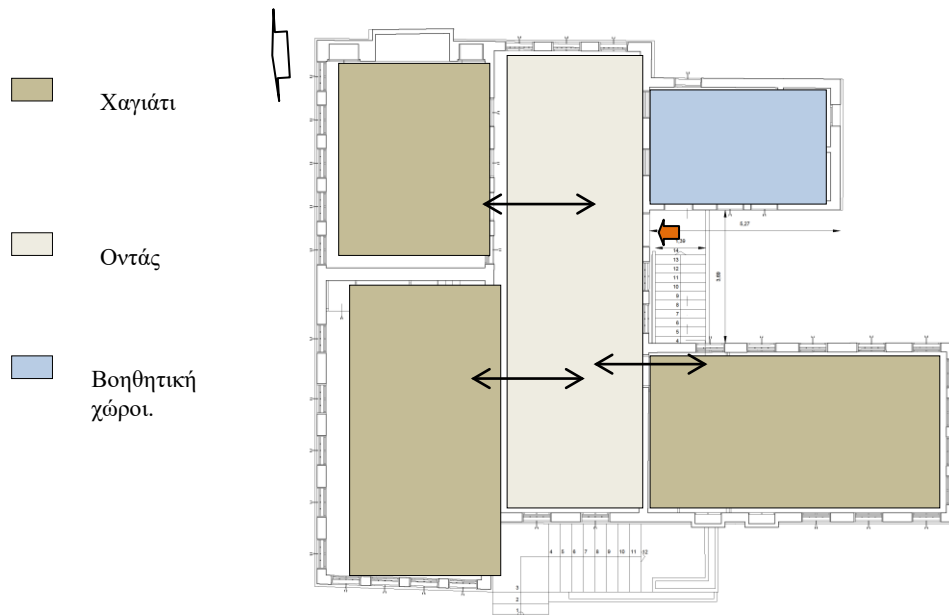

Εικ.38 Προσθήκη χώρου στην νότια όψη με στοιχεία οπλισμένου σκυροδέματος

Οι επεμβάσεις αυτές, όπως καθαίρεση εγκάρσιου τοίχου στον όροφο, διαίρεση χώρων (οντάδων και χαγιάτι), με τοποθέτηση ξύλινων επιχρισμένων διαχωριστικών τοίχων, φραγή παραθύρων εσωτερικά των οντάδων, διάνοιξη νέων θυρών, διεύρυνση παραθύρων στις όψεις, προσθήκη χώρου στη νότια όψη με στοιχεία οπλισμένου σκυροδέματος (εικ.38), αντικατάσταση της παραδοσιακής επικάλυψης του δώματος με πλάκα σκυροδέματος, επέφεραν αλλαγές τόσο στην αρχική εσωτερική οργάνωση και λειτουργία των χώρων όσο και στη συνολική στατική του συμπεριφορά.

Το μνημείο, διώροφο στην αρχική του μορφή με μία μικρή προσθήκη κατά ύψος, στα τέλη του 19^{ου} αι., έχει συνολικό εμβαδόν ισογείου, 215,00 τμ., ορόφου 211,5τμ. και ύψος που κυμαίνεται μεταξύ 10,30μ. έως 12,50μ.

Η τυπολογική οργάνωση των χώρων κατοικίας στον όροφο βασίζεται στη σχέση των αρχικών μονάδων, του οντά, με ένα κεντρικό χωρικό στοιχείο με πολλαπλά χαρακτηριστικά χρήσης, το χαγιάτι.(εικ.39).

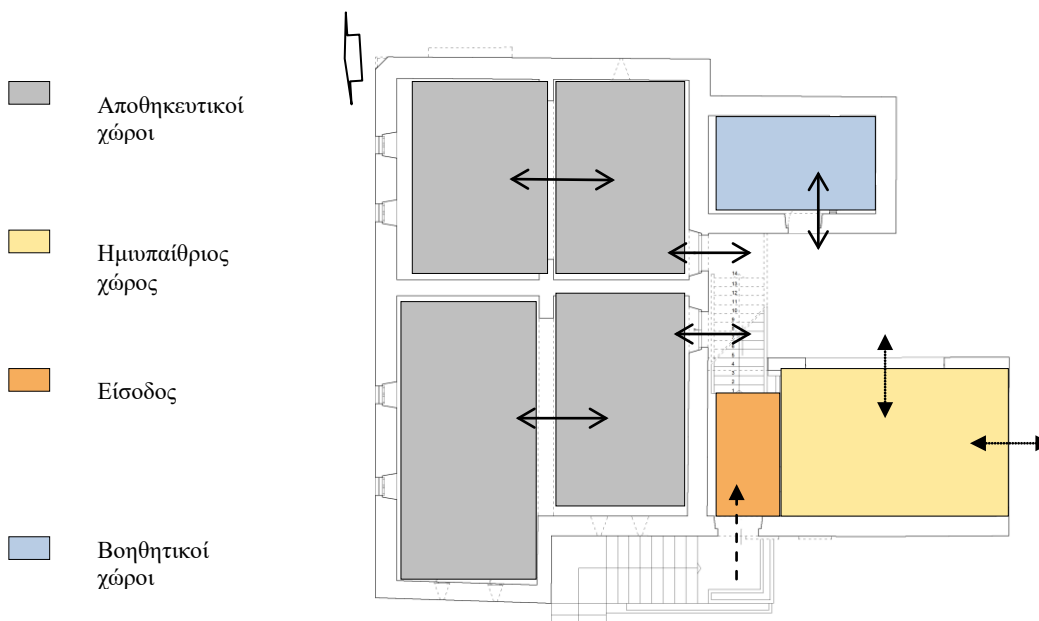

Εικ.39 Τυπολογική οργάνωση του ορόφου, κυρίως κατοικία.

Το ισόγειο αποτελείται από αποθηκευτικούς χώρους, μία κεντρική υπερυψωμένη βάση, όπου τοποθετείται η είσοδος στο κτίριο και την ξύλινη σκάλα πρόσβασης στον όροφο. Νοτιοδυτικά ένας ημιυπαίθριος χώρος με τοξωτές τις δύο πλευρές του.

Χαρακτηριστικό των χώρων του ισογείου είναι η ανάπτυξη μικρών φεγγιτών στις εξωτερικές όψεις και οι πρόσβαση γίνεται από τη νότια όψη, την κλειστή αυλή. Με τον τρόπο αυτό τονίζεται η ανάγκη της προστασίας των χώρων αυτών από τον εξωτερικό παράγοντα.

Εκτός των παραπάνω, στα νοτιοανατολικά, τοποθετείται ο χώρος που συγκεντρώνει τις λειτουργίες του υπερκείμενο χώρου υγιεινής, όπως ο κτιστός βόθρος (εικ.40).

Εικ.40 Τυπολογική οργάνωση των χώρων του ισογείου.

4.2 Περιβάλλοντας χώρος

Στην απογραφή που πραγματοποίησε η ιταλική διοίκηση κατά τη δεκαετία του 1920-1930 και τη σύσταση του κτηματολογίου, το μνημείο αναγράφεται ως μερίδα οικοδομών αρ.ΙV 102 (εικ.40α,40β).

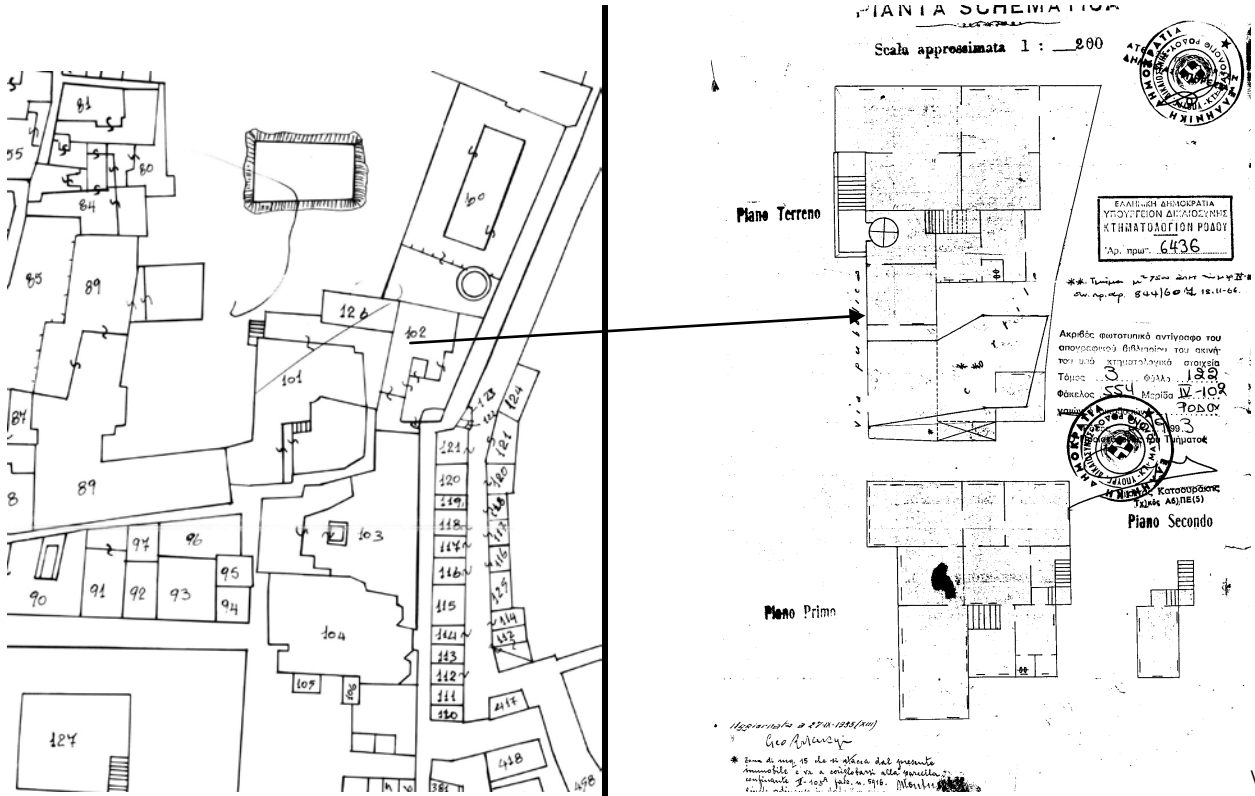
Στο κτηματολογικό διάγραμμα εμφανίζονται τα τμήματα που αποτελούσαν τον ακάλυπτο χώρο της ιδιοκτησίας.

Η αυλή του αρχοντικού αναπτύσσεται στη νότια και ανατολική, σε επαφή με τμήμα της θαλάσσιας οχύρωσης, πλευρά του.

Δύο τμήματα από την αυλή, στα νότια, αποσπάστηκαν και ενσωματώθηκαν σε διπλανή μερίδα, μειώνοντας έτσι τη συνολική επιφάνεια του ακάλυπτου χώρου.

Διακρίνεται στο σχεδιάγραμμα του κτηματολογίου η είσοδος στη νότια αυλή από τη δημόσια οδό.

Βόρεια, και σε χαμηλότερη στάθμη κατά 4,00μ περίπου, βρίσκεται το κτίριο της ΔΕΗ, κατασκευασμένο κατά την δεκαετία του 19...

Εικ.40 α -40β- Γενικός κτηματολογικός χάρτης της περιοχής και κτηματολογικό σχεδιάγραμμα της μερίδας οικοδομών, που αναφέρεται στο μνημείο.

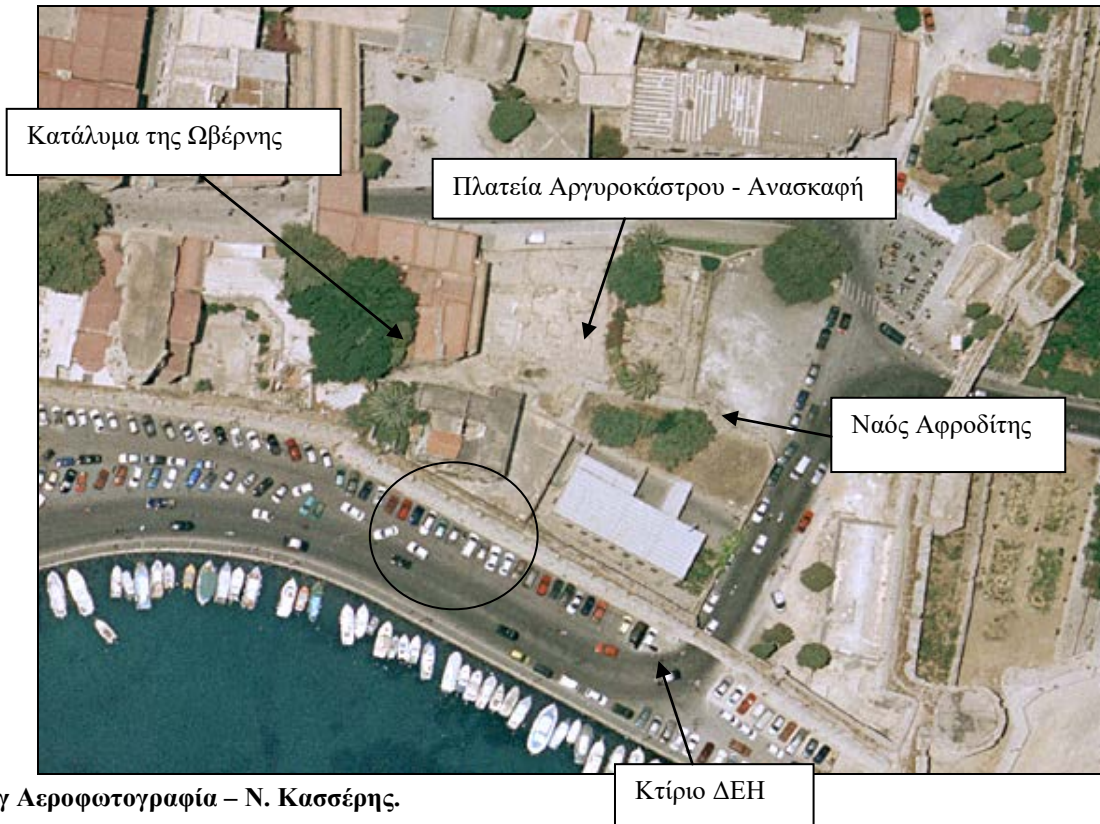
Δυτικά, το κτίριο του καταλύματος της Ωβέρνης, μνημείο του 15ου αι., και η πλατεία Αργυροκάστρου, η οποία βρίσκεται ανασκαμμένη.

Με αφορμή την υπογειοποίηση των δικτύων κοινής ωφελείας της μεσαιωνικής πόλης της Ρόδου διανοίχθηκαν το 2003 δύο μεγάλα σκάμματα στην πλατεία Σύμης και στην πλατεία Αργυροκάστρου.

Η ανασκαφική έρευνα πραγματοποιήθηκε από συνεργείο της Αρχαιολογικής Εφορείας υπό την επίβλεψη της αρχαιολόγου κ. Καλλιόπη Μπαϊράμη.

Στην πλατεία Αργυροκάστρου, στον παλαιό χώρο στάθμευσης ανάμεσα στο ναό της Αφροδίτης και το κατάλυμα της Γλώσσας της Ωβέρνης, αποκαλύφθηκε τμήμα του ελληνιστικού τείχους.

Η ανασκαφική έρευνα αποκάλυψε κάτω από ένα σύνολο τοίχων και τοιχαρίων μεσαιωνικής και νεότερης περιόδου, τμήμα της αρχαίας ελληνιστικής οχύρωσης (τχ. 9-9α) από λαξευμένες λιθοπλίνθους. Η κατασκευή αποτελείται από δύο σκέλη σε σχήμα Γ (B-N και A-Δ), μήκους 9,00 και 8,00 μ. αντίστοιχα και σώζεται σε ύψος 7 δόμων (εικ. 40.γ).

Εικ.40γ Αεροφωτογραφία – Ν. Κασσέρης.

4.3) Αναλυτική περιγραφή

Η είσοδος τοποθετείται στη δυτική όψη και σε υπερύψωση από τη στάθμη του εδάφους της πλατείας κατά 2,60 μ. η οποία προσεγγίζεται μέσω μιας λίθινης εξωτερικής σκάλας τοποθετημένης παράλληλα προς την όψη (εικ.41 - 42).

Μέσω μιας ξύλινης τοξωτής ταμπλαδοτής κεντρικής πόρτας, ανοίγεται ένας υπερυψωμένος χώρος σε σχέση με το υπόλοιπο ισόγειο.

Εικ.41-42. Η κεντρική είσοδος του μνημείου στην δυτική όψη.

Αξονικά της εισόδου μία ξύλινη κλίμακα ανόδου στον όροφο διαπερνάει τον ανατολικό τοίχο μέσω τοξωτού ανοίγματος και νότια μία μικρή κτιστή κλίμακα συνδέει τον κεντρικό αυτό χώρο με τον αρχικό ημιυπαίθριο, τοξωτό χώρο, σε χαμηλότερη στάθμη, σήμερα κλειστό (εικ.43-44).

Εικ. 43. Ξύλινη κλίμακα ανόδου στον όροφο

Εικ.44. Κτιστή κλίμακα που συνδέει τον κεντρικό χώρο με τον αρχικό ημιυπαίθριο, τοξωτό χώρο του ισόγειου.

Ο χώρος αυτός στην αρχική του μορφή υπήρξε ανοιχτός προς την αυλή, με ελαφρά οξυκόρυφα τόξα στην ανατολική και νότια πλευρά και αποτελούσε ενιαίο χώρο με την είσοδο, ενώ δυτικά κανένα άνοιγμα δεν υπήρχε, ακολουθώντας την ανάγκη απομόνωσης από τον εξωτερικό δημόσιο χώρο.

Ο χώρος αυτός κατά τα χρόνια της ιταλοκρατίας κλείστηκε με φραγή των τόξων και κατασκευή ενός τοίχου, απομονώνοντας τον από την κεντρική είσοδο (εικ.45 – 46).

Στη νότια όψη του, μία δίφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα με φεγγίτη ανοίγεται προς την αυλή και ανατολικά ένα ορθογώνιο πέρασμα οδηγεί στον εσωτερικό κλειστό χώρο, που στην αρχική μορφή υπήρξε τμήμα της αυλής.

Η αίθουσα αυτή δημιουργήθηκε στα πρώτα χρόνια της ιταλοκρατίας με στέγαση από οπλισμένο σκυρόδεμα, αποτελώντας ένα κλειστό πέρασμα προς τους υπόλοιπους χώρους του ισόγειου. Δύο ορθογώνια παράθυρα στη νότια όψη εξασφαλίζουν φωτισμό και αερισμό του χώρου (εικ.47-48), ενώ στην ανατολική εσωτερική λιθοδομή, δύο πόρτες με λίθινα πρέκια οδηγούν σε χώρους υγιεινής (εικ.49).

Βόρεια και κάτω από την ξύλινη σκάλα ανόδου στον όροφο, δύο ορθογώνιες πόρτες με λίθινα πρέκια και ανακουφιστικά τόξα, οδηγούν στις δύο μεγάλες αίθουσες του ισόγειου (εικ.50).

Οι δύο αυτές αίθουσες, στην αρχική μορφή, δεν επικοινωνούσαν μεταξύ τους και η μόνη πρόσβαση σε αυτές γινόταν μέσω των θυρών που προαναφέρθηκαν. Η καθεμία από αυτές υποδιαιρείται με την παρουσία τόξου ελαφρά οξυκόρυφου, δημιουργώντας έτσι ένα χώρο μεγάλων διαστάσεων, που θα εξυπηρετούσε τις ανάγκες αποθήκευσης του αρχοντικού.

Τα οξυκόρυφα αυτά τόξα σκοπό έχουν να δημιουργηθούν μεγάλες αίθουσες στο ισόγειο και να εδράζεται σε αυτές η βόρεια λιθοδομή στο χαγιάτι του ορόφου (εικ. 51).

Εικ.45-46 Φραγμένα τόξα στο νοτιοδυτικό τμήμα του ισόγειου.

Εικ.47-48 Η αίθουσα που δημιουργήθηκε στα πρώτα χρόνια της ιταλοκρατίας με στέγαση από οπλισμένο σκυρόδεμα, αποτελώντας ένα κλειστό πέρασμα προς τους υπόλοιπους χώρους του ισογείου

Εικ.49 Πόρτες με λίθινα πρέκια που οδηγούν σε χώρους υγιεινής του ισογείου

Εικ.50 Πόρτα με λίθινο πρέκι και ανακουφιστικό τόξο, που οδηγεί σε μία από τις δύο μεγάλες αίθουσες του ισογείου

Εικ.51 Οξυκόρυφο τόξο σε μεγάλη αίθουσα στο ισόγειο, όπου εδράζεται σε αυτό η βόρεια λιθοδομή στο χαγιάτι του ορόφου.

Η βορειοανατολική αίθουσα, με ορθογώνιο σχήμα, είχε στην αρχική της μορφή, μόνο ανοίγματα στη βόρεια λιθοδομή, ορθογώνιους φεγγίτες τοποθετημένους σε 2,75 μέτρα από το δάπεδο, οι οποίοι εξυπηρετούσαν τον απαραίτητο φωτισμό και αερισμό του χώρου (εικ.52).

Με την πάροδο του χρόνου και την αλλαγή της χρήσης του κτιρίου, επεμβάσεις έγιναν τόσο στην ανατολική λιθοδομή και συγκεκριμένα διάνοιξη μεγάλης ορθογώνιας θύρας στη βορειοανατολική γωνία της αίθουσας και στη δυτική λιθοδομή, μεσοτοιχία με τη βορειοδυτική αίθουσα για την επικοινωνία των αιθουσών (εικ.53).

Εικ.52 Βορειοανατολική αίθουσα, με ορθογώνιους φεγγίτες για τον απαραίτητο φωτισμό και αερισμό του χώρου.

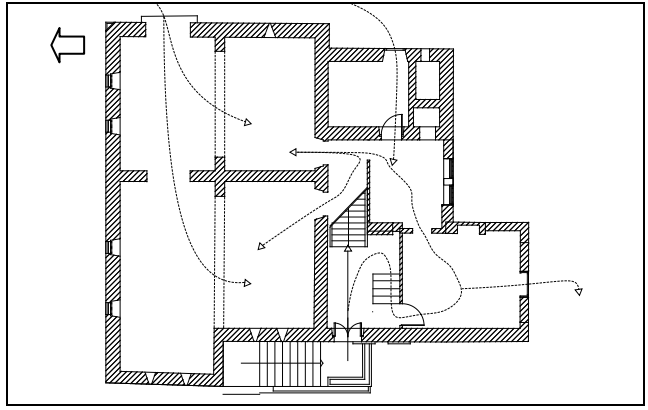
Εικ.53 Διάνοιξη θύρας για την επικοινωνία των αιθουσών του ισογείου.

Η βορειοδυτική αίθουσα και αυτή με κυρίαρχο στοιχείο το οξυκόρυφο τόξο, παρουσιάζει μια μικρή υποχώρηση της δυτικής λιθοδομής, σχηματίζοντας έτσι δύο ορθογώνια τμήματα.

Στη βόρεια λιθοδομή διανοίγονται δύο ορθογώνιοι φεγγίτες, όπως και στη βορειοανατολική αίθουσα, ενώ στη δυτική όψη τέσσερις θυρίδες (πολεμίστρες), σήμερα φραγμένες (εικ.54-55).

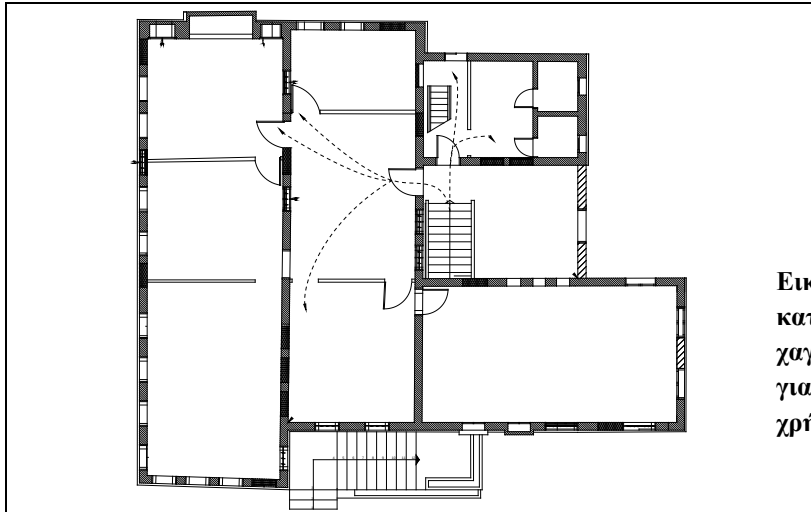
Εικ.54. Η βορειοδυτική αίθουσα με κυρίαρχο στοιχείο το οξυκόρυφο τόξο, παρουσιάζει μια μικρή υποχώρηση της δυτικής λιθοδομής σχηματίζοντας έτσι δύο ορθογώνια τμήματα. Στη βόρεια λιθοδομή διανοίγονται δύο ορθογώνιοι φεγγίτες, όπως και στη βορειοανατολική αίθουσα, ενώ στη δυτική όψη τέσσερις θυρίδες (πολεμίστρες), σήμερα φραγμένες.

Εικ.55 Προσβάσεις στους χώρους του ισογείου.

Η κάτοψη του ορόφου στην αρχική του μορφή, περιελάμβανε τρεις «οντάδες», δύο τοποθετημένους βόρεια και ένα νοτιοδυτικά του κεντρικού χώρου (χαγιάτι), ενώ νοτιοανατολικά ένα βοηθητικό χώρο με μια ξύλινη κλίμακα ανόδου στην προσθήκη (Εικ.56).

Με τις πολλές αλλαγές στην κάτοψη του ορόφου, οι οποίες εξυπηρετούσαν τις νέες χρήσεις, χάθηκαν τα στοιχεία εκείνα τα οποία χαρακτήριζαν το χώρο κατοικίας των αρχοντικών της περιόδου αυτής.

Εικ.56 Κάτοψη ορόφου, διακρίνεται ο κατακερματισμός των χώρων του χαγιατιού και των βόρειων οντάδων, για την εξυπηρέτηση των νέων χρήσεων.

Η σχέση οντάδων και χαγιατιού, άλλαξε τελείως με τη φραγή των παραθύρων και φεγγιτών, τη διαίρεση των χώρων σε μικρότερα δωμάτια για τη χρήση γραφείων και τη διάνοιξη νέων θυρών. Η εικόνα αυτή ολοκληρώνεται με την κατάργηση ξύλινων διακοσμημένων ντουλαπιών (μουσάντρες) και ξύλινων ταβανιών.

Η ξύλινη κλίμακα ανόδου στον όροφο καταλήγει σε μία ορθογώνια αίθουσα, που αποτελεί τον όροφο της προσθήκης της περιόδου της ιταλοκρατίας.

Στην αίθουσα αυτή ανατολικά τοποθετούνται μια ταμπλαδοτή θύρα εισόδου στο βοηθητικό χώρο του ορόφου και δύο παράθυρα, σήμερα φραγμένα.

Τα παράθυρα αυτά είχαν λόγο ύπαρξης, πριν την προσθήκη, μιας και αποτελούσαν τα ανοίγματα στην εξωτερική δυτική όψη του βοηθητικού χώρου και νότια ένα παράθυρο μεγάλων διαστάσεων εξασφαλίζει το φωτισμό του χώρου.

Στο εσωτερικό του βοηθητικού χώρου διαμορφώνονται χώροι υγιεινής και μια ξύλινη κλίμακα ανόδου στο β' όροφο, που αποτελεί προσθήκη στα τέλη του 19^{ου} αι. (εικ.57).

Στον όροφο αυτό, μια απλή ορθογώνια αίθουσα στεγασμένη με τρίριχτη κεραμοσκεπή με ορθογώνια παράθυρα ανατολικά, νότια και δυτικά. Στην τελευταία αυτή όψη, ένα παράθυρο μετατράπηκε σε πόρτα για την πρόσβαση στο δώμα, της προσθήκης της ιταλικής περιόδου, ενώ βόρεια βρίσκονται φραγμένοι δύο φεγγίτες του χαγιατιού (εικ.58).

Εικ.57 Εσωτερικό του βοηθητικού χώρου, διακρίνονται τα φραγμένα ανοίγματα στην βόρεια λιθοδομή.

Εικ.58 Β' όροφος της προσθήκης του 19ου αι.

Η είσοδος στους κυρίως χώρους του ορόφου επιτυγχάνεται μέσω μιας ταμπλαδοτής πόρτας, η οποία οδηγεί στο χαγιατί (εικ.59).

Ο ενιαίος αυτός χώρος, στην αρχική του μορφή, μετατράπηκε σε διάφορες αίθουσες, τρεις για την ακρίβεια, οι οποίες δημιουργήθηκαν με την τοποθέτηση ελαφρών ξύλινων επιχρισμένων διαχωριστικών τοίχων.

Στη βόρεια λιθοδομή του αρχικού χαγιατιού, μεσοτοιχία με τους οντάδες, μια σειρά από παράθυρα και φεγγίτες εξασφάλιζαν την επαφή μεταξύ των χώρων και τον φωτισμό τους.

Η εικόνα αυτή άλλαξε με τη φραγή των παραθύρων και των φεγγιτών, τη φραγή των αρχικών θυρών και διάνοιξη νέων (εικ.60-61).

Εικ.59 Η είσοδος στους κυρίως χώρους του ορόφου

Εικ.60 Φραγμένο παράθυρο και φεγγίτες, Διάνοιξη πόρτας και τοποθέτηση ελαφρών διαχωριστικών τοίχων, στο χαγιατί.

Εικ.61 Φραγμένα παράθυρα στην μεσοτοιχία μεταξύ χαγιατιού και οντά.

Οι αρχικές διαστάσεις των παραθύρων στην δυτική λιθοδομή στο χαγιάτι, σώζονται, παρόλο που τα αρχικά άνω-κάτω συρόμενα ξύλινα κουφώματα και τα ταμπλαδωτά σκούρα μετατράπηκαν σε ανοιγόμενα τζαμιλίκια και καρφωτά σκούρα, ενώ στην ανατολική καταργούνται τα αρχικά παράθυρα και διανοίγονται νέα μεγάλων διαστάσεων (εικ.62-63).

Οι δύο οντάδες, στην αρχική φάση, στη βόρεια πλευρά του χαγιατιού μετατράπηκαν και αυτοί σε τρεις αίθουσες, με την καθαίρεση της μεσοτοιχίας μεταξύ τους και την τοποθέτηση ξύλινων επιχρισμένων διαχωριστικών τοίχων (εικ.64).

Με την καθαίρεση της μεσοτοιχίας χάθηκαν και οι ξύλινες μουσάντρες, που στην αρχική φάση βρίσκονταν σε επαφή με τον τοίχο αυτό.

Στο χώρο των οντάδων, στις εξωτερικές λιθοδομές βόρεια και δυτικά, τα ανοίγματα, όσα δεν φράχτηκαν, διατηρούν τις αρχικές διαστάσεις με την αλλαγή της μορφής των ξύλινων κουφωμάτων, τα ανοιγόμενα τζαμιλίκια και τα καρφωτά σκούρα, αντί για τα αρχικά συρόμενα και ταμπλαδωτά (εικ.65).

Στην ανατολική λιθοδομή, διαμορφώνεται ένα τζάκι μεγάλων διαστάσεων με εκατέρωθεν εντοιχισμένες ντουλάπες, που φέρουν περίτεχνες ξύλινες ταμπλαδωτές πόρτες (εικ.66-67).

Όσον αφορά τα ταβάνια, τόσο στις αίθουσες στο χαγιάτι, όσο και εκείνες στους οντάδες, διαμορφώθηκαν διαφορετικές λύσεις. Καταργήθηκαν τα αρχικά ξύλινα ταβάνια και κατασκευάστηκαν νέα με επιχρισμένη επιφάνεια, και μόνο σε δύο αίθουσες τοποθέτησαν νέα ξύλινα. Τα νέα αυτά ταβάνια ακολουθούσαν τη διαμόρφωση των αιθουσών.

Ο οντάς που βρίσκεται σε επαφή με το νοτιοδυτικό τμήμα του χαγιατιού, λόγω των περιορισμένων διαστάσεων δεν διαιρέθηκε σε μικρότερες αίθουσες, διατηρώντας έτσι τμήμα της ξύλινης μουσάντρας σε επαφή με τη βόρεια λιθοδομή του και το ξύλινο ταβάνι.

Στις λιθοδομές του οντά, εκτός της βόρειας όπου εφάπτεται η μουσάντρα, πραγματοποιήθηκαν επεμβάσεις με φραγή αρχικών παραθύρων και φεγγιτών, διάνοιξη νέων μεγαλύτερων διαστάσεων, κατάργηση μίας κτιστής ντουλάπας σε εξοχή με τη διάνοιξη παραθύρου (εικ.68-69).

Εικ.62 Άποψη της δυτικής λιθοδομής στο χαγιάτι, διακρίνονται οι φραγμένοι φεγγίτες και το ξύλινο ταβάνι.

Εικ.63 Τα δύο μεταγενέστερα παράθυρα που διανοίχτηκαν στην ανατολική λιθοδομή στο χαγιάτι

Εικ.64 Τμήμα λιθοδομής στο βόρειο οντά. Διακρίνεται η διαίρεση του χώρου με την τοποθέτηση ελαφρών διαχωριστικών τοίχων για τη δημιουργία αιθουσών, την φραγή των φεγγιτών και το επιχρισμένο ταβάνι.

Εικ.65 Στο χώρο των οντάδων, στις εξωτερικές λιθοδομές βόρεια και δυτικά, τα ανοίγματα, διατηρούν τις αρχικές διαστάσεις, με την αλλαγή της μορφής των ξύλινων κουφωμάτων, ανοιγόμενα τζαμλίκια και καρφωτά σκούρα, αντί για τα αρχικά συρόμενα και ταμπλαδωτά.

Εικ.66-67 Τζάκι μεγάλων διαστάσεων στην ανατολική λιθοδομή του βορειοανατολικού οντά και οι δύο ντουλάπες όπου στη μια μόνο σώζεται η αρχική ταμπλαδωτή πόρτα.

(Εικ.68-69). Ο οντάς που βρίσκεται σε επαφή με το νοτιοδυτικό τμήμα του χαγιατιού, τμήμα της ξύλινης μουσάντρας, σε επαφή με τη βόρεια λιθοδομή του. Φεγγίτες της βόρειας λιθοδομής του οντά.

Οι όψεις του μνημείου χαρακτηρίζονται από την αυστηρή και συμπαγή μορφή του ισογείου, με μόνη εξαίρεση τμήμα της νοτιοδυτικής πτέρυγας στην οποία, στην αρχική μορφή, υπήρξε ημιυπαίθριος χώρος με τοξοστοιχία.

Ο όροφος, με τη διαφοροποίηση των υλικών, ανεπίχριστη ισόδομη λιθοδομή και υδραυλικό κονίαμα (κουρασάνι) στο ανώτερο τμήμα, τις διάτρητες επιφάνειες από παράθυρα και φεγγίτες και την παρουσία ξύλινου στεγάστρου (τουράς) που διατρέχει κατά μήκος τις όψεις (εκτός της ανατολικής), διαφοροποιείται αισθητά από το ισόγειο.

Η κεντρική όψη του αρχοντικού, δυτική όψη, παρουσιάζει μία ενιαία επιχρισμένη επιφάνεια του ισογείου χωρίς ανοίγματα, η οποία διακόπτεται από τη λίθινη κλίμακα ανόδου, στο επίπεδο όπου βρίσκεται η τοξωτή πόρτα εισόδου στο κτίριο (εικ.68).

Στον όροφο, εκτός από τα ορθογώνια παράθυρα της αρχικής φάσης, υπάρχουν στο νότιο τμήμα του δύο παράθυρα μεγάλων διαστάσεων, τα οποία διανοίχτηκαν μεταγενέστερα και επιπλέον δύο εξοχές της λιθοδομής που εδράζονται σε λίθινα φουρούσια, τα οποία αποτελούσαν τις δύο εντοιχισμένες ντουλάπες του νοτιοδυτικού οντά (εικ.70).

Να σημειωθεί πως, η μια από τις δύο εξοχές αυτές καταργήθηκε και στη θέση της διανοίχτηκε ένα παράθυρο.

Στο ανώτερο τμήμα της όψης, στην αρχική φάση, υπάρχει μια σειρά από φεγγίτες τοποθετημένοι συμμετρικά στους κατακόρυφους άξονες των υποκείμενων ορθογώνιων παραθύρων. Η διάταξη αυτή δεν παρατηρείται στο τμήμα που αντιστοιχεί στη λιθοδομή του χαγιατιού, όπου τρεις φεγγίτες είναι τοποθετημένοι έκκεντρα σε σχέση με τα δύο παράθυρα, ενώ στο τμήμα όπου διανοίχτηκαν μεταγενέστερα παράθυρα μεγάλων διαστάσεων η σχέση αυτή δεν υφίσταται.

Η επιφάνεια που είναι διατεταγμένοι οι φεγγίτες, καλύπτεται με υδραυλικό κονίαμα (κουρασάνι), με έντονο κεραμιδί χρώμα και σηματοδοτούσε το σημείο επαφής του στεγάστρου στην όψη. Να σημειωθεί πως το στέγαστρο αυτό δεν σώζεται σε καμία από τις όψεις του μνημείου (εικ.71-72).

Εικ.70 Δυτική όψη, κεντρική είσοδος στο μνημείο.

Εικ.71 Εξοχές της λιθοδομής που εδράζονται σε λίθινα φουρούσια, τα οποία αποτελούσαν τις δύο εντοιχισμένες ντουλάπες του νοτιοδυτικού οντά.

Εικ.72 Τμήμα που αντιστοιχεί στη λιθοδομή του χαγιατιού, όπου τρεις φεγγίτες είναι τοποθετημένοι έκκεντρα σε σχέση με τα δύο παράθυρα.

Η βόρεια όψη, στο ισόγειο, διατηρεί την ενιαία συμπαγή επιχρισμένη επιφάνεια, χωρίς ανοίγματα, εκτός από τους τέσσερις ορθογώνιους φεγγίτες που ανήκουν στις δύο μεγάλες αίθουσες, τοποθετημένους στην υψηλότερη στάθμη .

Στον όροφο οι επεμβάσεις, όπως η φραγή τριών παραθύρων και η διάνοιξη ενός, έγιναν σύμφωνα με τις αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν στους χώρους των οντάδων με το διαχωρισμό σε μικρότερες αίθουσες.

Οι φεγγίτες τοποθετημένοι και αυτοί αξονικά με τα παράθυρα, φέρουν θωράκια από σκυρόδεμα, ιταλικής περιόδου (εικ.73-74).

Εικ.73 Αποψη της βόρειας όψης.

Εικ.74 Λεπτομέρεια φεγγίτη.

Η ανατολική όψη χαρακτηρίζεται από την παρουσία σε εξοχή της καπνοδόχου του τζακιού του βορειοανατολικού οντά στον όροφο και την ανατολική όψη της προσθήκης του τέλους του 19^{ου} αι. με την τρίριχτη κεραμοσκεπή.

Οι επεμβάσεις που πραγματοποιήθηκαν στην όψη αυτή, όπως διάνοιξη θυρών, φραγή του τόξου στο ισόγειο, κατάργηση παραθύρων της πρώτης φάσης και διάνοιξη νέων μεγαλύτερων διαστάσεων στον όροφο και οι φραγμένοι φεγγίτες στην ανώτερη στάθμη, υπαγορεύτηκαν από τις νέες χρήσεις που δόθηκαν στο κτίριο.

Το ισόγειο ήταν επιχρισμένο, όπως επίσης η επιφάνεια στο τμήμα της προσθήκης, ενώ ο όροφος, ανεπίχριστη ισόδομη λιθοδομή, με εξαίρεση μια λωρίδα εκ. από κουρασάνι στο ανώτερο τμήμα της. Να σημειωθεί πως δεν υπήρξε ξύλινο στέγαστρο στην όψη αυτή

Εικ.75 Ανατολική όψη, παρουσία σε εξοχή της καπνοδόχου του τζακιού.

Εικ.76 Ανατολική όψη της προσθήκης του τέλους του 19ου αι. με την τρίριχτη κεραμοσκεπή.

Εικ.77 Γενική άποψη της νότιας όψης.

Στη νότια όψη παρατηρείται, τόσο στο ισόγειο όσο και στον όροφο, μεγάλης κλίμακας μεταγενέστερες επεμβάσεις, που αλλοίωσαν τα χαρακτηριστικά της πρώτης φάσης του κτιρίου.

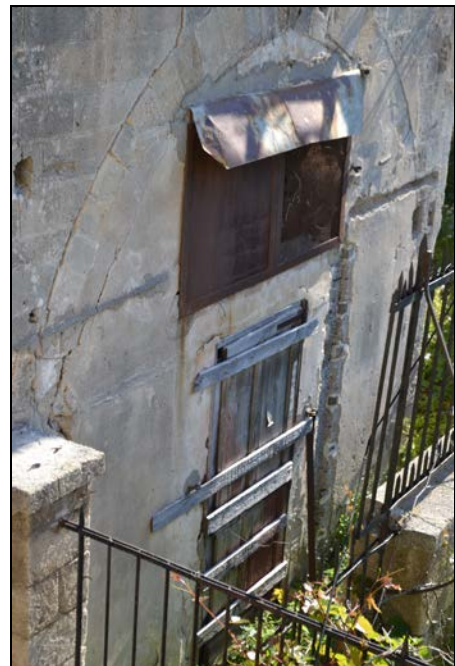
Στο ισόγειο, στο νοτιοδυτικό τμήμα, έντονη αλλαγή από την αρχική μορφή αποτελεί η φραγή των τόξων του ημιυπαιθρίου χώρου, ενώ στο κέντρο της όψης με την κατασκευή της προσθήκης επί ιταλοκρατίας, καταργήθηκε η υπαίθρια εσοχή όπου τοποθετείται η ξύλινη σκάλα πρόσβασης στον όροφο.

Στο νοτιοανατολικό άκρο δεσπόζει η προσθήκη του 19^{ου} αι. με την τρίριχτη κεραμοσκεπή.

Στον όροφο χαρακτηριστικό είναι η φραγή των φεγγιτών, η διεύρυνση των αρχικών παραθύρων, η απώλεια του ξύλινου στεγάστρου και η επίχριση επιφανειών που στην αρχική μορφή ήταν ανεπίχριστη ισόδομη λιθοδομή.

Εικ.78 Άποψη τμήμα του ορόφου.

Εικ.79 Φραγμένο τόξο στο ισόγειο.

4.4) Τρόπος κατασκευής

4.4.1) Θεμέλια

Ερευνητικές τομές έδειξαν πως τα θεμέλια του κτιρίου βρίσκονται σε βάθος περίπου 1.60μ από την εσωτερική επιφάνεια του δαπέδου, σε καλή κατάσταση διατήρησης και εδράζεται σε προγενέστερες ιστορικές λιθοδομές με μεγάλους δόμους, ενώ οι πεσσοί των τόξων του ισόγειου εδράζονται έκκεντρα σε λιθοδομή θεμελίωσης (εικ.80 – 81).

Εικ.80 -81. Αποψη των τομών για την διερεύνηση των θεμελίων. Διακρίνονται οι προγενέστερες λιθοδομές στις οποίες εδράζεται η θεμελίωση του κτιρίου.

4.4.2) Λιθοδομές

Το αρχοντικό είναι κατασκευασμένο με λιθοδομή από τοπικό πωρόλιθο, κατά το ισόδομο σύστημα στον όροφο, ενώ στο ισόγειο με ακανόνιστη λιθοδομή.

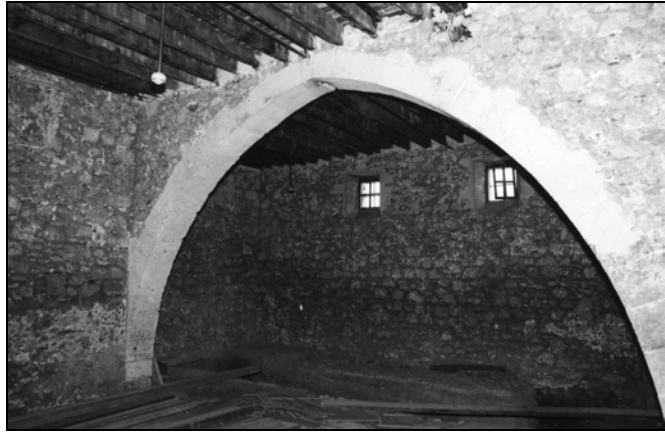
Ο πωρόλιθος της Ρόδου αποτελείται κατά κύριο μέρος από αποστρογγυλωμένα ανόργανα θραύσματα (τεμάχια πετρωμάτων), τα οποία είναι ενωμένα με ανθρακικής σύστασης συγκολλητικό υλικό. Η συγκολλητική ύλη που ενώνει τα διάφορα θραύσματα είναι σχετικά λίγη, με αποτέλεσμα να υπάρχουν κενά (πόροι) μεταξύ των θραυσμάτων. Πρόκειται δηλαδή για βιοκλαστικό –ψαμμιτικό ασβεστόλιθο, με ασβεστική συγκολλητική ύλη.

Στο ισόγειο οι αίθουσες αποτελούνται από τοιχοποιία που το πάχος κυμαίνεται μεταξύ 45 έως 60 εκ., κτισμένες με ακανόνιστη λιθοδομή, με αρμούς μετρίου πάχους, με εξαίρεση τμήματα λιθοδομών, στο νοτιοδυτικό άκρο, όπου οι ισόδομες λιθοδομές των τόξων έχουν πάχος 35 εκ..

Τα τόξα του ισόγειου, στις αίθουσες του βορείου τμήματος, έχουν πάχος 40 εκ.. Αποτελείται από ισόδομη λιθοδομή με λαξευτούς πωρόλιθους σε δόμους διαφόρων μεγεθών ορθογωνισμένους και με καλή εφαρμογή των πλευρών μεταξύ τους (εικ. 82-83).

Εικ.82 Ακανόνιστη λιθοδομή του ισογείου

Εικ.83 Ακανόνιστη λιθοδομή του ισογείου , εσωτερική άποψη και ένα από τα τόξα με λαξευτούς θολίτες.

Στον όροφο, εκτός του τμήματος του ανατολικού τοίχου όπου υπάρχει το μεγάλο τζάκι, ο οποίος είναι κατασκευασμένος με πωρόλιθους σε ακανόνιστη διάταξη με συνολικό πάχος 55 εκ., οι άλλες τοιχοποιίες είναι δρομικές, πάχους 22,25 εκ.

Στο μνημείο αυτό οι ισόδομες δρομικές λιθοδομές του ορόφου παρουσιάζουν διαφοροποιήσεις τόσο στον τρόπο δόμησης όσο και στην προέλευση και κατά επέκταση στα φυσικομηχανικά χαρακτηριστικά των λίθων (βλ. τεύχος στατικής μελέτης).

Στον όροφο οι εξωτερικές όψεις ανεπίχριστων λιθοδομών και μερικά τμήματα των επιχρισμένων κατασκευάστηκαν με ισόδομο τρόπο, σε δόμους 20-22 εκ. και με πολύ καλή επαφή μεταξύ των λίθων. Οι λιθοδομές αυτές λόγω της σύστασης των λίθων, προέλευσης περιοχής Παραδεισίου –Ρόδου, παρουσιάζουν ενιαία και λεία επιφάνεια (εικ.84-85).

Εικ.84-85 Εξωτερική και εσωτερική όψη ισόδομων λιθοδομών με καλή επαφή μεταξύ των λιθοσωμάτων.

Οι εσωτερικές επιχρισμένες δρομικές λιθοδομές κατασκευάζονται με λίθους προέλευσης περιοχής Σφουγγαριών- Ρόδου, οι οποίοι έχουν καλύτερες φυσικομηχανικές ιδιότητες από τους λίθους που χρησιμοποιήθηκαν στις εξωτερικές όψεις.

Οι επιφάνειες είναι πιο αδρές, με αρμό μεταξύ των λιθοσωμάτων, στον οποίο τοποθετούνται θραύσματα κεραμικών (εικ.86).

Εικ. 86. Εσωτερική ισόδομη λιθοδομή του ορόφου με την χρήση θραυσμάτων κεραμικών στους αρμούς.

4.4.3) Ξυλοδεσιές

Σημαντικό στοιχείο της κατασκευαστικής τεχνικής των αρχοντικών της περιόδου της τουρκοκρατίας στην πόλη της Ρόδου, με σκοπό την εξασφάλιση της ανταπόκρισης σε σεισμικά φορτία, είναι το σύστημα περιίδεσης με ξύλινα στοιχεία.

Το σύστημα ξυλοδεσιών στο εξεταζόμενο μνημείο, περιορίζεται σε δύο στάθμες των λιθοδομών του ορόφου.

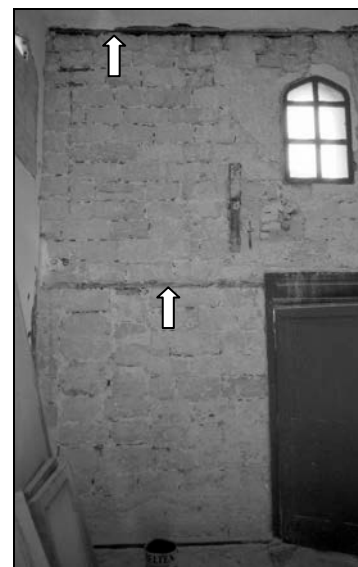
Απουσιάζει στις ακανόνιστες λιθοδομές του ισογείου, δεν υπάρχει ούτε στην ανώτερη στάθμη των λιθοδομών αυτών, στο σημείο έδρασης των δοκαριών του μεσοπατώματος (εικ.87).

Στη λιθοδομή του ορόφου παρατηρείται η τοποθέτηση περιμετρικής ξυλοδεσιάς στη στάθμη του πρεκιού των ανοιγμάτων, στις πόρτες και παράθυρα. Δεν απαντά στη βάση των φεγγιτών, όπως παρατηρούνται σε άλλα αρχοντικά της ίδιας περιόδου.

Η δεύτερη και τελευταία στάθμη τοποθετείται στη στέψη των δρομικών λιθοδομών, στην οποία τοποθετούνται τα δοκάρια του δώματος (εικ.88).

Εικ.87 Έλλειψη ξυλοδεσιάς στο επίπεδο έδρασης των δοκών του μεσοπατώματος.

Εικ.88. Οι δύο στάθμες ξυλοδεσιών των λιθοδομών του ορόφου.

4.4.4) Δάπεδα

Τα δάπεδα του ισογείου στην αρχική μορφή ήταν διαστρωμένα με βοτσαλωτά, χαρακτηριστικό στοιχείο των δαπέδων των βοηθητικών –αποθηκευτικών χώρων στα αρχοντικά της πόλης της

Ρόδου. Στη σημερινή κατάσταση τα δάπεδα έχουν διαστρωθεί με σκυρόδεμα και μόνο στις μεγάλες αίθουσες, στο βόρειο τμήμα, παρατηρούνται υπολείμματα βοτσαλωτού δαπέδου, μετά από την απώλεια της στρώσης από σκυρόδεμα.

4.4.5) Μεσοπάτωμα

Το μεσοπάτωμα του αρχοντικού είναι κατασκευασμένο εξ' ολοκλήρου από ξύλινα στοιχεία. Αποτελείται από ξύλινα δοκάρια διατομής 7 X 15 εκ.- 9 X 16 εκ., τα οποία πακτώνονται στη στέψη της ακανόνιστης μπατικής λιθοδομής του ισογείου, χωρίς την παρουσία ξυλοδεσιών.

Εκτός της έλλειψης ξυλοδεσιών στο επίπεδο αυτό, δεν παρατηρείται η ύπαρξη των λοξών τοποθετημένων σανίδων μεταξύ των δοκών, στο σημείο της επιφάνειας της λιθοδομής.

Με τον τρόπο αυτό, όπως είναι τοποθετημένα τα δοκάρια του μεσοπατώματος, δεν επιτυγχάνεται η συνεργασία μεταξύ των δοκών και της υποκείμενης λιθοδομής.

Η κατασκευή του μεσοπατώματος ολοκληρώνεται με την τοποθέτηση σανίδων πλάτους 14 εκ. οι οποίες καρφώνονται κατευθείαν στις κύριες δοκούς (εικ.89).

Εικ.89 Άποψη του μεσοπατώματος.

4.4.6) Δώμα - Στέγαση

Το μνημείο στεγάζεται με επίπεδο ξύλινο δώμα και η στεγανότητα στην αρχική μορφή γινόταν με τη χρήση ενός στρώματος υλικού αργιλικής φύσης, γνωστό ως πατελιά.

Στη στάθμη της έδρασης των δοκαριών του δώματος τοποθετείται ξυλοδεσιά, η οποία είναι συνδεδεμένη με την υποκείμενη λιθοδομή με μεταλλικά καρφιά.

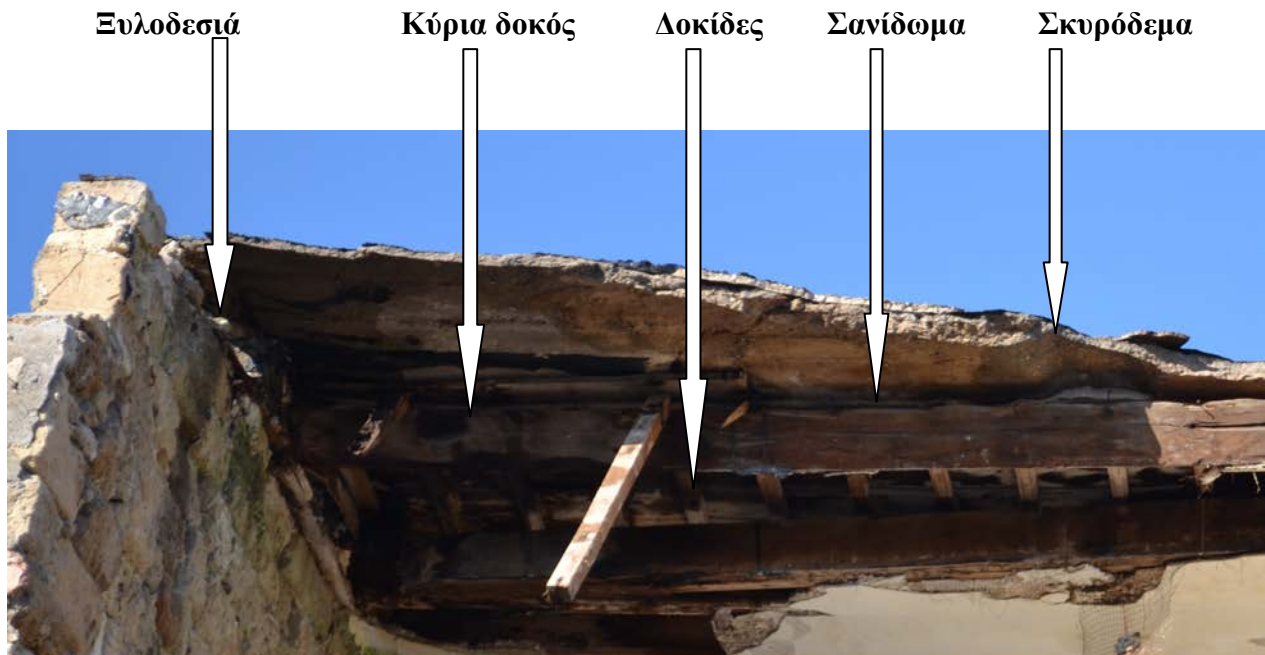
Το δώμα μορφώνεται από ξύλινες δοκούς διατομής 7 X 15 - 10X 16 εκ., ανά αποστάσεις 45 εκ. περίπου, τα οποία εδράζονται στην ξυλοδεσιά της στέψης της λιθοδομής.

Εγκάρσια, πάνω από κύρια δοκάρια, τοποθετούνται δοκίδες διατομής 6 X 6εκ – 8 X 8 εκ, και πάνω από αυτές σανίδες.

Το επίπεδο δώμα χωριζόταν σε τμήματα με χαμηλά στηθαία ως προέκταση των λιθοδομών του ορόφου. Ο διαχωρισμός σε τμήματα επέτρεπε την απορροή των υδάτων σε διαφορετικά σημεία των όψεων.

Με τις επεμβάσεις που πραγματοποιήθηκαν στα πρώτα χρόνια της ιταλοκρατίας, το παραδοσιακό στρώμα πατελιάς αντικαταστάθηκε με πλάκες σκυροδέματος χωρίς οπλισμό.

Στο τμήμα της προσθήκης του τέλος του 19^{ου} αι. η στέγαση γίνεται μέσω τρίριχτης στέγης με κεραμίδια γαλλικού τύπου (εικ.90).

Εικ.90 Στοιχεία του ξύλινου δώματος.

4.4.7) Επιχρίσματα

Το σύνολο των επιφανειών του ισογείου του μνημείου ήταν επιχρισμένο, στην αρχική του μορφή, εσωτερικά και εξωτερικά, εκτός των εξωτερικών τμημάτων της νότιας όψης στο σημείο όπου υπήρχαν τα τόξα του ημιμπαιθρίου.

Στο σημείο αυτό η λιθοδομή ήταν ισόδομη ανεπίχριστη.

Στον όροφο το εσωτερικό ήταν στο σύνολο του επιχρισμένο, ενώ εξωτερικά ανεπίχριστη ισόδομη λιθοδομή μέχρι το ύψος της επαφής του ξύλινου στεγαστρου με την επιφάνεια των όψεων. Στο επίπεδο πάνω από το στέγαστρο, η λιθοδομή είναι επικαλυμμένη με υδραυλικό κονίαμα (κουρασάνι). Παραδοσιακό υλικό που τοποθετείται στο ανώτερο τμήμα των όψεων, προστατεύοντας τη λιθοδομή από εισροή υγρασίας στο σημείο πάκτωσης των δοκαριών του δώματος και εν γένει το ξύλινο δώμα (εικ.91).

Η χρήση του υδραυλικού κονιάματος δεν απαντάται στην ανατολική όψη παρά μόνο ως μία στενή λωρίδα στη στέψη της λιθοδομής.

Τα εσωτερικά επιχρίσματα, τόσο του ισογείου όσο και του ορόφου, χαρακτηρίζονται ως ασβεστοκονιάματα με μικρό σχετικά πάχος (εικ.92).

Τα επιχρίσματα αυτά ποικίλουν όσον αφορά τόσο στον τρόπο κατασκευής τους (επιχρίσματα απλά, οπλισμένα με φυτικές ίνες ή απλά πατητά), όσο και στη σύνθεσή τους (επιχρίσματα με πρόσθετες φυσικές ποζολάνες, τριμμένο κεραμικό.)

Σε διάφορα τμήματα των εξωτερικών όψεων σώζονται επιχρίσματα στα οποία ενσωματώνονται θραύσματα κεραμικών (εικ.93).

Με τις επεμβάσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο της ιταλοκρατίας και αργότερα στα πρώτα χρόνια της ενσωμάτωσης, η χρήση επιχρισμάτων, όπου το κύριο συστατικό ήταν το μαύρο τσιμέντο, ήταν καθολική (εικ.94).

Εικ.91 Οι επιχρισμένες επιφάνειες των εξωτερικών όψεων.

Εικ.92 Ύλη ασβεστοκονιαμάτων στις λιθοδομές του ορόφου, μετά την καθαίρεση των πρόσφατων επιχρισμάτων.

Εικ.93 Επιχρίσματα του ισόγειου με χρήση θραυσμάτων κεραμικών.

Εικ.94 Πρόσφατα επιχρίσματα με χρήση μαύρου τσιμέντου.

4.4.8) Ξύλινα στοιχεία.**4.4.8.α) Πόρτες.**

Η πλειοψηφία των θυρών, τόσο στο ισόγειο όσο και στον όροφο, είναι ξύλινες ταμπλαδωτές, με απλούς ταμπλάδες, μονόφυλλες με ένα σταθερό οριζόντιο ταμπλά στην ανώτερη στάθμη (εικ.95,96,97).

Το στοιχείο αυτό «κρύβει» την ξυλοδεσιά στο σημείο του πρεκιού των θυρών.

Στο ισόγειο, στην αρχική φάση, μόνο στους βοηθητικούς χώρους υπήρχαν καρφωτές πόρτες.

4.4.8.β) Παράθυρα.

Τα ορθογώνια παράθυρα-φεγγίτες του ισογείου έχουν ανοιγόμενα τζαμιλίκια και πολύ πιθανόν στην πρώτη φάση του κτιρίου να είχαν την ίδια μορφή.

Στον όροφο τα σημερινά ανοιγόμενα τζαμιλίκια, με καρφωτά σκούρα στις εξωτερικές όψεις, είχαν αρχικά άλλη μορφή (εικ.98).

Στην προσθήκη του 19^{ου} αι. και σε όσα παράθυρα διευρύνθηκαν, τοποθετήθηκαν σκούρα με περσίδες (εικ.99).

Στα αρχοντικά της περιόδου αυτής που εξετάζουμε τα παράθυρα των εξωτερικών όψεων, όπως και εκείνα των εσωτερικών όψεων των οντάδων, είχαν συρόμενα άνω-κάτω τα τζαμιλίκια και ταμπλαδωτά σκούρα.

4.4.8.γ) Φεγγίτες.

Οι τοξωτοί φεγγίτες τοποθετημένοι αξονικά πάνω από τα παράθυρα, τόσο στις εξωτερικές όψεις όσο και στις εσωτερικές όψεις των οντάδων, σήμερα έχουν εξωτερικά θωράκια από σκυρόδεμα (ιταλική επέμβαση), μικρότεροι σε μέγεθος από τους αρχικούς και γύψινα υαλοστάσια εσωτερικά.

Στην αρχική μορφή οι φεγγίτες αυτοί είχαν μεγαλύτερες διαστάσεις, με ξύλινα καφασωτά στην εξωτερική όψη και γύψινα υαλοστάσια εσωτερικά (εικ.100-101).

4.4.8.δ) Ντουλάπες – μουσάντρες.

Οι ντουλάπες και οι μουσάντρες αποτελούσαν βασικά στοιχεία για τη λειτουργία της κατοικίας στα αρχοντικά της περιόδου αυτής.

Στο αρχοντικό υπό εξέταση εντοιχισμένες ντουλάπες βρίσκονται στο βορειοανατολικό οντά εκατέρωθεν του μεγάλου τζακιού και στο νοτιοδυτικό οντά δύο, όπου βρίσκονταν στην αρχική φάση, οι οποίες εξέχουν στη δυτική όψη.

Οι ντουλάπες αυτές είχαν δίφυλλες ταμπλαδωτές πόρτες, πιο σύνθετες από τις ταμπλαδωτές πόρτες του αρχοντικού και ξυλόγλυπτο φυτικό στοιχείο στο κέντρο. Σήμερα σώζεται μόνο μία στο βορειοανατολικό οντά (εικ.102).

Οι μουσάντρες και αυτές αποτελούν βασικό στοιχείο της λειτουργίας των οντάδων, στα αρχοντικά της περιόδου αυτής, χρησίμευαν ως αποθηκευτικός χώρος.

Στο αρχοντικό Χασάν Μπέη υπήρχαν μουσάντρες στο βορειοδυτικό και νοτιοδυτικό οντά, ενώ στο βορειοανατολικό η παρουσία του μεγάλου τζακιού και τα παράθυρα στις όψεις, εξωτερική και προς το χαγιάτι, πλησίον της μεσοτοιχίας με το βορειοδυτικό οντά, συνηγορούν πως ο χώρος αυτός λειτουργούσε ως μαγειρείο και δεν είχε μουσάντρα.

Σήμερα σώζεται μόνο το ανώτερο τμήμα της μουσάντρας του νοτιοδυτικού οντά, με την κλασσική διακόσμηση φυτικών μοτίβων (εικ.103).

4.4.8.ε) Διαχωριστικοί τοίχοι.

Στους οντάδες στη βόρεια πλευρά του κτιρίου όπως και στο χαγιάτι, κατά την μετατροπή του κτιρίου σε έδρα της Εταιρίας Ηλεκτρισμού, τοποθετήθηκαν διαχωριστικοί ξύλινοι τοίχοι οπλισμένοι με μεταλλικά πλέγματα και επιχρισμένα.

4.4.8.ζ) Ταβάνια.

Στην αρχική του μορφή το κτίριο είχε σε όλους τους χώρους του ορόφου, ξύλινα ταβάνια. Η μορφή και ο βαθμός επεξεργασίας των διακοσμητικών προτάσεων δεν μας είναι γνωστά.

Σήμερα σώζονται μερικά ξύλινα ταβάνια με απλή γραμμική σύνθεση, με σανίδες και αρμοκάλυπτρα, ενώ με τις επεμβάσεις των ιταλών, μερικά ταβάνια επιχρίστηκαν με τη χρήση μεταλλικού επίπεδου στοιχείου ως οπλισμό (εικ.104-105).

4.4.8.η) Ξύλινες σκάλες.

Στο κτίριο υπάρχουν δύο ξύλινες σκάλες, μία για την πρόσβαση στον όροφο και μια μικρότερη για την πρόσβαση στο δεύτερο όροφο, στην προσθήκη του 19^{ου} αι.

Η κεντρική σκάλα με πλάτος ήταν στην αρχική μορφή του κτιρίου σε ανοιχτό χώρο, προστατευμένη από ένα ξύλινο στέγαστρο, με την κατασκευή της προσθήκης επί ιταλοκρατίας, ο χώρος αυτός κλείστηκε (εικ. 105 α,105 β).

Εικ.95 Πόρτα εισόδου.

Εικ.96 Ταμπλαδοτή πόρτα ισογείου

Εικ.97.Ταμπλαδοτή πόρτα του ορόφου.

Εικ.98 Ανοιγόμενα παράθυρα του ορόφου

Εικ.99 Παράθυρα του ορόφου με σκούρα με περσίδες.

Εικ.100 Γύψινο υαλοστάσιο φεγγίτη.

Εικ.101 Εξωτερική όψη φεγγίτη- ιταλική παρέμβαση.

Εικ.102 Ταμπλαδοτή πόρτα ντουλάπας

Εικ.103 Λεπτομέρεια του σωζόμενου τμήματος μουσάντρας στο νοτιοδυτικό οντά.

Εικ.104 Σωζόμενο ξύλινο ταβάνι στο νοτιοδυτικό οντά.

Εικ.105 Επιχρισμένο ταβάνι του ορόφου.

Εικ.105 α Ξύλινη σκάλα πρόσβασης στον όροφο.

Εικ.105 β Λεπτομέρεια της σκάλας .

5.) Αρχιτεκτονικές Φάσεις.

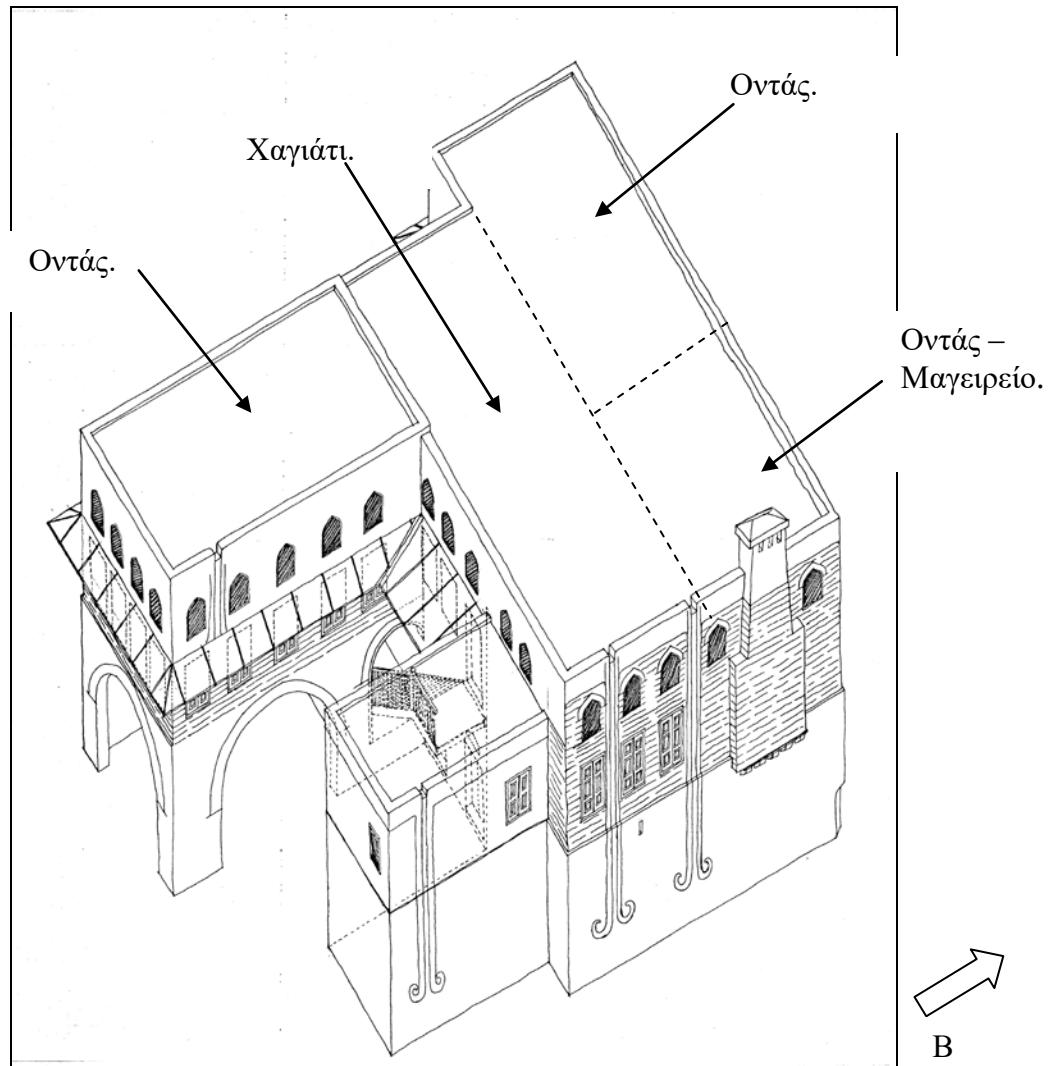
Μπορούμε να διακρίνουμε τρεις σημαντικές αρχιτεκτονικές φάσεις που αποτυπώνονται τόσο στην οργάνωση της κάτοψης και στη λειτουργία των εσωτερικών χώρων, όσο και στις όψεις του μνημείου.

Οι προσθήκες, οι οποίες εξυπηρετούσαν τις διάφορες χρήσεις του κτιρίου κατά την διάρκεια της ιστορίας του, επεμβάσεις με καθαιρέσεις δομικών στοιχείων και εισαγωγή νέων υλικών, κατάργηση μορφολογικών και διακοσμητικών στοιχείων χαρακτηριστικών των αρχοντικών της περιόδου αυτής, συνέβαλαν στην εικόνα του μνημείου σήμερα.

Για το μνημείο αυτό, έχουμε ελάχιστη γραπτή μαρτυρία και για το λόγο αυτό τα συμπεράσματα σχετικά με την ιστορία του μνημείου αντλούνται από την προσεκτική παρατήρηση των χαρακτηριστικών του αλλά δεν περιορίζονται στις τυπολογικές και μορφολογικές παραμέτρους.

Η ανάλυση των στοιχείων του δομικού συστήματος του μνημείου και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, συνέβαλλαν σε μία προσέγγιση που δεν έχει σκοπό μόνο την ακριβή χρονολόγησή του αλλά και την κατανόηση του μηχανισμού που ώθησε στη δημιουργία του και την εξέλιξή του μέχρι της ημέρας μας.

5.1) Α' Αρχιτεκτονική φάση.

Η πρώτη αρχιτεκτονική φάση του αρχοντικού περιλαμβάνει την απλή διάταξη της κάτοψης του ορόφου βασισμένη στην ύπαρξη τριών δωματίων με κεντρικό χωρικό στοιχείο κυκλοφορίας, το χαγιάτι.

Στο ισόγειο οι χώροι εξυπηρετούσαν βοηθητικές – αποθηκευτικές λειτουργίες του νοικοκυριού, με εσωστρεφή οργάνωση των αιθουσών ως προς τον εξωτερικό δημόσιο χώρο.

Πράγματι, οι μεγάλες αίθουσες του ισογείου δεν παρουσίαζαν ανοίγματα παρά μόνο μερικούς ορθογώνιους φεγγίτες προς το δημόσιο χώρο, ενώ προς την αυλή στα νότια του κτιρίου, μια ανοιχτή αίθουσα με ελαφρά οξυκόρυφα τόξα λειτουργούσε ως μεταβατικός χώρος μεταξύ του εξωτερικού αύλειου χώρου, με τη σκάλα πρόσβασης στον όροφο και τις αίθουσες του βόρειου τμήματος, ενώ στον όροφο, τα δωμάτια, οι δύο οντάδες και το μαγειρείο, βρίσκονται σε άμεση επαφή με το χαγιάτι.

Η πρόσβαση στους οντάδες γίνεται πλευρικά και βρίσκεται ενσωματωμένη στην μουσάντρα. Η κύρια όψη των δωματίων αποτελείται από παράθυρα και φεγγίτες που ανοίγονται προς το χαγιάτι, εκτός του νοτιοδυτικού οντά, στον οποίο στην μεσοτοιχία με το χαγιάτι είναι τοποθετημένη η μουσάντρα.

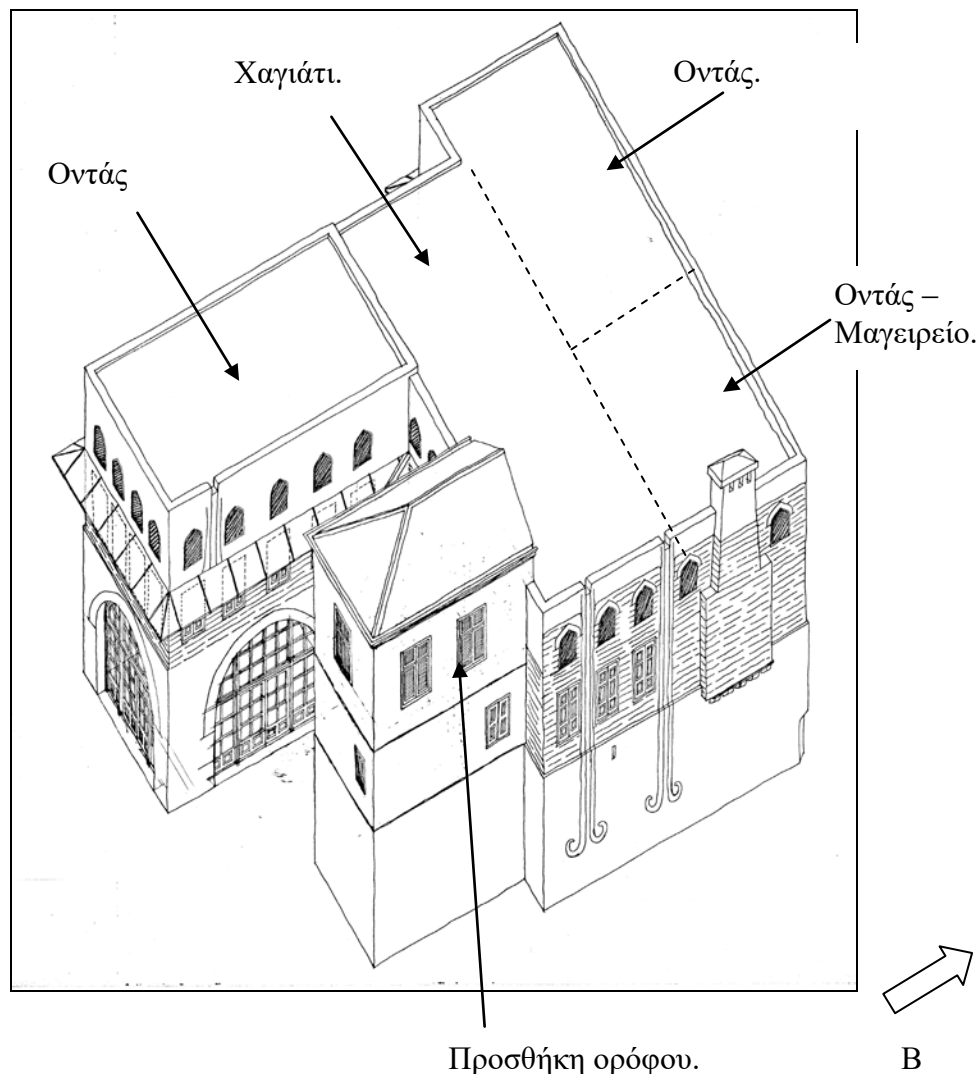
Οι εξωτερικές όψεις χαρακτηρίζονται στον όροφο από την παρουσία των ορθογώνιων παραθύρων και των τοξωτών φεγγιτών, την εναλλαγή ανεπίχριτης λιθοδομής και κουρασάνι και την παρουσία του ξύλινου στεγάστρου.

5.2) Β' Αρχιτεκτονική φάση.

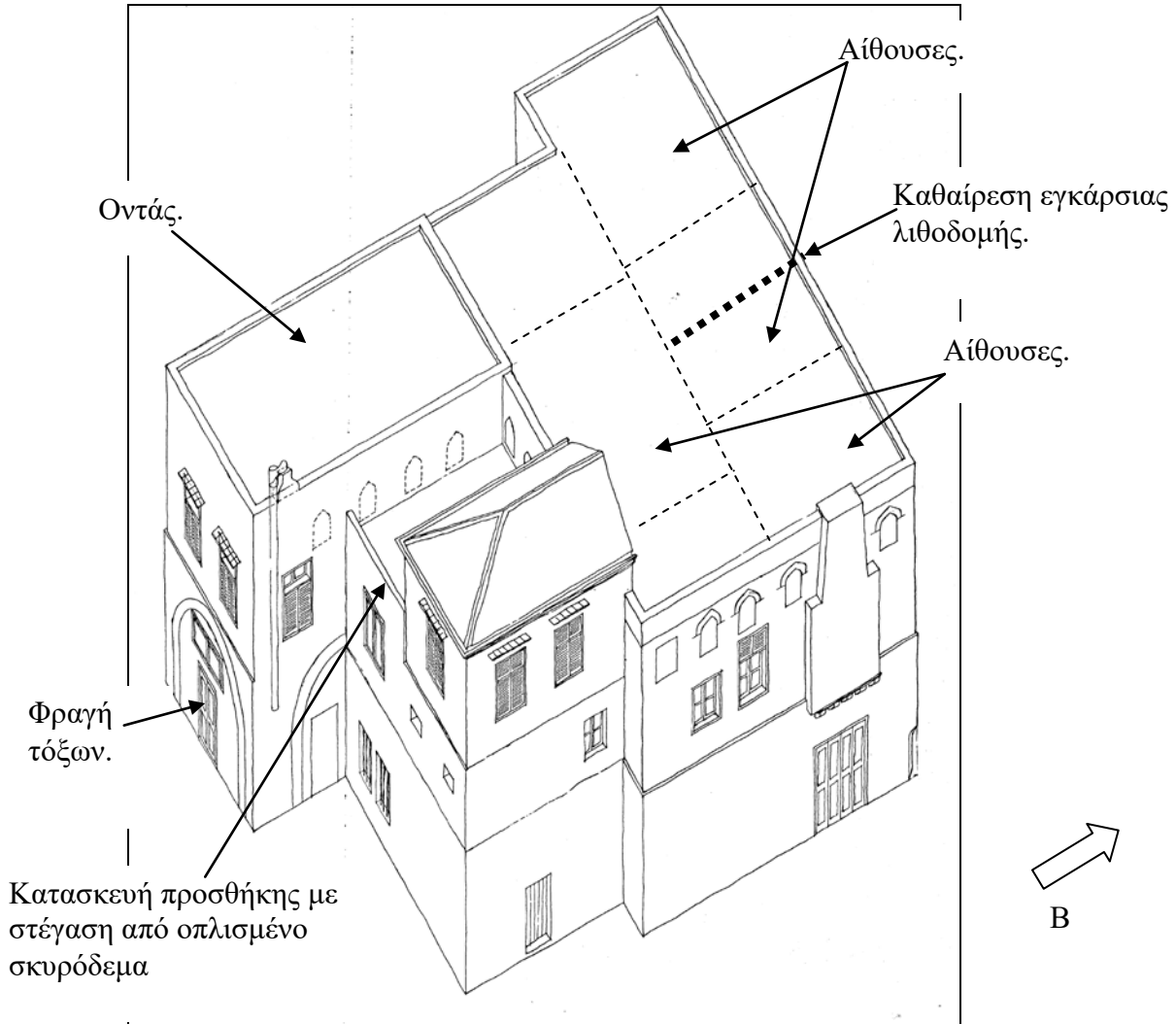
Η δεύτερη σημαντική αρχιτεκτονική φάση του Αρχοντικού αφορά την προσθήκη χώρων στον όροφο, κατά το δεύτερο ήμισυ του 19^{ου} αι. Η φάση αυτή σχετίζεται με την εξέλιξη της έννοιας της κατοικίας και είναι διακριτή η μεγαλύτερη οικονομική ευμάρεια, που εκφράζεται με την κατασκευή του δεύτερου ορόφου με νεοκλασικά χαρακτηριστικά.

Δεν παρατηρούνται αλλαγές, στη διάρθρωση της κάτοψης της κύριας κατοικίας και στα μορφολογικά – διακοσμητικά στοιχεία που την χαρακτήριζαν.

Στο ισόγειο τα τόξα, εικάζεται πως θα μπορούσαν να είχαν κλειστεί με ξύλινα κουφώματα, ώστε να αποτελέσουν και αυτά ένα κλειστό χώρο, όπως παρατηρείται σε πολλά αρχοντικά της περιόδου αυτής.

5.3) Γ' Αρχιτεκτονική φάση.

Η τρίτη αρχιτεκτονική φάση, σχετίζεται με την αλλαγή της χρήσης του αρχοντικού, που μετατράπηκε σε γραφεία κατά την περίοδο της ιταλοκρατίας και συνέχισε με την ίδια χρήση μετά την ενσωμάτωση.

Η χρήση αυτή προϋπέθετε μία διαφορετική διάρθρωση των χώρων, τόσο στο ισόγειο όσο και στον όροφο.

Η ανάγκη πολλαπλών αιθουσών οδήγησε στη διαίρεση των χώρων του ορόφου με την καθαίρεση της εγκάρσιας λιθοδομής, μεσοτοιχία μεταξύ δύο οντάδων, και τη χρήση ελαφρών διαχωριστικών τοίχων.

Με την πράξη αυτή αυτομάτως καταργήθηκε μία από τις δύο ξύλινες μουσάντρες, και η καθαίρεση των αρχικών ταβανιών με την κατασκευή νέων, μερικών από αυτά επιχρισμένα.

Με τη δημιουργία νέων αιθουσών στον όροφο, αναγκαστικά, κλείστηκαν τα παράθυρα και οι φεγγίτες στη λιθοδομή μεταξύ οντάδων και χαγιατιού.

Εκτός από τα παραπάνω, μεγάλες αλλαγές υπέστησαν και οι όψεις του αρχοντικού.

Συγκεκριμένα, καταργήθηκαν παράθυρα και φράχτηκαν φεγγίτες, διανοίχθηκαν καινούργια παράθυρα μεγάλων διαστάσεων, καταργήθηκε το ξύλινο στέγαστρο στη νότια και τμήμα της ανατολικής όψης. Και στο ισόγειο οι αλλαγές προέκυψαν από την ανάγκη προσαρμογής της κάτοψης στις νέες συνθήκες.

Παρατηρούνται διανοίξεις νέων παραθύρων και θυρών, κλείσιμο με λιθοδομή των τόξων, μετατρέποντας την ανοιχτή στοά σε κλειστό χώρο.

Η ανεξάρτητη λειτουργία των αιθουσών του ισόγειου επιτυγχάνεται με νέες πόρτες εισόδου από την αυλή και διάνοιξη της λιθοδομής μεταξύ των αιθουσών αυτών.

Στη νότια όψη η προσθήκη νέων χώρων, με την κατασκευή λιθοδομής και στέγαση με πλάκα οπλισμένου σκυροδέματος, καταργεί το τμήμα της αυλής, όπου είναι τοποθετημένη η σκάλα πρόσβασης στον όροφο.

6.) Επεμβάσεις.

Όπως ειπώθηκε στα προηγούμενα κεφάλαια το αρχοντικό, από τις αρχές της δεκαετίας του 1920, άλλαξε ριζικά τη χρήση του με αποτέλεσμα να υποστεί σοβαρές μετατροπές (εικ.106).

Οι μετατροπές αυτές είχαν ως σκοπό την καλύτερη λειτουργία των χώρων, που από κατοικία μεταμορφώθηκε σε δημόσιο κτίριο με αυξημένη καθημερινή επισκεψιμότητα.

Οι επεμβάσεις αυτές δεν περιορίστηκαν σε ήπιες λύσεις, ώστε να εξοικονομηθούν χώροι σε μία διαφορετική διάρθρωση της κάτοψης, αλλά υπέβαλαν σοβαρές τομές στη δομή του κτιρίου, με πράξεις που οδήγησαν στην εισαγωγή νέων τρόπων κατασκευής και νέα υλικά.

Στην πρώτη περίοδο της χρήσης του αρχοντικού ως δημόσιο κτίριο, κατά την ιταλική περίοδο, εντάχθηκαν λύσεις, τις οποίες θα μπορέσουμε να τις χαρακτηρίσουμε μη αναστρέψιμες.

Παραδοσιακά υλικά και τρόποι κατασκευής, όπως η πατελιά ως μονωτικό υλικό των δωματίων, τα ασβεστικά επιχρίσματα στις λιθοδομές, ξύλινοι φέροντες οργανισμοί δωματίων, αντικαταστάθηκαν με λύσεις όπου το τσιμέντο και το οπλισμένο σκυρόδεμα κυριάρχησαν.

Εικ. 106 Άποψη του αρχοντικού αρχές 20ου αι. (H. Balducci).

Εικ.107 Η σκάλα πρόσβασης στον όροφο - 1970

Εικ. 108 Είσοδος του ορόφου -1970

Εικ. 109 Εσωτερική άποψη του βορειοδυτικού οντά.- 1970

Κατά την περίοδο που ακολούθησε την ενσωμάτωση των Δωδεκανήσων και μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1960 το μνημείο συνέχισε να έχει το δημόσιο χαρακτήρα του ως Γραφεία της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (εικ. 107-108-109).

Στα χρόνια αυτά οι επεμβάσεις είχαν ως σκοπό τη συντήρηση του χώρου με μικρής κλίμακας εργασίες.

Η κατασκευή των νέων γραφείων της ΔΕΗ σε αδόμητο χώρο στα βόρεια του αρχοντικού και την ακόλουθη μεταφορά των λειτουργιών της επιχείρησης στο νέο αυτό χώρο, είχε ως αποτέλεσμα την έναρξη μιας μακράς περιόδου εγκατάλειψης του μνημείου.

Το 1984 η διαπίστωση των προβλημάτων της μεσαιωνικής πόλης της Ρόδου, καθώς και η εκτίμηση ότι χρειάζονται συντονισμένες προσπάθειες όλων των εμπλεκόμενων φορέων, οδήγησαν στην υπογραφή της Προγραμματικής Σύμβασης μεταξύ του ΥΠ.ΠΟ., του Δήμου Ρόδου και του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων, για τη συντήρηση, προστασία και ανάδειξη της μεσαιωνικής πόλης και τον καθαρισμό και τη διαμόρφωση αρχαιολογικών χώρων και περιβάλλοντος χώρου μνημείων και μουσείων.

Στο πλαίσιο αυτό το 1987 άρχισαν εργασίες καθαίρεσης των επιχρισμάτων εσωτερικά, η διάνοιξη μερικών φραγμένων φεγγιτών και εκσκαφές για την διερεύνηση των θεμελίων του κτιρίου (εικ. 110,111,112).

Οι εργασίες αυτές είχαν σαν σκοπό την αποκάλυψη των στοιχείων που βρίσκονταν κρυμμένα κάτω από τα νεώτερα επιχρίσματα, για μια πληρέστερη κατανόηση της δομής και της μορφής του μνημείου.

Μερικές εργασίες ενίσχυσης θεωρήθηκαν απαραίτητες ώστε να μην υπάρξουν καταρρεύσεις, μιας και το μνημείο ήδη από τις αρχές του 1990 παρουσίαζε προβλήματα δομικού χαρακτήρα (εικ. 113,114,115).

Εικ.110 Καθαίρεση επιχρισμάτων στο ισόγειο

Εικ.111 Καθαίρεση επιχρισμάτων στον όροφο.

Εικ.112 Αποκάλυψη φεγγίτη

Εικ.113 Πρόχειρη συρραφή λιθοδομής

Εικ.114 Αποκατάσταση λιθοδομής.

Εικ.115 Μέτρα στήριξης όψεων.

7.) Παθολογία.

Όπως προαναφέρθηκε, το μνημείο από τα τέλη της δεκαετίας του 1960 μέχρι τις ημέρες μας, έπαψε να φιλοξενεί κάποια χρήση. Το γεγονός αυτό συνέβαλε καθοριστικά στην επιδείνωση των προβλημάτων δομικού χαρακτήρα, με κορυφαίο γεγονός, την κατάρρευση τμήματος, του μνημείου, το 2019.

Η κατάρρευση έγινε στις αρχές του 2019 μετά από έντονα καιρικά φαινόμενα και εντοπίστηκε στο βορειοανατολικό τμήμα του μνημείου (εικ. 116,117).

Το τμήμα αυτό που κατέρρευσε, τόσο στο επίπεδο του ισογείου όσο και του ορόφου, παρουσίαζε σοβαρά προβλήματα δομικού χαρακτήρα όπως τα παρακάτω:

- Γήρανση των υλικών.
- Έντονες ρηγματώσεις στη βορειοανατολική γωνία και σε τμήματα της ανατολικής όψης.
- Κατάρρευση τμήματος του δώματος στο χαγιάτι που παρατηρήθηκε στις αρχές του 2004.
- Αστοχία της επικάλυψης του δώματος με συνεχή εισροή υδάτων και την αναμενόμενη γενική αποσάθρωση του ξύλινου φέροντα οργανισμού του δώματος, αλλά και του μεσοπατώματος (εικ.118).
- Αποδιοργάνωση εξωτερικών τμημάτων λιθοδομής του ισογείου, μετά από απώλεια των επιχρισμάτων.
- Απώλεια κονιαμάτων δομής τμημάτων εσωτερικών λιθοδομών μετά από την καθαίρεση των επιχρισμάτων (επέμβαση της δεκαετίας του 1980).
- Αστοχία των μέτρων στήριξης (επέμβαση της δεκαετίας του 1990), λόγω της ελλιπούς συντήρησης.
- Εκτεταμένες επεμβάσεις στο δομικό σύστημα του κτιρίου, οι οποίες είχαν σοβαρές επιπτώσεις στη συμπεριφορά του σε τυχηματικές φορτίσεις. Η καθαίρεση εγκάρσιας λιθοδομής στο βόρειο τμήμα στον όροφο, μεταξύ δύο οντάδων και η τοποθέτηση πλάκας ελαφρά οπλισμένου σκυροδέματος στο δώμα, υπήρξαν καθοριστικές (εικ.119).

Εικ. 118 Η Κακή κατάσταση διατήρησης του δώματος.

Εικ. 119 Η κατάρρευση στο βορειοανατολικό τμήμα.

7.1) Παθολογία – Αναλυτικά.

7.1.1) Θεμελίωση.

Οι διερευνητικές τομές που πραγματοποιήθηκαν για την εξέταση των θεμελίων, έδειξαν πώς είναι κτισμένα με ακανόνιστη λιθοδομή και δεν παρουσιάζουν ρηγματώσεις ή καθιζήσεις. Το γεγονός ότι «πατούν» σε προγενέστερες κατασκευές συμβάλλει στην καλή συμπεριφορά τους.

7.1.2) Λιθοδομές.

Οι λιθοδομές του ισογείου είχαν υποστεί πολλές μεταγενέστερες επεμβάσεις, με διανοίξεις, συμπληρώσεις με οπτοπλινθοδομή, ένταξη στοιχείων οπλισμένου σκυροδέματος και μεταλλικές ενισχύσεις κλπ.

Το γεγονός ότι σε πολλά σημεία παρουσιάστηκε το φαινόμενο της απώλειας των επιχρισμάτων εξωτερικά, συνέβαλε στη σταδιακή επιδείνωση της κατάστασης διατήρησης των ακανόνιστων λιθοδομών του ισογείου.

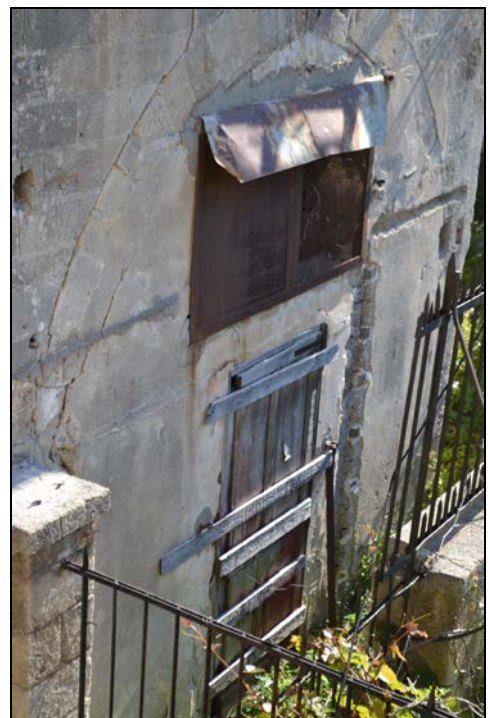
Παρατηρήθηκαν φαινόμενα απώλειας των κονιαμάτων δομής, με αποτέλεσμα, κατά τμήματα των όψεων να υπάρξει αποδιοργάνωση, απώλεια λιθοσωμάτων και κάθετες ρηγματώσεις (εικ.120).

Τα τμήματα ισόδομων λιθοδομών του ισογείου, στη νότια όψη, δεν παρουσιάζουν προβλήματα αποδιοργάνωσης και αποφλοιωσης των όψεων, όμως εντοπίζονται ρωγμές στα σημεία των φραγμένων τόξων (εικ.121).

Έντονη ρηγμάτωση παρουσίαζε η λιθοδομή στην βορειοδυτική γωνία του κτηρίου και σε σημεία επαφής της λιθοδομής με τα στοιχεία σκυροδέματος που πλαισίωναν τη διάνοιξη πόρτας στο ίδιο σημείο (εικ.122,123).

Εικ.120 Απώλεια κονιάματος δομής και αποδιοργάνωση λιθοδομής.

Εικ.121 Ρηγμάτωση στη νότια όψη.

Εικ. 122-123 Ρηγματώση στη βορειοανατολική γωνία του κτιρίου.

Εσωτερικά, μετά την καθαίρεση των επιχρισμάτων, οι λιθοδομές βρέθηκαν εκτεθειμένες και παρουσίασαν προβλήματα απώλειας κονιαμάτων δομής.

Από τα τόξα του ισογείου, κατέρρευσε το ανατολικό, ενώ το δυτικό παρουσιάζει μικρορωγμές .

Η ισόδομη δρομική λιθοδομή του ορόφου, παρουσιάζει μεγαλύτερο βαθμό παθογένειας, σε σχέση με εκείνες του ισογείου.

Οι εξωτερικές λιθοδομές, στο ανεπίχριστο τμήμα τους, παρουσιάζουν προβλήματα θραύσεων λίθων, ρηγματώσεων, απώλειας λιθοσωμάτων και αλλοίωση επιφάνειας των λίθων (εικ. 124,125).

Η απώλεια του ξύλινου στεγάστρου, ήδη από την δεκαετία του 1980, συνέβαλλε στη διάβρωση των εξωτερικών επιφανειών των λιθοδομών.

Στο ανώτερο τμήμα των εξωτερικών λιθοδομών, επιχρισμένο με υδραυλικό κονίαμα (κουρασάνι), παρουσιάζονται κάθετες και οριζόντιες ρωγμές.

Εικ.124 Τμήμα της δυτικής όψης

Εικ. 125 Έντονη ρηγματώση στη βορειοανατολική γωνία.

Τα τμήματα των εξωτερικών λιθοδομών της βόρειας και ανατολικής όψης που κατέρρευσαν (εικ.126,127,128), παρουσίαζαν ρηγματώσεις, φαινόμενα διάβρωσης των λίθων, μερική αποδιοργάνωση της λιθοδομής.

Εικ. 126-127 Έντονα φαινόμενα διάβρωσης λιθοδομής στο τμήμα της βόρειας όψης που κατέρρευσε.

Εικ. 128 Τμήμα της ανατολικής όψης, η οποία κατέρρευσε.

Οι εσωτερικές λιθοδομές στον όροφο και αυτές παρουσιάζουν προβλήματα ρηγματώσεων και τμηματικές αποδιοργανώσεις (εικ.129,130). Στα σημεία, όπου έγιναν οι μεταγενέστερες επεμβάσεις, όπως διανοίξεις νέων παραθύρων και θυρών, φραγή ανοιγμάτων, τα προβλήματα αυτά είναι πιο έντονα. Στα σημεία εκείνα όπου η εισροή υδάτων ήταν συνεχόμενη, λόγω των τμηματικών καταρρεύσεων του δώματος ή γενικά την κακή κατάστασή του, αναπτύσσονται μαύρες κρούστες.

Πάντως, το γεγονός ότι για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα οι λιθοδομές έμειναν εκτεθειμένες, μετά από την γενική καθαίρεση των εσωτερικών επιχρισμάτων, στάθηκε καθοριστικός παράγοντας για την γενική κακή κατάσταση διατήρησης των εσωτερικών λιθοδομών.

Εικ. 129-130. Αποψη εσωτερικών λιθοδομών του ορόφου, με ρωγμές και τμηματική απώλεια λίθων.

7.1.3) Δομικά ξύλινα στοιχεία.

Στο μεσοπάτωμα, η κατάσταση διατήρησης των δοκών αλλά και των σανίδων είναι στο μεγαλύτερο ποσοστό κακή, λόγω της υγρασίας που εισρέει, μέσω της αστοχίας της επικάλυψης του δώματος. Πριν από την κατάρρευση του βορειοανατολικού τμήματος, παρατηρήθηκε τμηματική κατάρρευση του δώματος σε κεντρικό σημείο στο χαγιάτι, με αποτέλεσμα την απώλεια του μεσοπατώματος στο σημείο αυτό (εικ.131,132).

Τα σημεία των εδράσεων έχει διαπιστωθεί πως είναι ιδιαίτερα κακές, όσες βρίσκονται στις εξωτερικές λιθοδομές.

Εικ.131 Τμήμα του μεσοπατώματος σε πλήρη αποσάθρωση.

Εικ. 132 Κεντρικό σημείο του χαγιάτι, με τμηματική κατάρρευση δώματος και μεσοπατώματος.

Οι ξυλοδεσιές, στο επίπεδο του πρεκιού των ανοιγμάτων στις εσωτερικές λιθοδομές του ορόφου, βρίσκονται κατά τμήματα, όσα δηλαδή δεν επηρεάζονται από την αστοχία της κάλυψης του δώματος, σε μέτρια κατάσταση διατήρησης, ενώ στις εξωτερικές λιθοδομές η κατάστασή τους είναι στο μεγαλύτερο ποσοστό κακή, λόγω της μεγάλης έκθεσης στην υγρασία.

Ιδιαίτερα προβλήματα εντοπίζονται στις γωνιακές μισοχαρακτές συνδέσεις των ξυλοδεσιών, με την οξείδωση των μεταλλικών συνδέσμων (εικ. 133).

Εικ. 133 Γωνιακή σύνδεση ξυλοδεσιών σε εξωτερική λιθοδομή του ορόφου.

Η κατάσταση διατήρησης του δώματος, όπως ήδη ειπώθηκε στην παρούσα μελέτη, ήταν πολύ κακή, όμως και στα τμήματα που δεν παρουσιάστηκαν καταρρεύσεις, η αποσάθρωση των στρωτήρων, δοκών, δοκίδων και σανιδώματος είναι προχωρημένη, λόγω της συνεχούς εισροής υδάτων (εικ. 134,135).

Εικ. 134 Εισροή υδάτων σε τμήμα του δώματος.

Εικ. 135 Τμήμα δώματος που κατέρρευσε, παρατηρείται ο βαθμός αποσάθρωσης των δοκαριών.

Όσον αφορά τα ξύλινα στοιχεία της τρίριχτης στέγης, στην προσθήκη του τέλους του 19^{ου} αι., θα πρέπει να ελεγχθούν σχολαστικά μετά την καθαίρεση των γαλλικών κεραμιδιών που βρίσκονται σε προχωρημένο στάδιο αποσάθρωσης.

7.1.4) Επιγρίσματα.

Τα εξωτερικά επιγρίσματα στο επίπεδο του ισογείου παρουσιάζουν γενική εικόνα διάβρωσης, με τμηματικές καταρρεύσεις και όσα διατηρούνται, οι επιφάνειες τους έχουν προσβληθεί από μαύρες κρούστες και βιολογικές επικαθίσεις.

Οι μεταγενέστερες επεμβάσεις με την κατασκευή επιχρισμάτων με χρήση μαύρου τσιμέντου, ήταν καθολική και η επιλογή αυτή προκάλεσε προβλήματα έντονης διάβρωσης των επιφανειών.

Στη νότια όψη στα σημεία εκείνα του ορόφου, όπου δεν υπάρχουν μεγάλα προβλήματα αποκόλλησης η διάβρωσης των επιχρισμένων επιφανειών, σημειώνεται σημαντική προσβολή από μαύρες κρούστες και βιολογικές επικαθίσεις (εικ.136,137,138,139).

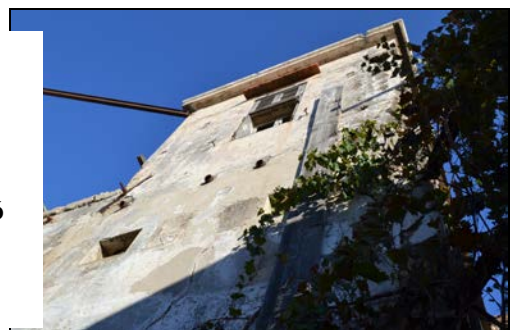
Εικ.136 Εξωτερικά επιγρίσματα ισογείου

Εικ. 137 Εξωτερικά επιγρίσματα με χρήση μαύρου τσιμέντου.

Εικ.138 – 139 Επιχρισμένες επιφάνειες σε τμήματα του ορόφου της νότιας όψης. Οι επιφάνειες έχουν προσβληθεί από μαύρες κρούστες και επικαθίσεις.

Τα τμήματα των όψεων που έχουν επικαλυφθεί με υδραυλικό κονίαμα (κουρασάνι), παρουσιάζουν προβλήματα με τοπικές ρηγματώσεις, τμηματικές αποκολλήσεις και αποφλοιώσεις, και επίσης έχουν προσβληθεί από βιολογικές επικαθήσεις (εικ.140).

Εικ.140 Τμήμα των όψεων με επικάλυψη υδραυλικού κονιάματος «κουρασάνι».

Εσωτερικά τα επιχρίσματα έχουν καθαιρεθεί, στις επεμβάσεις που έγιναν κατά τη δεκαετία του 1990, εκτός από μερικά σημεία, όπως στην προσθήκη του 19^{ου} αι.

Τα επιχρίσματα αυτά έχουν κατασκευασθεί με χρήση μαύρου τσιμέντου και παρουσιάζουν προβλήματα αποκόλλησης και ρηγματώσεων.

7.1.5) Επικάλυψη δωματίων.

Όπως προαναφέρθηκε, η παραδοσιακή επικάλυψη των δωματίων του αρχοντικού με αργιλώδες χρώμα, αντικαταστάθηκε κατά την περίοδο της ιταλικής διοίκησης, με σκυρόδεμα ελαφρά οπλισμένο.

Υπήρξε κατά το παρελθόν και πριν την κατάρρευση του 2019, τμηματική κατάρρευση του δώματος. Η κατάσταση της πλάκας σκυροδέματος υπήρξε για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, εξαιρετικά κακή, με ρηγματώσεις, που επέτρεπαν και επιτρέπουν στο σωζόμενο τμήμα, τη συνεχή εισροή υδάτων.

7.1.6) Ξύλινα ταβάνια.

Τα σωζόμενα ξύλινα ταβάνια στο δυτικό τμήμα του χαγιατιού και στο νοτιοδυτικό οντά βρίσκονται σε πολύ κακή κατάσταση διατήρησης.

7.1.7) Ξύλινα κουφώματα.

Τα ξύλινα κουφώματα, στην πλειονότητά τους έχουν αποσαθρωθεί πλήρως, να σημειωθεί όμως ότι μερικές ταμπλαδοτές πόρτες έχουν αποσπαστεί από το μνημείο και βρίσκονται σε σχετικά καλή κατάσταση.

7.1.8) Ξύλινες ντουλάπες.

Η μουσάντρα του νοτιοδυτικού οντά, η μοναδική που σώζεται, διατηρεί μόνο το ανώτερο διακοσμημένο τμήμα της και βρίσκεται σε κακή κατάσταση διατήρησης και χρήζει συντήρησης.

7.1.9) Δάπεδα.

Τα δάπεδα του ισογείου έχουν επιστρωθεί με σκυρόδεμα σε πρόσφατες επεμβάσεις, ενώ μόνο στις μεγάλες αίθουσες στο βόρειο τμήμα διατηρούνται ελάχιστα τμήματα από το αρχικό βοτσαλωτό δάπεδο.

8.)Πρόταση αποκατάστασης

8.1) Σκοπιμότητα της επέμβασης

Το εξεταζόμενο μνημείο αποτελεί ένα ακόμα σημαντικό παράδειγμα αστικής αρχιτεκτονικής των αρχών του 19^{ου} αιώνα, στη Μεσαιωνική πόλη της Ρόδου.

Αντιμετωπίζει αρκετά σοβαρά προβλήματα, με την απώλεια τμήματος μετά από κατάρρευση που συνέβη το 2019, τη γενικευμένη φθορά των ξύλινων στοιχείων που το αποτελούν και συγχρόνως με την απώλεια πολλών στοιχείων της αρχικής αρχιτεκτονικής φάσης μετά από αλλεπάλληλες μεταγενέστερες επεμβάσεις.

Η ανάδειξη της ιστορικής και αισθητικής αξίας του μνημείου και συγχρόνως η στέγαση σ' αυτό χρήσεων που θα συμβαδίζουν με τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του, θα συμβάλλουν στην ανάπτυξη της ιστορικής συνείδησης, τη γνώση της ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής της περιόδου της τουρκοκρατίας στην πόλη της Ρόδου και την αισθητική αναβάθμιση της περιοχής, όπου μαζί με μνημεία της περιόδου των ιπποτών δεσπόζει στη βορειανατολική είσοδο της Μεσαιωνικής Πόλης.

Ένα ακόμη παράδειγμα αρχιτεκτονικής μιας συγκεκριμένης ιστορικής περιόδου, ενταγμένο σε ένα σύνολο όπου κυριαρχεί ο δυτικός μεσαιωνικός χαρακτήρας, επιβεβαιώνοντας με την παρουσία του την πολυπολιτισμική μαρτυρία στο χώρο της τειχισμένης πόλης της Ρόδου.

8.2) Αρχές της πρότασης αποκατάστασης

Για την επίτευξη των παραπάνω στόχων το σύνολο των επεμβάσεων θα ακολουθήσει τις γενικές παραδεκτές αρχές της επιστήμης των αποκαταστάσεων, προσαρμοσμένες στα δεδομένα του μνημείου.

Είναι σήμερα κοινά αποδεκτό πως η επιστήμη των αποκαταστάσεων μνημείων δεν βασίζεται σε δόγματα και σε προκαθορισμένες θέσεις.

Η πολυπλοκότητα και η σύνθετη φύση των μνημείων, παράλληλα με τη σοβαρότητα των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν, υπαγορεύουν, για τη διάσωσή τους, μια πολυδιάστατη πρακτική.

Η αναστηλωτική πράξη θα πρέπει να είναι συνδεδεμένη με την επιστήμη, την τεχνολογία και κυρίως με την έρευνα. Εφαρμόζονται αρχές που έχουν καταγραφεί τις τελευταίες δεκαετίες θέτοντας τις βάσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Τα μνημεία θεωρούνται και εξετάζονται κατά περίπτωση ως μοναδικά, με σκοπό τη διάσωσή τους. Αντιμετωπίζονται με κριτική στάση, που θα είναι όμως αδιάρρηκτα συνδεδεμένη με την επιστημονική γνώση και τεκμηρίωση των αντικειμένων, με σκοπό την αποκατάσταση της εν δυνάμει ενότητας τους και την απόδοσή τους στην κοινωνία.

Αυτό όμως, όταν είναι δυνατόν, χωρίς την παραποίηση της καλλιτεχνικής και ιστορικής του υπόστασης και χωρίς την απάλειψη των στοιχείων που απόκτησε το έργο κατά τη διάρκεια της ζωής του.

Η πραγματικότητα που διαμορφώθηκε στο υπό εξέταση μνημείο με τις αλλαγές των χρήσεων που φιλοξένησε, τη συνεχόμενη και παρατεταμένη εγκατάλειψη, τις εκτεταμένες καταρρεύσεις και συνεπώς με την απώλεια στοιχείων, τόσο από τυπολογικής όσο και μορφολογικής άποψης, θέτει ερωτήματα που αφορούν το βαθμό και το είδος αποκατάστασης που θα ήταν δόκιμο να προταθούν.

Στην περίπτωση αυτή θεωρείται ότι η αποκατάσταση του συγκεκριμένου μνημείου στοχεύει στην ανάδειξη ενός σημαντικού δείγματος της αστικής αρχιτεκτονικής της τελευταίας περιόδου της τουρκοκρατίας, της πόλης της Ρόδου.

8.3) Γενική Περιγραφή της Πρότασης.

Τα αρχοντικά της περιόδου της τουρκοκρατίας, εντός της μεσαιωνικής πόλης της Ρόδου, αποτελούν ένα σημαντικό κεφάλαιο στην ιστορία της αρχιτεκτονικής του τόπου.

Μαζί με τα θρησκευτικά μνημεία της περιόδου αυτής, συμβάλλουν στην εικόνα της πόλης ως ένας διαχρονικός και πολυπολιτισμικός πολεοδομικός οργανισμός.

Τα αρχοντικά αυτά σήμερα βρίσκονται, σε πολλές περιπτώσεις, στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος των οικονομικών διεργασιών που παρατηρούνται εδώ και μερικά χρόνια.

Σημαντικό δείγμα της αστικής αρχιτεκτονικής της περιόδου της τουρκοκρατίας στην Ρόδο είναι το υπό εξέταση μνημείο.

Οι αλληπάλληλες επεμβάσεις που υπέστη το μνημείο, προκειμένου να εξυπηρετήσει τις ανάγκες που διαμορφώθηκαν κατά το πρόσφατο παρελθόν, είχαν σαν αποτέλεσμα την αλλοίωση της τυπολογικής και μορφολογικής φύσης του.

Η αναγνωσιμότητα των χαρακτηριστικών, που αποτελούν στοιχεία οργανικά συνδεδεμένα με την υπόσταση των αρχοντικών της περιόδου αυτής, θα συμβάλλει στην κατανόηση της ιδιαίτερης σημασίας του μνημείου.

Η πρόταση στερέωσης και αποκατάστασης απορρέει από την όσο το δυνατόν πληρέστερη γνώση των χαρακτηριστικών, τυπολογικών, μορφολογικών και διακοσμητικών, κατασκευαστικών και δομικών στοιχείων του. Η αναστηλωτική πράξη δεν μπορεί να μη λάβει υπόψη την αναγκαιότητα επαναφοράς της οργανικής σχέσης των χώρων του ισογείου και των στοιχείων του ορόφου, που καταστράφηκαν με τις επεμβάσεις, κατά το πρώτο ήμισυ του 20ου αι. και τις πρόσφατες καταρρεύσεις, κρίνοντας αναγκαία την άρση της ερειπιώδους κατάστασης του μνημείου, ώστε να είναι εφικτή η μεταφορά του στις επόμενες γενεές.

Συνεπώς προτείνεται η αποκατάσταση του συγκεκριμένου μνημείου να βασίζεται στα παρακάτω σημεία :

- Στην ανάγκη αποκατάστασης του μνημείου με την επαναφορά της αμφίδρομης σχέσης των χώρων και των όγκων, που έπαψε να υφίσταται με τις επεμβάσεις για την εξυπηρέτηση των χρήσεων που δόθηκαν κατά τον 20 ο αι. και τις πρόσφατες καταρρεύσεις.
- Στην ανασύνθεση των τυπολογικών, μορφολογικών και διακοσμητικών χαρακτηριστικών του αρχοντικού.
- Την αποκατάσταση της δομικής και κατασκευαστικής λογικής του μνημείου.
- Στην αποκατάσταση του φέροντα οργανισμού του ώστε να ανακτήσει τις αρχικές αντοχές του, και συγχρόνως την αξιόπιστη θωράκιση απέναντι στο σεισμό και τις περιβαλλοντικές δράσεις. Η θωράκιση αυτή δεν θα πρέπει να οδηγήσει σε υπερδιαστασιολόγηση των στοιχείων ενίσχυσης.

Οι στόχοι αυτοί δεν αποκλείουν τη συνδρομή σύγχρονων υλικών ή τεχνολογιών, εκεί όπου τα παραδοσιακά υλικά ή τεχνικές δεν επαρκούν ή έχουν αστοχήσει. Η εφαρμογή όμως σύγχρονων μεθόδων και υλικών γίνεται για να υποστηρίξει διακριτικά την υπάρχουσα κατάσταση και όχι για να την ανταγωνίζεται.

Έτσι, όπου είναι δυνατόν, οι πρόσθετες ενισχύσεις πρέπει να είναι «αναστρέψιμες» και ευδιάκριτες σε σχέση με τα αυθεντικά στοιχεία του μνημείου, χωρίς να γίνονται κραυγαλέες.

Γενικός στόχος του σχεδιασμού και της εφαρμογής ενός υλικού αποκατάστασης πρέπει να είναι η επίτευξη της συμβατότητας, τόσο των μηχανικών όσο και των φυσικοχημικών χαρακτηριστικών του με τα υπάρχοντα υλικά κατασκευής της τοιχοποιίας.

- Η πρόταση για τη χρήση που θα στεγαστεί στο μνημείο θα είναι συμβατή με το χαρακτήρα του και θα πρέπει να συμβάλλει στην αναβάθμισή του και κατ'επέκταση της περιοχής.

Για το σκοπό αυτό προτείνονται οι παρακάτω επεμβάσεις :

Στο ισόγειο:

- Ανακατασκευή των τμημάτων λιθοδομών που κατέρρευσαν, με την επαναχρησιμοποίηση των λιθοσωμάτων που περισυλλέγησαν και αποθηκεύτηκαν.
- Αποκατάσταση –στερέωση των λιθοδομών.
- Φραγή των πρόσφατων διανοίξεων.
- Διάνοιξη των τόξων στο νοτιοδυτικό τμήμα.
- Καθαίρεση της προσθήκης της ιταλικής περιόδου στη νότια όψη.
- Αποκατάσταση των βοτσαλωτών δαπέδων.
- Αποκατάσταση της ξύλινης σκάλας πρόσβασης στον όροφο, στη μορφή που σώζεται σήμερα.
- Καθαίρεση των υπολειμμάτων επιχρισμάτων και κατασκευή νέων, στο σύνολο των εσωτερικών και εξωτερικών επιφανειών.
- Τοποθέτηση νέων ξύλινων κουφωμάτων.

Στον όροφο:

Η μελέτη προβλέπει την αποκατάσταση του ιδιαίτερου χαρακτήρα των οντάδων, αναδεικνύοντας τα στοιχεία που τους αποτελούσαν. Όπως προαναφέρθηκε, στους χώρους του ορόφου παρατηρούνται πολλές και διαφόρων ειδών μετατροπές και εν γένει επεμβάσεις. Θεωρείται απαραίτητη η αποκατάσταση των στοιχείων εκείνων που χάθηκαν κατά την τελευταία φάση του μνημείου.

Οι επεμβάσεις που προτείνονται είναι οι εξής:

- Ανακατασκευή των τμημάτων λιθοδομών που κατέρρευσαν.
- Καθαίρεση των πρόσφατων διαχωριστικών τοίχων.
- Ανακατασκευή της λιθοδομής, ανάμεσα στους δύο οντάδες στο βόρειο τμήμα.
- Στερέωση των λιθοδομών στο σύνολο.
- Κατασκευή επιχρισμάτων συμβατών προς την υπάρχουσα τοιχοποιία.
- Κατασκευή υδραυλικών επιχρισμάτων στο ανώτερο τμήμα των όψεων.
- Διάνοιξη όλων των ανοιγμάτων (θύρες, παράθυρα και φεγγίτες) της αρχικής φάσης.
- Κατασκευή και τοποθέτηση ξύλινου στέγαστρου στη βόρεια, δυτική και νότια όψη.
- Αποκατάσταση των ντουλαπιών σε εξοχή στο νοτιοδυτικό οντά.
- Αποκατάσταση των ξύλινων ντουλαπιών (μουσάντρες) στο ΒΔ και ΝΔ οντά.
- Κατασκευή και τοποθέτηση νέων ξύλινων παραθύρων και θυρών.
- Αποκατάσταση ξύλινων ταβανιών.
- Αποκατάσταση των ξυλοδεσιών στο επίπεδο έδρασης των δοκαριών του μεσοπατώματος.
- Καθαίρεση του υπάρχοντος ξύλινου μεσοπατώματος και αποκατάστασή του, με βελτίωση της διαφραγματικής του λειτουργίας.
- Αποκατάσταση των ξυλοδεσιών στο επίπεδο των πρεκιών των παραθύρων και θυρών.

8.4) Αναλυτική Περιγραφή της Πρότασης.

8.4.1) Λιθοδομές.

Καθαιρούνται οι λιθοδομές φραγής των τόξων στο νοτιοδυτικό τμήμα του μνημείου, όπως επίσης η λιθοδομή της προσθήκης χώρου επί ιταλοκρατίας στη νότια όψη.

Τα τμήματα των τοιχοποιιών του ισογείου, τα οποία έχουν συμπληρωθεί με οπτόπλινθους, θα καθαιρεθούν και θα ανακατασκευασθούν με λιθοσώματα από παρόλιθο τοπικής προέλευσης, όπως και τα σημεία εκείνα στα οποία παρατηρούνται πρόσφατες διανοίξεις, θα αποκατασταθούν οι λιθοδομές με συμπλήρωση. Στα σημεία αυτά οι συμπληρώσεις θα «πλέκονται» με το υφιστάμενο τμήμα της λιθοδομής, ώστε να εξασφαλισθεί η συνέχεια της.

Το τμήμα των ακανόνιστων λιθοδομών που κατέρρευσαν στο επίπεδο του ισογείου, θα ανακατασκευαστεί χρησιμοποιώντας όσον το δυνατόν περισσότερα λιθοσώματα της αρχικής τοιχοποιίας, τα οποία αποθηκευτήκαν.

Ανακατασκευάζεται το ελαφρά οξυκόρυφο τόξο που κατέρρευσε, χρησιμοποιώντας θολίτες, οι οποίοι διασώθηκαν και δεν παρουσιάζουν την παραμικρή ρηγμάτωση.

Οι υπόλοιπες λιθοδομές του ισογείου αποκαθίστανται με συνολική επισκευή και ομογενοποίηση μέσω ενεμάτων και αρμολογημάτων δομής.

Στις εξωτερικές όψεις των λιθοδομών καθαιρούνται όλα τα επιχρίσματα (νεώτερα, με χρήση μαύρου τσιμέντου), ώστε να αποκαλυφθεί το εύρος των προβλημάτων.

Στις περιοχές ρωγμών αφαιρούνται οι χαλαροί λίθοι για τη δημιουργία φωλεών και την κατασκευή κλειδιών συρραφής, ενώ στις ζώνες όπου παρατηρείται αποδιοργάνωση της λιθοδομής, καθαιρούνται τμηματικά και ανακατασκευάζονται με χρήση νέων λίθων.

Όσον αφορά στην εφαρμογή των ενεμάτων, για την όσον το δυνατόν μεγαλύτερη ομογενοποίηση των λιθοδομών και συρραφή ρωγμών, θα εκτελεσθούν εργασίες καθαρισμού των σαθρών κονιαμάτων αρμών, θα τοποθετηθούν σωληνίσκοι ενέματος σε βάθος > 10 εκ., θα γίνει σφράγιση και αρμολόγηση. Στις περιοχές όπου τα κονιάματα αυτά διατηρούνται σε ικανοποιητική κατάσταση θα παραμείνουν, ώστε να υπάρξει διατήρηση αυθεντικών στοιχείων.

Οι σωληνίσκοι του ενέματος τοποθετούνται στο σύνολο των εσωτερικών και εξωτερικών επιφανειών των λιθοδομών του ισογείου με μέση πυκνότητα 4 τεμ/μ².

Για το σχεδιασμό και εκτέλεση των εργασιών εφαρμογής ενεμάτων, θα ακολουθηθούν οι «Τεχνικές Προδιαγραφές ΕΠ.ΕΤΕΠ, 14-02-04-00».

Στα τμήματα ισόδομων λιθοδομών του ισογείου και εξωτερικών επιφανειών των σωζόμενων τμημάτων του ορόφου δεν θα διευρυνθούν οι αρμοί, η αρμολόγηση θα γίνει με λεπτόρρευστο κονίαμα, μετά από την απομάκρυνση των σαθρών κονιαμάτων με τη χρήση αέρα υπό πίεση, στα σημεία αρμού.

Στον όροφο δεν είναι δυνατό, λόγω της δρομικής λιθοδομής μικρού πλάτους, να εφαρμοσθούν ενέματα ομογενοποίησης.

Στο τμήμα του ορόφου που κατέρρευσε, προβλέπεται η ανακατασκευή των δρομικών λιθοδομών με την επανάχρηση όσων λίθων κριθούν κατάλληλοι.

Στις τοιχοποιίες του ορόφου, μετά την καθαίρεση των υπολειμμάτων πρόσφατων επιχρισμάτων, θα αποκατασταθούν όλα τα αρχικά ανοίγματα (πόρτες, παράθυρα και φεγγίτες) και θα καταργηθούν εκείνα που διανοίχθηκαν πρόσφατα. Προσοχή θα δοθεί στη φραγή των πρόσφατων ανοιγμάτων με τη σύνδεση των λίθων πλήρωσης με την υπόλοιπη λιθοδομή.

Στα πρέκια των ανοιγμάτων, θυρών και παραθύρων, θα αποκατασταθούν τα οριζόντια τόξα, τα οποία έχουν υποστεί αλλοιώσεις στη γεωμετρία τους, ενώ οι φεγγίτες θα αποκατασταθούν στην αρχική τους μορφή, με την καθαίρεση των επεμβάσεων επί ιταλοκρατίας.

Στο σύνολο των δρομικών λιθοδομών του ορόφου θα αντικατασταθούν τα λιθοσώματα, τα οποία έχουν υποστεί φθορά, όπως θραύσεις και αποφλοιώσεις. Οι ρηγματώσεις θα αντιμετωπισθούν με συρραφές, με τοποθέτηση λίθινων κλειδιών, χωρίς τη χρήση μεταλλικών στοιχείων (τζινέτια).

Όλες οι επιφάνειες των δρομικών λιθοδομών θα καθαριστούν για την απομάκρυνση σαθρών κονιαμάτων δομής με μηχανικά μέσα και στη συνέχεια θα αρμολογηθούν τα σημεία εκείνα όπου το αρχικό κονίαμα αφαιρέθηκε.

Θα ανακατασκευασθεί η λιθοδομή ανάμεσα στους δύο οντάδες, στη βόρεια πλευρά του μνημείου, η οποία καθαιρέθηκε επί ιταλοκρατίας, με ιδιαίτερη προσοχή στη σύνδεση, εμπλοκή με τις εγκαρσίες λιθοδομές, δηλαδή, της βόρειας όψης και της μεσοτοιχίας με το χαγιάτι.

8.4.2) Κονιάματα δομής-αρμολόγησης και ενέματα.

Θα χρησιμοποιηθούν κονιάματα δομής, αρμολογήματος και ενέματα με πορώδες συμβατό προς την υπάρχουσα τοιχοποιία (τοπικός πωρόλιθος) και τα επιμέρους δομικά υλικά (μεταλλικοί σύνδεσμοι). Για τη σύσταση των κονιαμάτων αποκατάστασης και ενεμάτων, (βλ. Τεύχος Στατικής Μελέτης).

8.4.3) Επιχρίσματα.

Όλες οι εσωτερικές επιφάνειες λιθοδομών θα επιχριστούν, ενώ εξωτερικά επιχρίζονται οι όψεις της προθήκης του 19^{ου} αι. με ασβεστικά κονιάματα και η ανώτερη στάθμη των λιθοδομών, εξωτερικά, με υδραυλικό κονίαμα με βάση τα κεραμικά (κουρασάνι).

Τα επιχρίσματα θα πρέπει να έχουν τις ίδιες ιδιότητες με το κονίαμα δομής, οπλισμένα με ίνες πολυπροπυλενίου και θα κατασκευάζονται πατητά σε δύο στρώσεις. Για τη σύσταση των επιχρισμάτων, (βλ. Τεύχος Στατικής Μελέτης).

8.4.4) Μεσοπάτωμα.

Το υπάρχον μεσοπάτωμα θα αντικατασταθεί στο σύνολο του. Θα αποθηκευτούν όλα τα δοκάρια, μετά από την καθαίρεση του μεσοπατώματος, ώστε να εξεταστεί η περίπτωση της επαναχρησιμοποίησης όσων από τα υπάρχοντα έχουν τις κατάλληλες διαστάσεις και βρίσκονται σε καλή κατάσταση διατήρησης.

Τα δοκάρια, στα οποία μόνο τμήμα τους βρίσκεται σε καλή κατάσταση και δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως φέρον στοιχείο του μεσοπατώματος, λόγω περιορισμένου μήκους ή διατομής, θα συντηρηθούν και θα χρησιμοποιηθούν, μετά από επεξεργασία, στην κατασκευή άλλων στοιχείων όπως ξυλοδεσιές, κάσσες, καφασσωτά, κλπ.

Το νέο μεσοπάτωμα αποτελείται από κύριες δοκούς και ξύλινο διάφραγμα τριών στρώσεων (σανίδωμα, κόντρα πλακέ, σανίδωμα).

Η σύνδεση του ξύλινου μεσοπατώματος με την τοιχοποιία αποτελεί σημαντική παράμετρο για τη σωστή διαφραγματική λειτουργία του. Για πληρέστερη περιγραφή του προτεινόμενου μεσοπατώματος, (βλ. Τεύχος Στατικής Μελέτης).

8.4.5) Δώμα.

Η υπάρχουσα κατασκευή θα αντικατασταθεί στο σύνολο της. Η καθαίρεση του υπάρχοντος δώματος θα πρέπει να γίνει με προσοχή, μετά από την κατάλληλη στήριξη των λιθοδομών.

Τα δοκάρια μετά από την καθαίρεση θα ακολουθήσουν την ίδια διαδικασία διαλογής με τα στοιχεία του μεσοπατώματος, όπως περιγράφηκε παραπάνω.

Η προτεινόμενη φέρουσα κατασκευή αποτελείται από δοκάρια, δοκίδες και σανίδωμα. Για τη βελτίωση της διαφραγματικής λειτουργίας του, τοποθετούνται φύλλα κόντρα πλακέ.

Οι ρύσεις του δώματος διαμορφώνονται από τις κύριες δοκούς και από μια δεύτερη σειρά δοκίδων, με εναλλασσόμενη διατομή.

Η υγρομόνωση επιτυγχάνεται με την τοποθέτηση υγρομονωτικού φύλλου βαρέως τύπου. Για πληρέστερη περιγραφή του προτεινόμενου δώματος, (βλ. Τεύχος Στατικής Μελέτης).

8.4.6) Ξύλινη στέγη.

Με μία μακροσκοπική παρατήρηση οι φορείς της τρίριχτης στέγης γενικά έχουν συμπεριφερθεί ικανοποιητικά, με έντονη όμως αποσάθρωση των κεραμιδιών γαλλικού τύπου.

Η πρόταση για την αποκατάσταση της, προβλέπει την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συντήρηση των στοιχείων που την απαρτίζουν. Μετά από την καθαίρεση των κεραμιδιών, θα ακολουθήσει προσεκτική ανάλυση της κατάστασης διατήρησης του ξύλινου φορέα, των ορθοστατών, αντηρίδων, αμείβοντες και ελκυστήρες, τη συντήρηση ή αντικατάστασή τους, χωρίς να αποκλείει την ενίσχυση του φορέα. (βλ. Τεύχος Στατικής Μελέτης.)

8.4.7) Σύστημα περίδεσης.

Το σύστημα περίδεσης των κτιρίων αυτών με ξύλινα διαζώματα (ξυλοδεσιές), αποτελεί ένα σημαντικό στοιχείο για τη στατική συμπεριφορά τους σε σεισμικές φορτίσεις.

Η ύπαρξη του συστήματος αυτού εξασφαλίζει την καλύτερη σύνδεση των οριζοντίων φερόντων στοιχείων με την υποκείμενη τοιχοποιία.

Στην περίπτωση του Αρχοντικού Χασάν Μπέη η ύπαρξη των ξυλοδεσιών παρατηρείται μόνο σε δύο στάθμες, στο επίπεδο των πρεκιών των παραθύρων και θυρών και στο επίπεδο της πάκτωσης των δοκαριών του δώματος.

Η έλλειψη ξυλοδεσιών στο επίπεδο του μεσοπατώματος παρατηρείται στο σύνολο του κτιρίου.

Προτείνεται η αποκατάσταση των ξυλοδεσιών, στις δύο υπάρχουσες στάθμες, με την αντικατάσταση όλων των στοιχείων στο επίπεδο της στέψης, ενώ στο επίπεδο των πρεκιών θα αντικατασταθούν όλα εκείνα τα στοιχεία τα οποία έχουν υποστεί αποσάθρωση, ενώ τα υγιή θα συντηρηθούν και θα συνδεθούν μεταξύ τους με κατάλληλες διαμορφωμένες εγκοπές και μεταλλικές συνδέσεις.

Στο επίπεδο του μεσοπατώματος θα τοποθετηθούν κατάλληλης διατομής ξυλοδεσιές, οι οποίες θα συνδέονται με την υποκείμενη λιθοδομή, μέσω εγκιβωτισμένων σε αυτήν ξύλινων τεμαχίων.

Για την πληρέστερη περιγραφή του συστήματος περίδεσης, και σχέδια λεπτομερειών, (βλ. Τεύχος Στατικής Μελέτης).

8.4.8) Δάπεδα.

Στο ισόγειο οι δύο αίθουσες με τα ελαφρά οξυκόρυφα τόξα, στις οποίες βρέθηκαν υπολείμματα βοτσαλωτού δαπέδου, θα επιστρωθούν με βότσαλα, με την παραδοσιακή τεχνική που απαντάται στο νησί της Ρόδου.

Για την κατασκευή του βοτσαλωτού, εξομαλύνεται αρχικά η επιφάνεια του δαπέδου, μετά την καθαίρεση των μεταγενέστερων στρώσεων από σκυρόδεμα.

Τοποθετείται μια στρώση με ακανόνιστους μικρούς λίθους, με καλή επαφή μεταξύ τους και το στρώμα αυτό συμπίεζεται με ξύλινους επίπεδους «κόπανους».

Στη συνέχεια τοποθετείται ένα στρώμα κοκκινόχωμα για να γίνει πιο στερεό το υπόστρωμα και λεία η επιφάνεια. Πάνω στο κοκκινόχωμα τοποθετείται λεπτό στρώμα ασβεστοκονιάματος με πρόσμιξη ποζολάνης, που έχει σκοπό να συγκρατεί τα βότσαλα (7εκ. μήκος βοτσαλού) κατά την τοποθέτησή τους και στη συνέχεια συμπίεζονται με ξύλινη σφύρα για να ισοπεδωθούν.

Τα δάπεδα αυτά θα είναι μονόχρωμα με λευκά βότσαλα.

Στο νοτιοδυτικό τμήμα, η μεταβατική αίθουσα στην αρχική μορφή, ανοιχτή με τόξα σε δύο πλευρές, προτείνεται να επιστρωθεί και αυτή με λευκά βότσαλα, όπως οι προηγούμενες αίθουσες.

Ο διάδρομος εισόδου και οι βοηθητικοί χώροι στα νοτιοανατολικά θα επιστρωθούν με πατητή τσιμεντοκονία, όπως επίσης ο χώρος WC στον όροφο.

4.8.9) Ξύλινα ταβάνια.

Οι επανειλημμένες επεμβάσεις που έχει υποστεί το μνημείο δεν μας προσφέρει, με σιγουριά, πληροφορίες αν υπήρχαν περίτεχνα ξύλινα ταβάνια, στους οντάδες και στο χαγιάτι.

Το μοναδικό στοιχείο που σώζεται για τη μορφή ενός ξύλινου ταβανιού, βρίσκεται στο νοτιοδυτικό οντά και σε τμήμα του χαγιατιού, με απλές σανίδες φάρδους 15 εκ.

Για το λόγο αυτό προτείνεται η κατασκευή ξύλινων ταβανιών στους χώρους του ορόφου, με την ίδια μορφή των σωζόμενων, με απλές σανίδες τοποθετημένες κάθετα προς τα δοκάρια του δώματος, χωρίς περίτεχνους ρόδακες, κουμπέδες, και ξυλόγλυπτες διακοσμήσεις, οι οποίες συναντώνται συχνά σε αρχοντικά της περιόδου αυτής στη Ρόδο.

Τα ταβάνια θα αποτελούνται από σανίδες φάρδους 15 εκ. οι οποίες καρφώνονται κάθετα στα δοκάρια του δώματος, σε απόσταση 11εκ. μεταξύ τους. Περιμετρικά, σε επαφή με τους τοίχους, καρφώνονται στις σανίδες αυτές τα περιθώρια, τα οποία αποτελούνται από σανίδες ίδιας μορφής με τις προηγούμενες, με τη διαφορά ότι παρουσιάζουν μικρά πλευρικά κυμάτια.

Το κενό μεταξύ των σανίδων, σε πρώτο επίπεδο, καλύπτεται με σανίδες φάρδουςεκ, που παρουσιάζουν και αυτές πλευρικά κυμάτια.

4.8.10) Ξύλινες σκάλες.

Οι δύο εσωτερικές ξύλινες σκάλες του αρχοντικού αποκαθίστανται με ίδια μορφή.

Λόγω της προχωρημένης αποσάθρωσης τους θα κατασκευασθούν εκ νέου, όμως θα συντηρηθούν και θα επανατοποθετηθούν τα ξύλινα τεμάχια που αποτελούν τις κουπαστές.

4.8.11) Ξύλινο στέγαστρο.

Προτείνεται να αποκατασταθούν τα ξύλινα στέγαστρα σε όλες τις όψεις του μνημείου, εκτός της ανατολικής στην οποία δεν υπήρχε στην αρχική του μορφή.

Τα ξύλινα αυτά στέγαστρα (τουράδες), αποτελούνται από τα φέροντα στοιχεία, το επικλινές επίπεδο και την επικάλυψη.

Τοποθετούνται τα φέροντα στοιχεία σε επιλεγμένες θέσεις και αποτελούνται από ξύλινα τεμάχια διατομής 7Χ7 εκ., τα οποία σχηματίζουν ένα τριγωνικό φουρούσι. Η αντηρίδα πακτώνεται σε εγχοπές που δημιουργείται στο κάθετο και κεκλιμένο τεμάχιο.

Το φουρούσι αυτό στερεώνεται στη λιθοδομή των όψεων, στην ξυλοδεσιά στο επίπεδο του πρεκιού των παραθύρων και σε σημεία όπου έχουν τοποθετηθεί ξύλινα τεμάχια σε εγκοπές στην τοιχοποιία.

Στη συνέχεια τοποθετούνται οι σανίδες ώστε να δημιουργηθεί το κεκλιμένο επίπεδο του στεγάστρου, ακολουθεί η τοποθέτηση κόντρα πλακέ πάχους 12 χιλ., και ολοκληρώνεται με την τοποθέτηση της επικάλυψης με φύλλα χαλκού.

Τα φύλλα χαλκού στερεώνονται στην ξύλινη επιφάνεια με ορειχάλκινα καρφιά ή βίδες και η σύνδεση των φύλλων μεταξύ τους επιτυγχάνεται με την τοποθέτηση ειδικών χάλκινων συνδέσμων κατά μήκος των κάθετων προς την γραμμή απορροής.

4.8.12) Ξύλινα κουφώματα.

α) Πόρτες. (βλ. σχέδια κουφωμάτων).

Η τοξωτή ταμπλαδωτή πόρτα εισόδου του μνημείου θα αντικατασταθεί με νέα, ίδιας μορφής με την αρχική.

Στο ισόγειο οι πόρτες θα είναι ταμπλαδωτά μονόφυλλα, εκτός της πόρτας του χώρου WC, η οποία θα είναι καρφωτή.

Στα τόξα, στη νοτιοδυτική πλευρά του κτιρίου, θα τοποθετηθούν ξύλινα τζαμιλίκια με ανοιγόμενα και σταθερά τμήματα.

Στον όροφο οι πόρτες εισόδου στους οντάδες και στο χαγιάτι, θα είναι μονόφυλλα ταμπλαδωτά σε απλή μορφή, χωρίς περίτεχνες συνθέσεις ταμπλάδων.

Αποτελούνται από στενόμακρους κάθετους ταμπλάδες, ενώ ένας οριζόντιος ταμπλάς τοποθετείται στο ανώτερο σημείο της κάσας και στερεώνεται στην ξυλοδεσιά.

Στους χώρους WC του ορόφου οι πόρτες θα είναι μονόφυλλα καρφωτές.

β) Παράθυρα. (βλ. σχέδια λεπτομερειών).

Τα παράθυρα του μνημείου συγκεντρώνονται στον όροφο και διακρίνονται σε ανοιγόμενα και συρόμενα άνω-κάτω.

Όλα τα παράθυρα θα κατασκευασθούν με ενισχυμένες ξύλινες κάσες, για τη βέλτιστη συμπεριφορά των ανοιγμάτων σε σεισμικές φορτίσεις. Το κάσωμα έχει το φάρδος της λιθοδομής, έχει ενσωματωμένη σιδεριά, δέχεται εξωτερικά ανοιγόμενα σκούρα ταμπλαδωτά και φέρει εσωτερικά πατούρες για την προσαρμογή τζαμιλικιού με καΐτια.

Τα παράθυρα των οντάδων και στο χαγιάτι, θα έχουν τζαμιλίκια συρόμενα άνω-κάτω και σκούρα ταμπλαδωτά, όπως στην αρχική τους μορφή. Τόσο εσωτερικά όπως και εξωτερικά, στο σημείο επαφής της κάσας με την τοιχοποιία τοποθετείται περβάζι.

Στο νοτιοανατολικό τμήμα, στον Α' και Β' όροφο, τα παράθυρα είναι ανοιγόμενα, με τζαμιλίκια στην εσωτερική πλευρά και σκούρα ταμπλαδωτά εξωτερικά.

4.8.13) Φεγγίτες. (βλ. σχέδια κουφωμάτων).

Οι φεγγίτες του ισογείου, υπεύθυνοι για τον αερισμό και φωτισμό των αιθουσών στη βόρεια πλευρά, είναι ορθογώνιοι και φέρουν ανοιγόμενα τζαμιλίκια, χωρίς σκούρα.

Οι φεγγίτες του ορόφου διακρίνονται σε τοξωτούς και ορθογώνιους.

Οι ορθογώνιοι φεγγίτες εξυπηρετούν τον αερισμό του ανώτερου επιπέδου, στο εσωτερικό των μουσάντρων, δηλαδή, το πατάρι. Στο μνημείο βρίσκονται δύο τέτοιοι φεγγίτες, στη βόρεια και δυτική όψη, που αντιστοιχούν στη μουσάντρα του βορειοδυτικού και του νοτιοδυτικού οντά.

Εσωτερικά έχουν ανοιγόμενα τζαμιλίκια και εξωτερικά σκούρα ταμπλαδωτά.

Οι τοξωτοί φεγγίτες, μετά την αποκατάσταση των στοιχείων λιθοδομών τους, διαμορφώνονται με τα χαρακτηριστικά των αρχοντικών της περιόδου αυτής, με ξύλινα καφασωτά και υαλοφράγματα.

Οι φεγγίτες αυτοί φέρουν στην εξωτερική όψη ξύλινα καφασωτά, σταθερά και σε περασιά με την επιφάνεια καλυμμένη με υδραυλικό κονίαμα (κουρασάνι) των όψεων.

Στις εσωτερικές όψεις, οι φεγγίτες φέρουν υαλοστάσια κατασκευασμένα με γύψινα θωράκια με ρομβοειδή σχήματα και υαλοπίνακες άχρωμους.

4.8.14) Ντουλάπια και μουσάντρες . (βλ. σχέδια λεπτομερειών).

Οι ντουλάπες στο μνημείο αυτό βρίσκονται δύο, εκατέρωθεν του μεγάλου τζακιού στη βορειοανατολική τοιχοποιία και δύο στο νοτιοδυτικό οντά, στα τελευταία αυτά θα αποκατασταθεί η λιθοδομή σε προβολή από την όψη.

Οι ντουλάπες θα έχουν ξύλινες δίφυλλες ταμπλαδωτές πόρτες, οι οποίες θα είναι ίδιες με την σωζόμενη, (περισυλλέχθηκε και αποθηκεύτηκε μετά την κατάρρευση), που βρισκόταν βόρεια του μεγάλου τζακιού.

Οι Μουσάντρες βρίσκονται στο βορειοδυτικό και στο νοτιοδυτικό οντά.

Τα σωζόμενα στοιχεία της ανώτερης στάθμης με διακοσμητικά στοιχεία της μουσάντρας του νοτιοδυτικού οντά, θα αποσυναρμολογηθούν, θα συντηρηθούν από συνεργείο συντηρητών έργων τέχνης και θα επανατοποθετηθούν.

Οι μουσάντρες καλύπτουν ολόκληρο τον τοίχο και χωρίζονται σε τρία τμήματα κατά ύψος.

Χαμηλά διαμορφώνεται μια σειρά από μικρές ντουλάπες με δίφυλλες ταμπλαδωτές πόρτες. Το μεσαίο τμήμα θεωρείται το καθαυτό τμήμα για την αποθήκευση ρουχισμού και στρωσιδίων.

Και σ' αυτό το τμήμα οι πόρτες είναι δίφυλλες ταμπλαδωτές. Στο τμήμα αυτό τοποθετείται μία σειρά από μικρές κόγχες, οι οποίες χρησιμεύουν για την αποθήκευση μικροαντικειμένων.

Στο ανώτερο τμήμα τοποθετείται το πατάρι, στο οποίο η πρόσβαση γίνεται μέσω μιας απότομης σκάλας τοποθετημένης μέσα στο χώρο της μουσάντρας.

Το μέτωπο του τμήματος αυτού, είναι διακοσμημένο με μια σειρά από τοξίλια, γείσα και φυτόμορφα διακοσμητικά στοιχεία.

4.8.15)Χρωματισμοί.

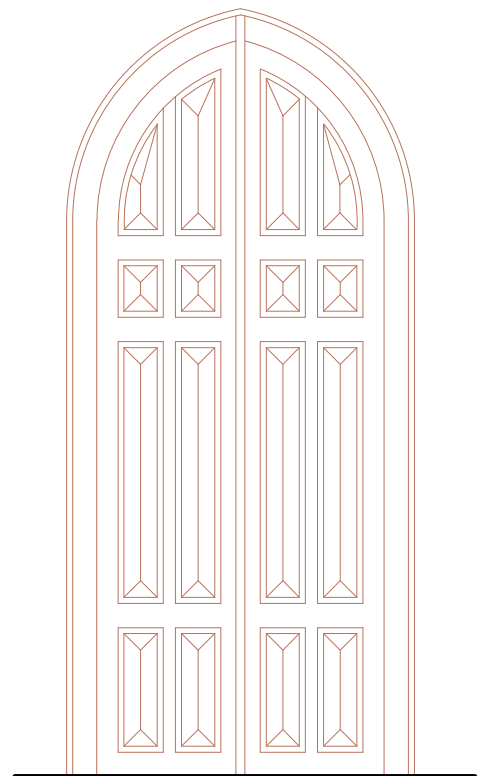
Οι επιχρισμένες επιφάνειες του μνημείου, εκτός των τμημάτων όψεων που επικαλύπτονται με υδραυλικό κονίαμα (κουρασάνι), χρωματίζονται.

Προτείνεται στις εξωτερικές επιφάνειες του ισόγειου να χρησιμοποιηθούν χρώματα υδρύαλου, ενώ εσωτερικά, τόσο στο ισόγειο και στον όροφο, υδροχρώματα.

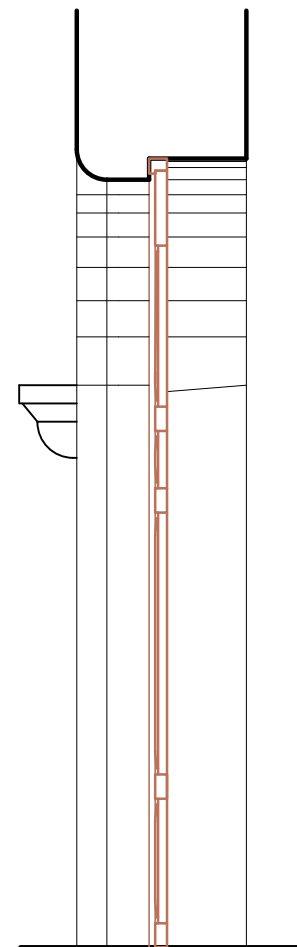
Στα ξύλινα στοιχεία θα χρησιμοποιηθούν βερνίκια εμποτισμού άχρωμα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

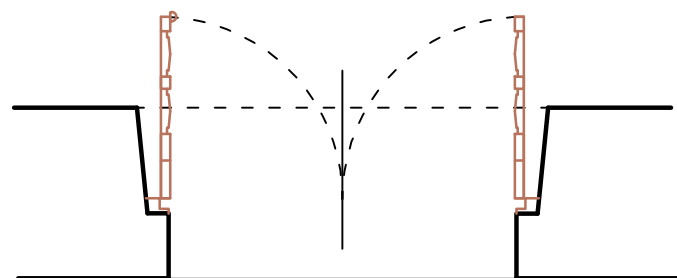
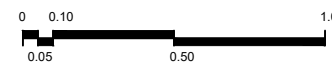
- Κόλλιας, Η. μεσαιωνική πόλη της Ρόδου και το Παλάτι του Μεγάλου Μαγίστρου, Αθήνα ,1994.
- Κόλλιας, Η. Οι Ιππότες της Ρόδου , το Παλάτι και η πόλη, Αθήνα ,1998.
- Παπαχριστοδούλου,Χ.Ι. Ιστορία της Ρόδου , Β' έκδοση συμπληρωμένη Αθήνα, Δήμος Ρόδου –Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών Δωδεκανήσου,1994.
- Σαβοριανάκης, Π. Νησιώτικες κοινωνίες στο Αιγαίο πριν και μετά τις Οθωμανικές μεταρρυθμίσεις. Η περίπτωση των ελλήνων της Ρόδου και της Κω (18ος –19ος αιώνας),Τροχαλία,Αθήνα, 2001.
- Balducci,H. Architettura turca in Rodi,Milano ,Ulrico Hoepli,1931.
- Gabriel,A. La cite de Rhodes , E.De Boccard,v1.2,Paris,1921-1923.
- Kucukerman,O.Turkish house ,in search of spatial identity,T.T.A.A,Istanbul,1978.
- Σκουλικίδης ,Θ-Μπελογιάννης,N-Μοροπούλου,A-Θεουλάκης,Π. Το δομικό υλικό της Μεσαιωνικής Πόλης της Ρόδου, Πρακτικά Συνεδρίου «Ιστορία και Προβλήματα Συντήρησης της Μεσαιωνικής Πόλης της Ρόδου»,1986, σελ 209.
- Ευθυμίου,Μ. Εβραίοι και Χριστιανοί στα τουρκοκρατούμενα νησιά του νοτιοανατολικού Αιγαίου. Οι δύσκολες πλευρές μιας γόνιμης συνύπαρξης, Αθήνα ,Τροχαλία,1992.
- Πρακτικά επιστημονικής συνάντησης –Ιστορία και προβλήματα συντήρησης της Μεσαιωνικής Πόλης της Ρόδου 1986, Αθήνα ,έκδοση ΤΑΠΑ,1992.
- Η παλιά πόλη της Ρόδου –Μελέτες-Επεμβάσεις 1985-1988-Γραφείο Συντήρησης και Αποκατάστασης Μεσαιωνικής Πόλης της Ρόδου, Ρόδος Δήμος Ρόδου,1989.
- Πρακτικά 4ου Διεθνούς Συνεδρίου για τη συντήρηση των μνημείων της Μεσογείου, τόμος 4,Ρόδος,Μαιος 1997.
- Μαρία Gehlholf Βολονάκη, Ο σεισμός και η έκρηξη της πυρίτιδας στη Ρόδο το έτος 1856 κατά τον Hedenborg, Δρόμος,τευχ.13-14,1982
- Μαρία Μαργαρίτα Μίχαλου, Η πόλη της Ρόδου κατά την περίοδο της οθωμανικής κυριαρχίας, ΕΜΠ- Αθήνα ,2013.
- Ιωάννης Κίζης, «Επίσημη και Παραδοσιακή Αρχιτεκτονική .Η επιρροή του κέντρου στην Επαρχία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας., Ελληνική Παραδοσιακή Αρχιτεκτονική,έκδ. Μέλισσα,τομ.6,Αθήνα 1982.
- Ελευθερία Τσακανίκα, Κυριακή Αθανασιάδου, Στατική μελέτη « Αρχοντικού Τουρκοκρατίας της οδού Ιεροκλέους στην Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου- Αρχείο ΕΦΑ Δωδεκανήσου.

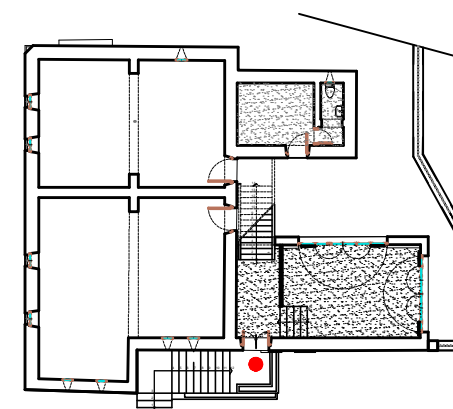
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

ΤΟΜΗ

ΚΑΤΟΨΗ

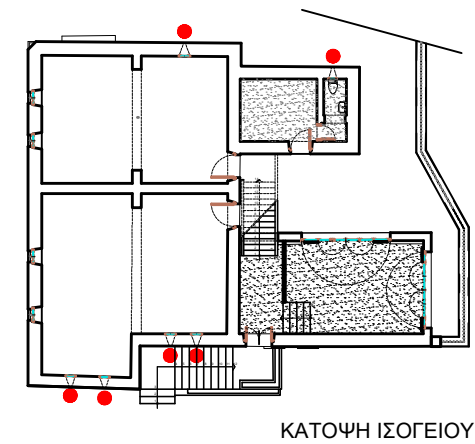
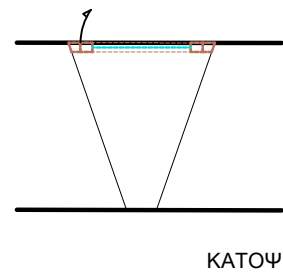
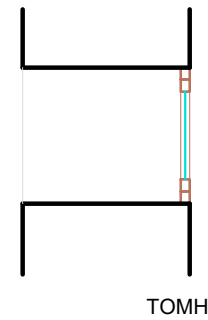
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

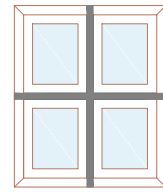
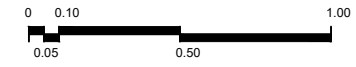
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

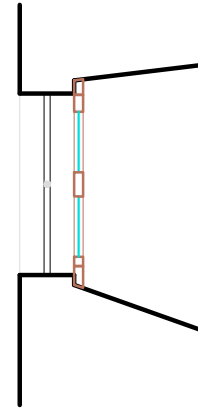
ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ
ΔΙΦΥΛΛΗ ΤΟΞΩΤΗ ΤΑΜΠΛΑΔΩΤΗ ΠΟΡΤΑ ΕΙΣΟΔΟΥ

ΛΚ 1

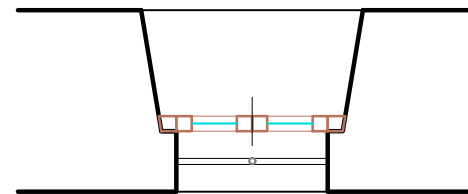

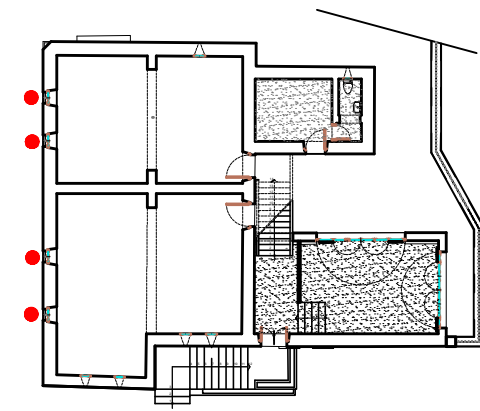
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

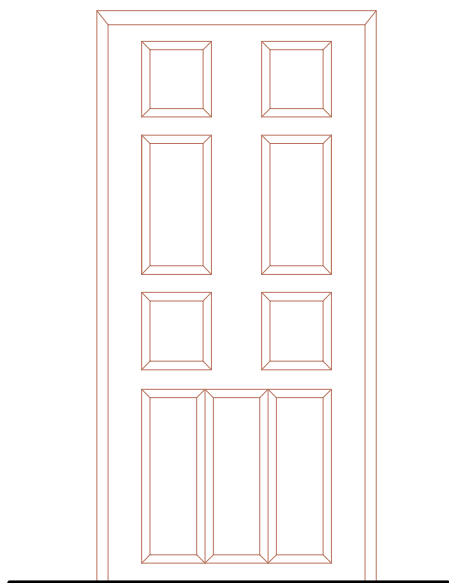
ΤΟΜΗ

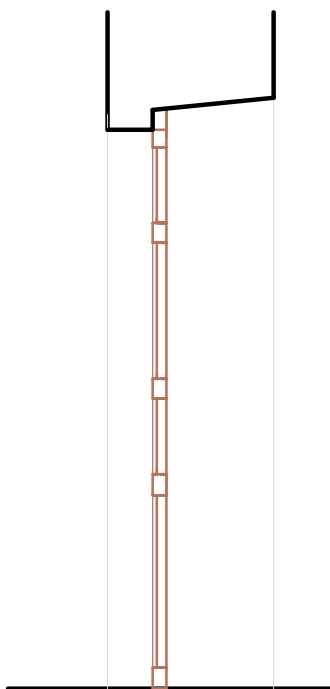
ΚΑΤΟΨΗ

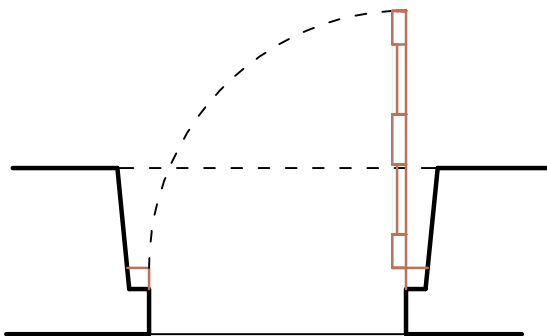
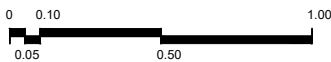
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

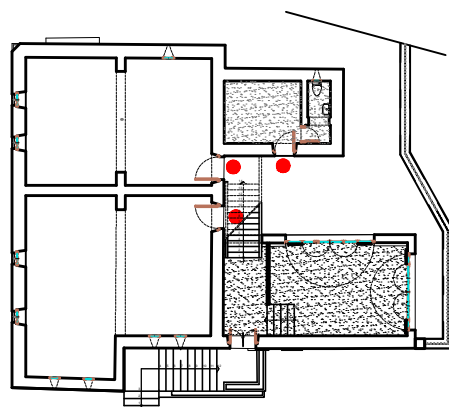
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

ΤΟΜΗ

ΚΑΤΟΨΗ

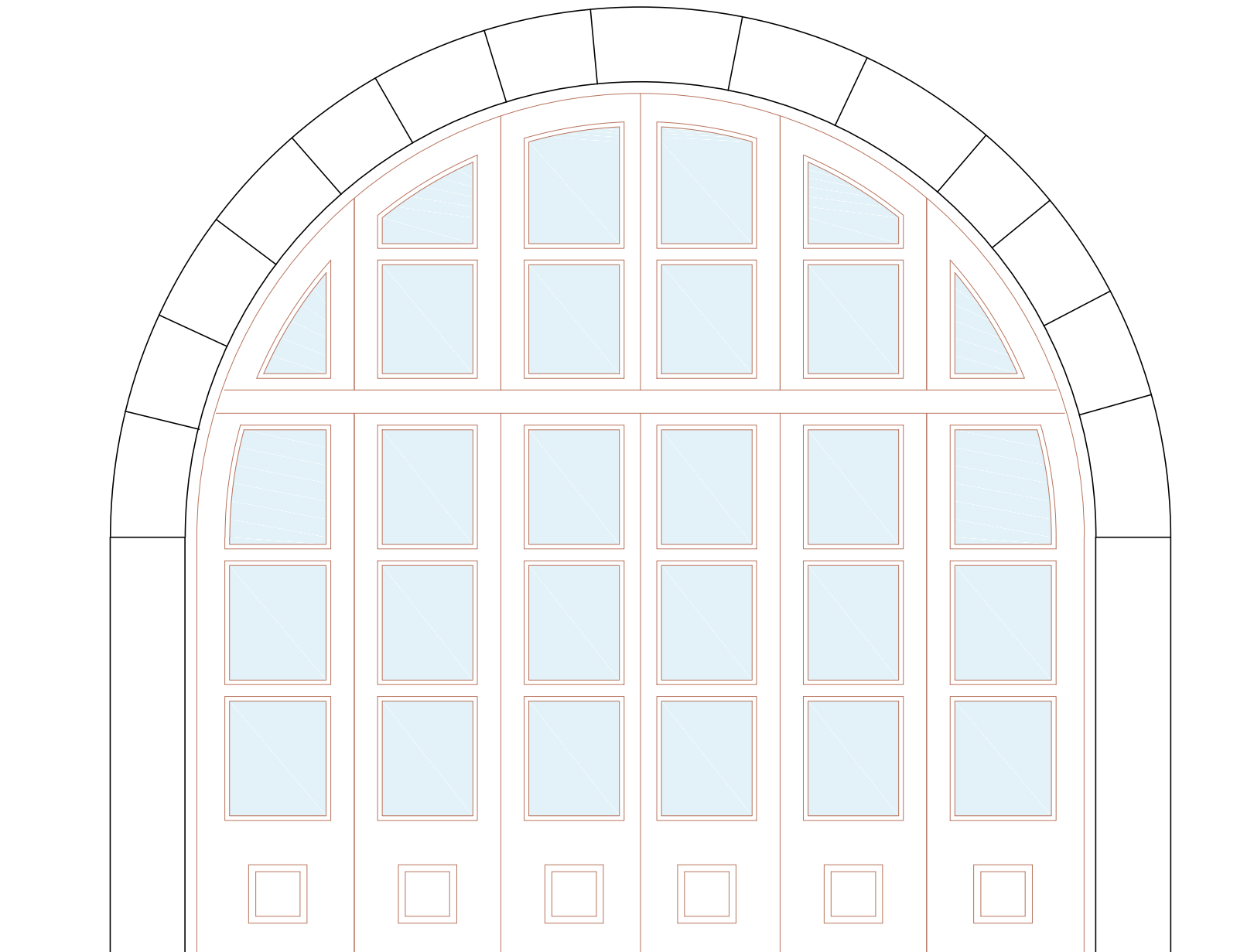
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

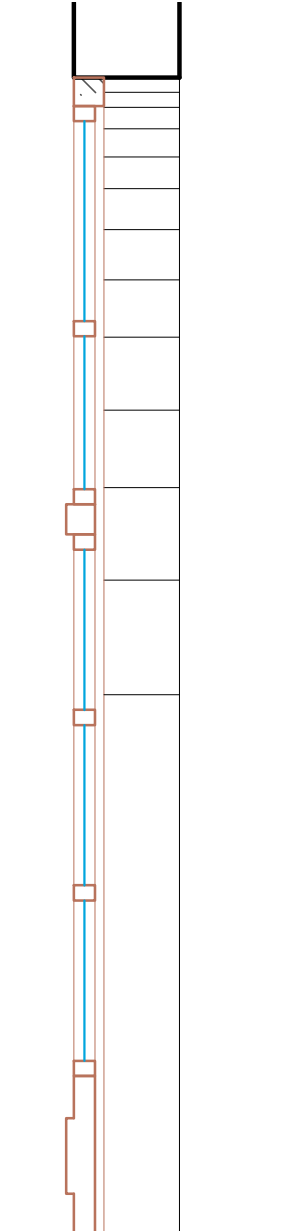
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ
ΜΟΝΟΦΥΛΛΗ ΤΑΜΠΛΑΔΩΤΗ ΠΟΡΤΑ

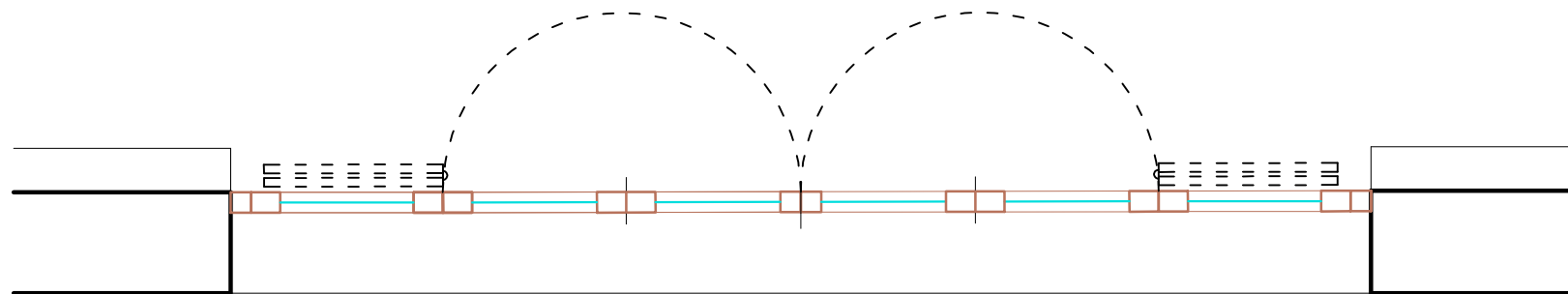
ΛΚ 4

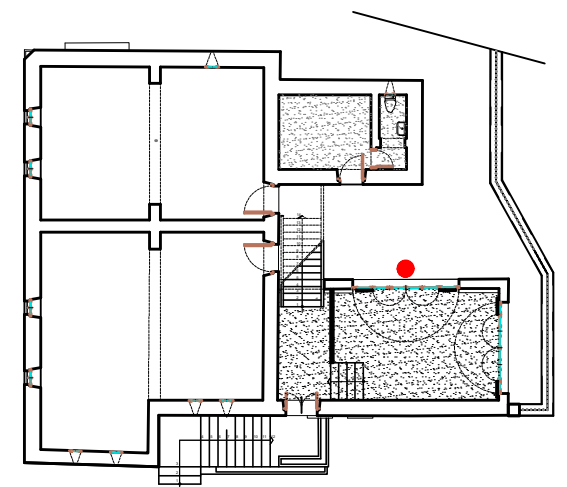
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

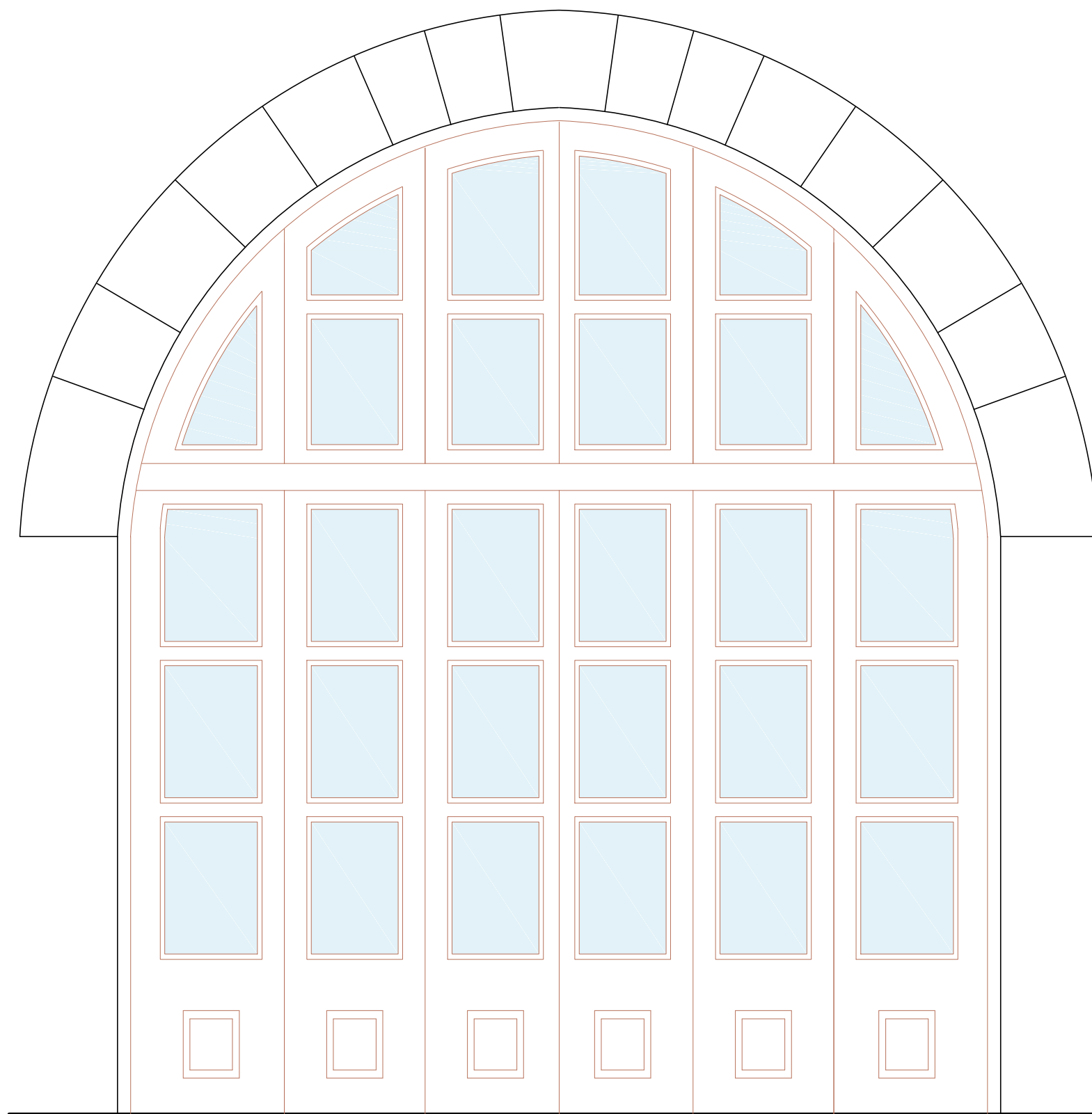
ΤΟΜΗ

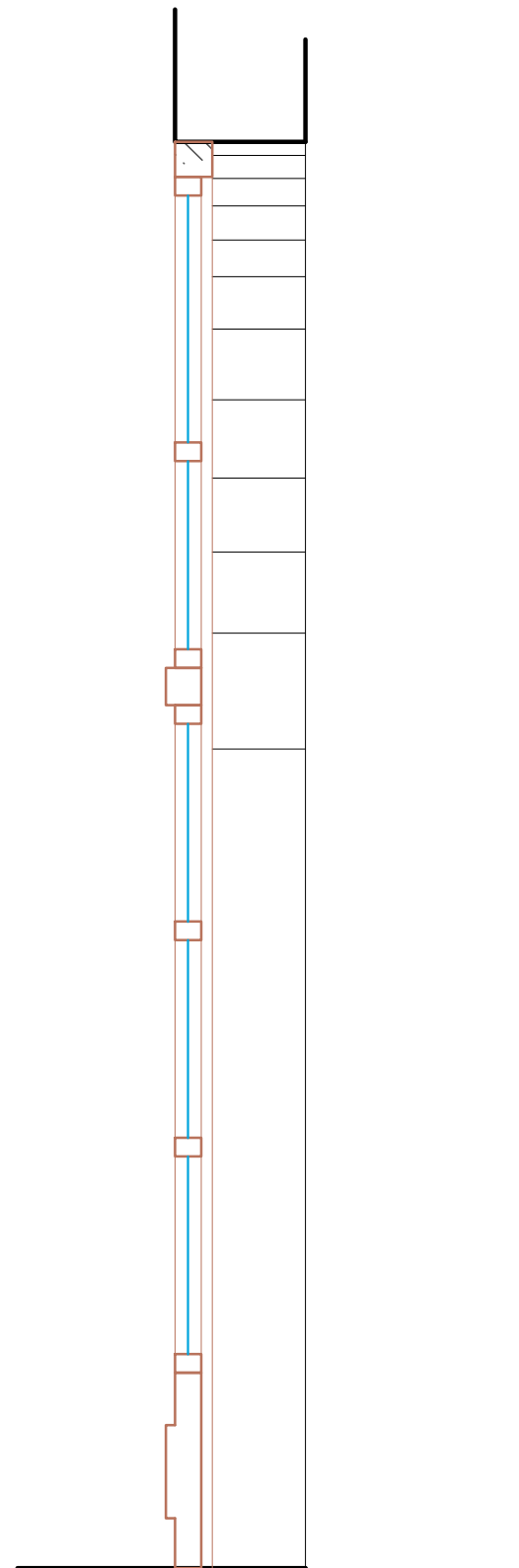
ΚΑΤΟΨΗ

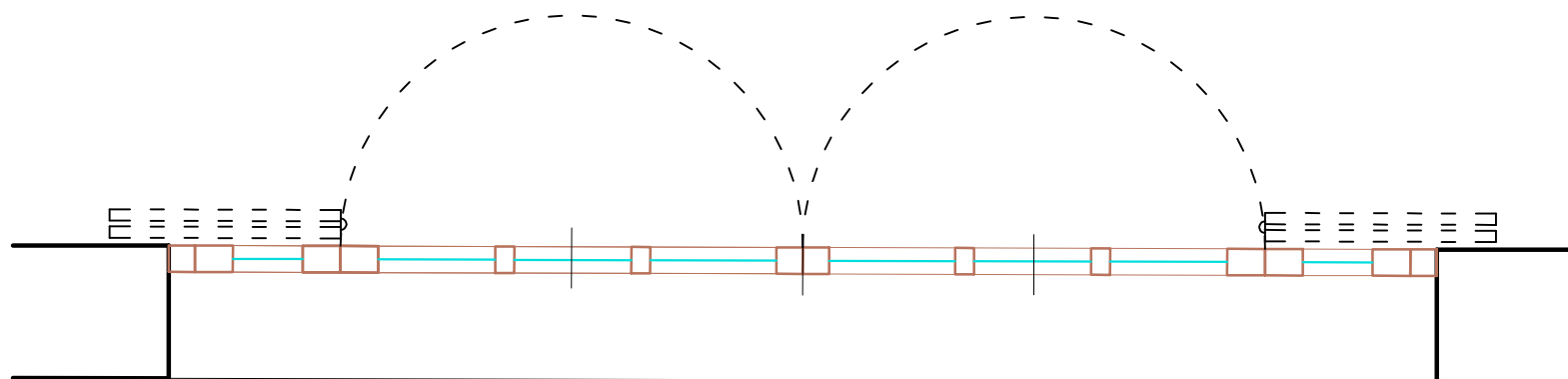
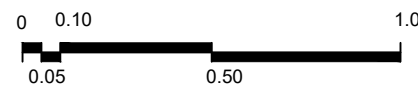
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

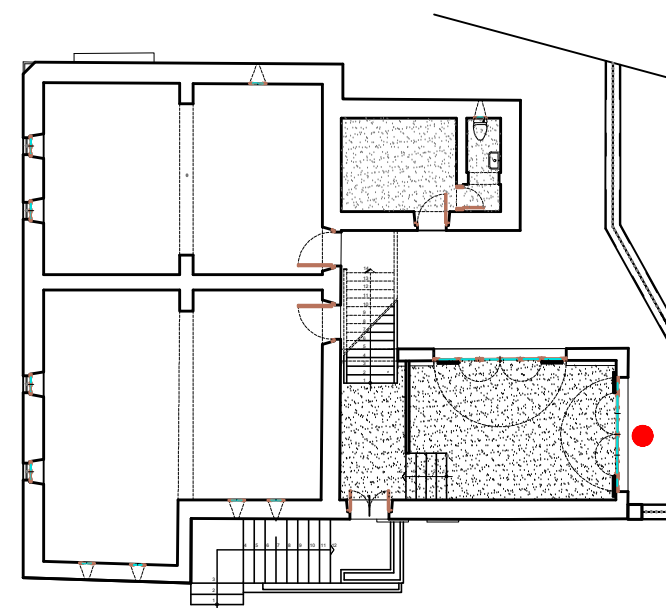
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

ΤΟΜΗ

ΚΑΤΟΨΗ

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

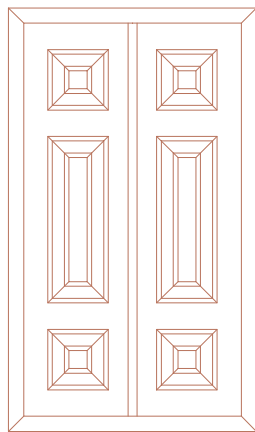
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

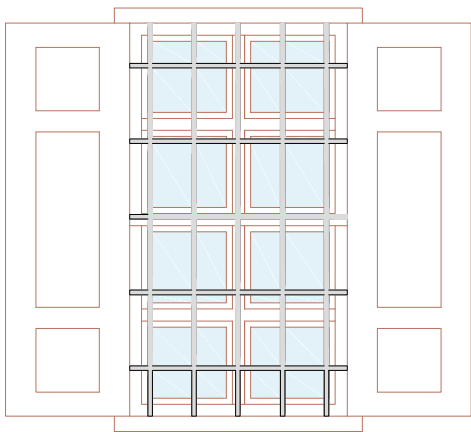
ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

ΤΟΞΩΤΗ ΠΟΡΤΑ ΜΕ ΑΝΟΙΓΟΜΕΝΑ ΤΖΑΜΙΛΙΚΙΑ

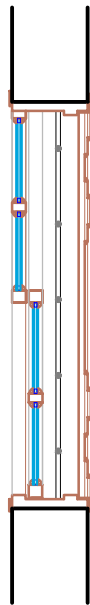
ΛΚ 6

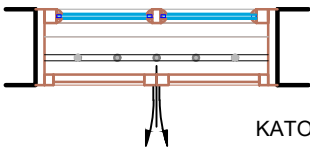
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

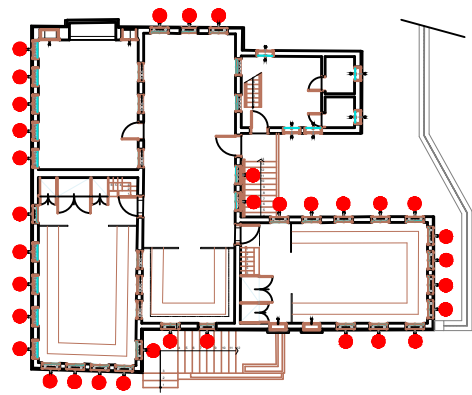
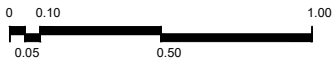
ΟΨΗ

ΤΟΜΗ

ΚΑΤΟΨΗ

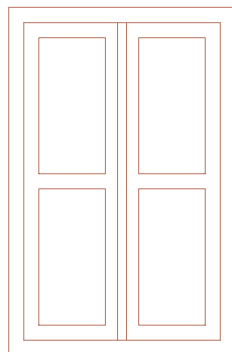
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

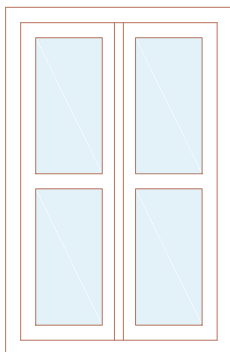
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ
ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΜΕ ΣΥΡΟΜΕΝΑ ΤΖΑΜΙΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΑΜΠΛΑΔΩΤΑ ΣΚΟΥΡΑ

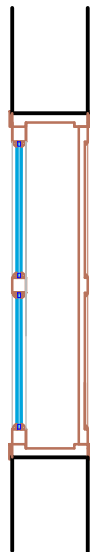
ΛΚ 8

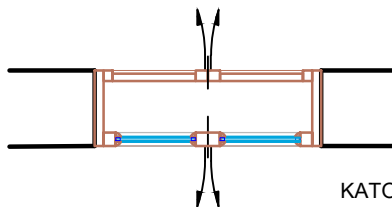
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

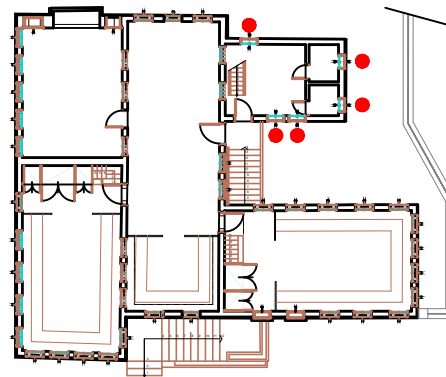
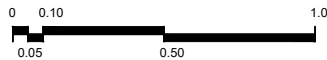
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

ΤΟΜΗ

ΚΑΤΟΨΗ

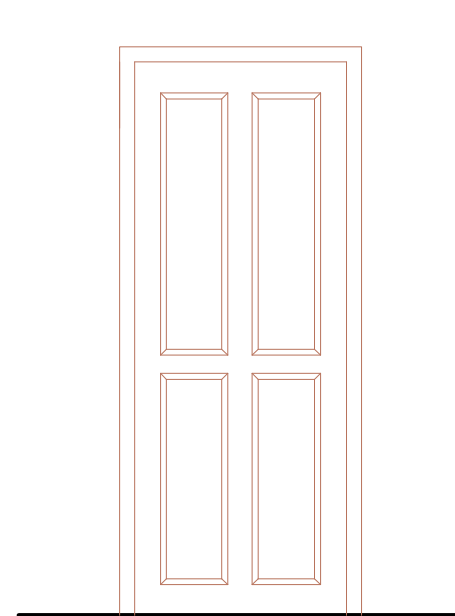
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

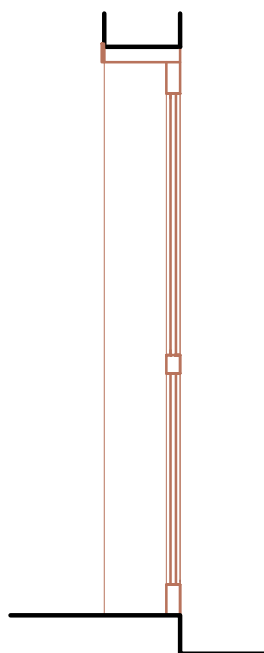
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ
ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΜΕ ΑΝΟΙΓΟΜΕΝΑ ΤΖΑΜΙΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΑΜΠΛΑΔΩΤΑ ΣΚΟΥΡΑ

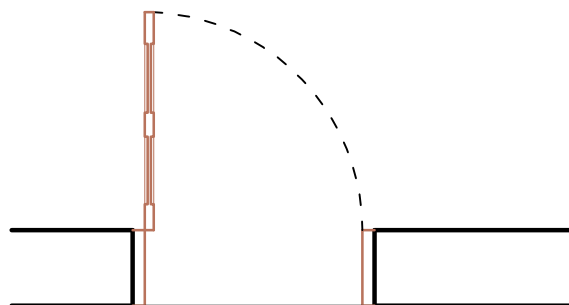
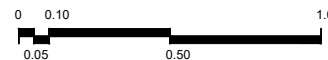
ΛΚ 10

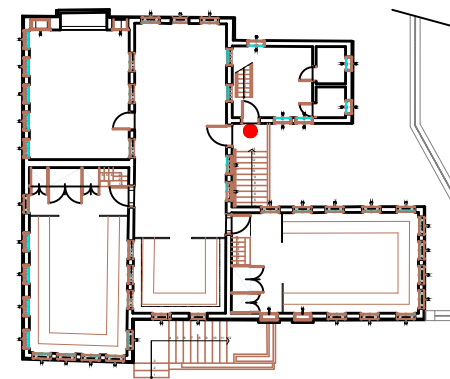
ΟΨΗ

ΤΟΜΗ

ΚΑΤΟΨΗ

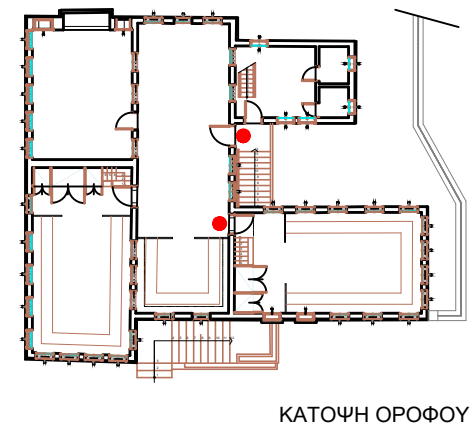
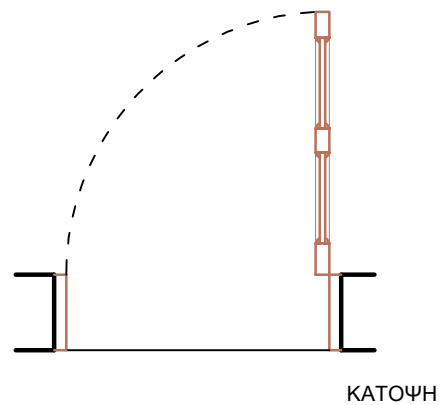
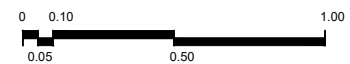
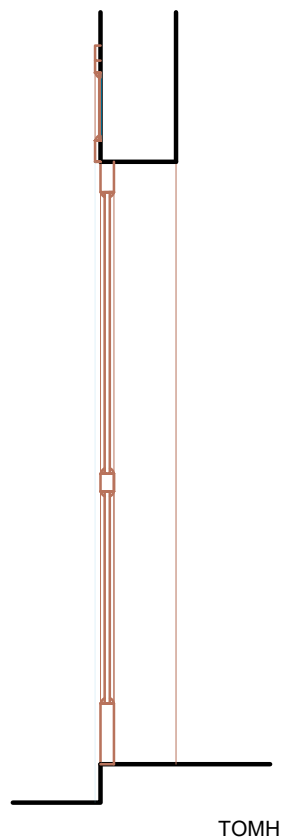
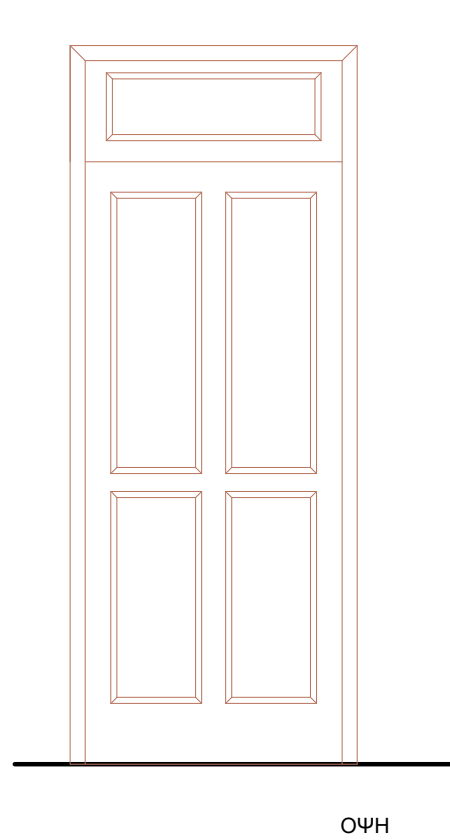
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ
ΜΟΝΟΦΥΛΛΗ ΤΑΜΠΛΑΔΩΤΗ ΠΟΡΤΑ

ΛΚ 11

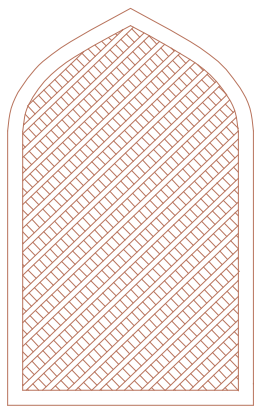

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

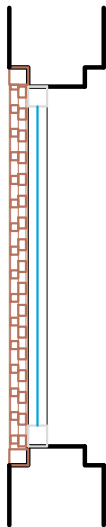
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ
ΜΟΝΟΦΥΛΛΗ ΤΑΜΠΛΑΔΩΤΗ ΠΟΡΤΑ

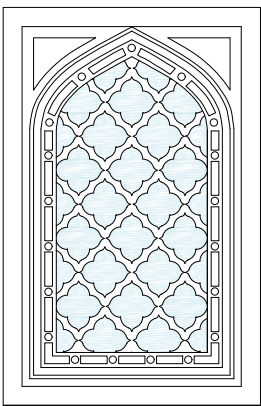
ΛΚ 12

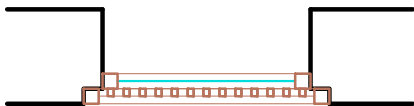
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

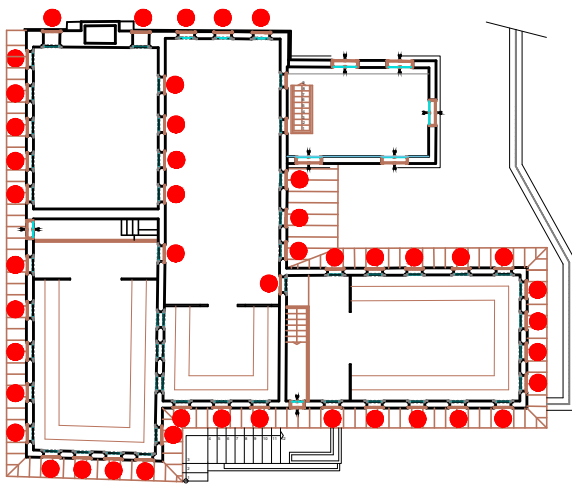
ΤΟΜΗ

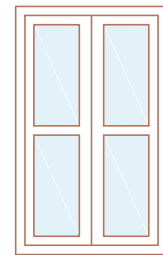
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

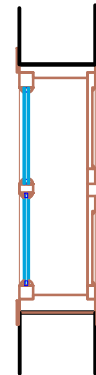
ΚΑΤΟΨΗ

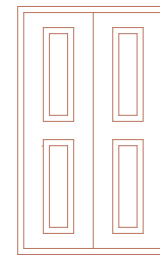
ΚΑΤΟΨΗ ΦΕΓΓΙΤΩΝ

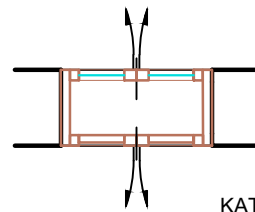
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

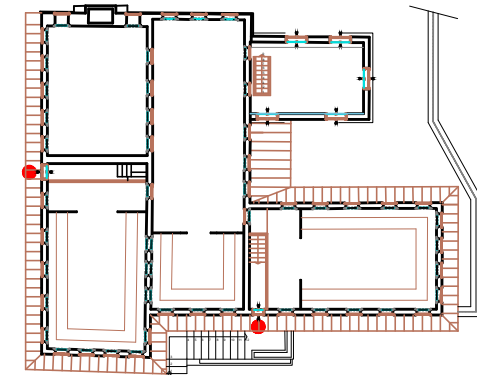
ΤΟΜΗ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

ΚΑΤΟΨΗ

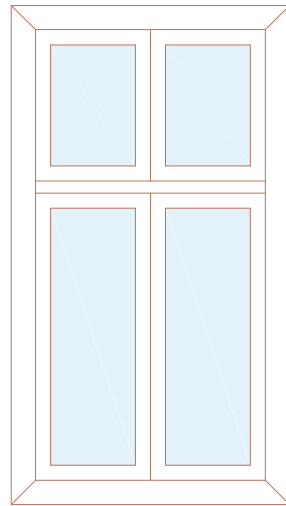
ΚΑΤΟΨΗ ΦΕΓΓΙΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

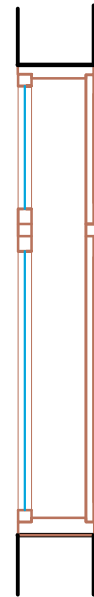
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ
ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΣ ΦΕΓΓΙΤΗΣ ΕΞΑΕΡΙΣΜΟΥ ΜΟΥΣΑΝΤΡΑΣ

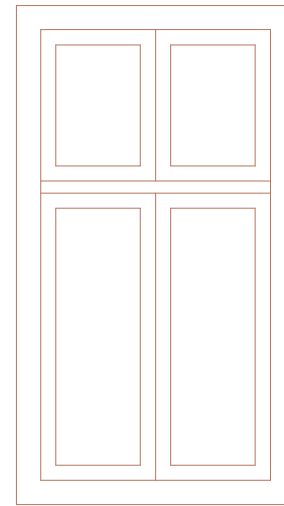
ΛΚ 19

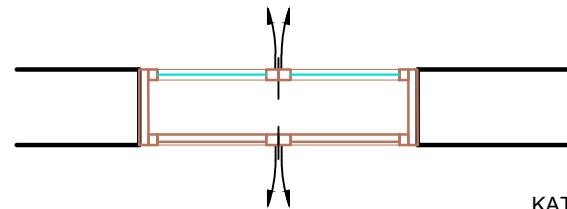
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

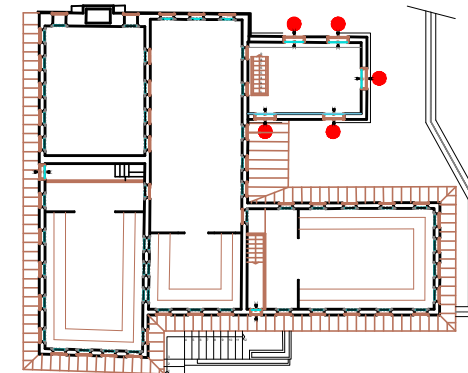
ΤΟΜΗ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΟΨΗ

ΚΑΤΟΨΗ

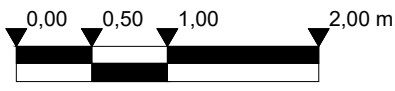
ΚΑΤΟΨΗ ΦΕΓΓΙΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

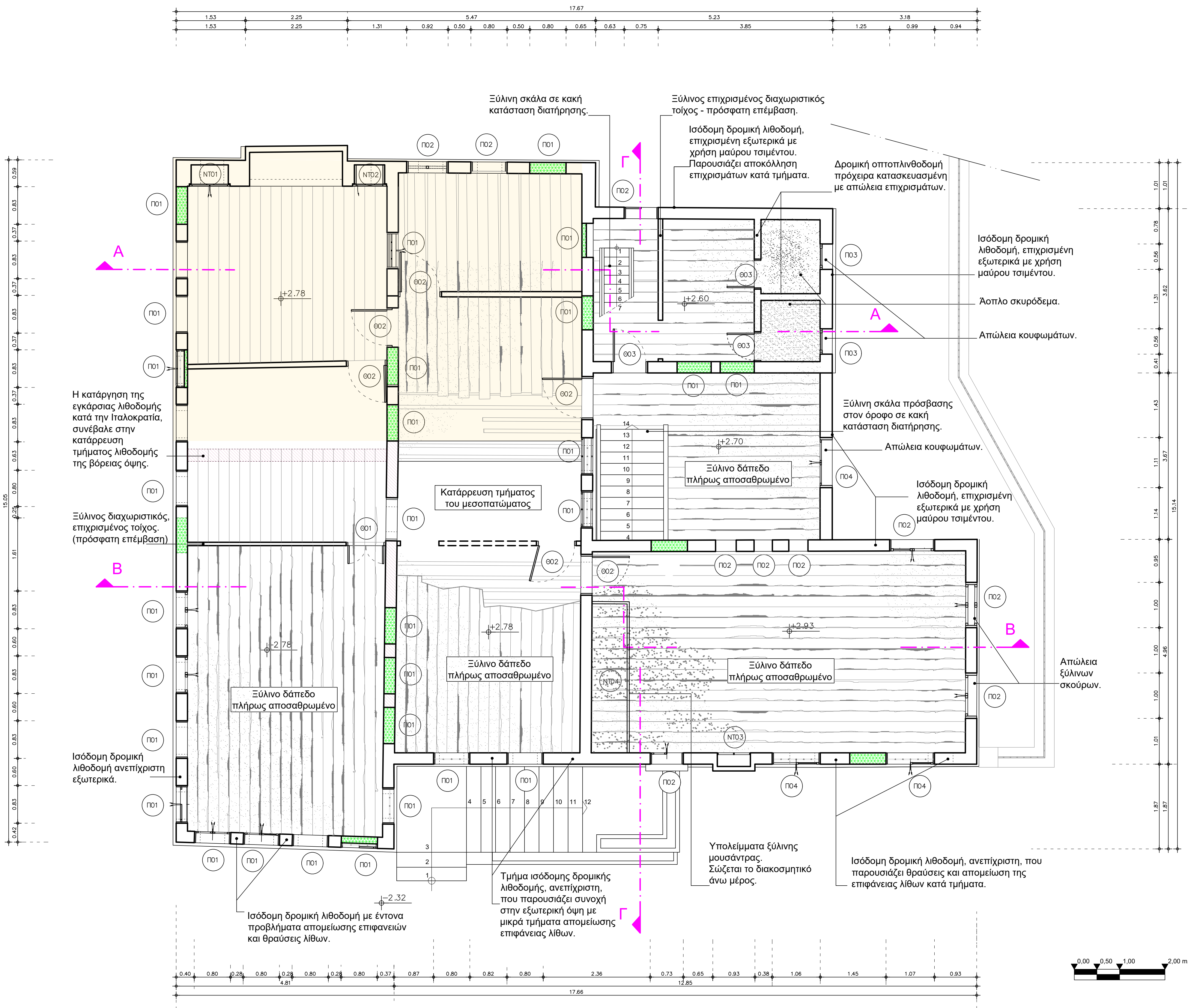
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ
ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΜΕ ΑΝΟΙΓΟΜΕΝΑ ΤΖΑΜΙΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΑΜΠΛΑΔΩΤΑ ΣΚΟΥΡΑ

ΛΚ 20

σφραγίδα υπογραφή:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ:

Όλα τα ανοίγματα (πόρτες και παράθυρα) παρουσιάζουν έντονα προβλήματα απώλειας των ξύλινων κουφωμάτων και αποσάθρωση των σωζόμενων ξύλινων στοιχείων.

- Θ01 Ορθογώνια δίφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα.
Θ02 Ορθογώνια μονόφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα.
Θ03 Ορθογώνια μονόφυλλη καρφωτή πόρτα.

- Π01 Ορθογώνιο παράθυρο - αρχική φάση.
Π02 Ορθογώνιο παράθυρο - πρόσφατη επέμβαση.
Π03 Ορθογώνιος φεγγίτης.
Π04 Ορθογώνιο παράθυρο μεγάλων διαστάσεων - πρόσφατη επέμβαση.

ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ:

- ΝΤ01 Ορθογώνια δίφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα.
ΝΤ02 Ορθογώνια δίφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα.
ΝΤ03 Ορθογώνια δίφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα κιστή σε προεξοχή.
ΝΤ04 Υπολείμματα ξύλινης ντουλάπας (μουσάντρα).

Όλα τα παράθυρα βρίσκονται σε πολύ κακή κατάσταση διατήρησης. Τόσο τα εξωτερικά όσο και τα εσωτερικά παρουσιάζουν απώλεια των ξύλινων κουφωμάτων, ολική ή μερική και πλήρη αποσάθρωση της κάσας. Οι εσωτερικές, ταμπλαδωτές πόρτες όπως επίσης οι πόρτες ντουλαπιών που σώζονται, βρίσκονται σε καλύτερη κατάσταση διατήρησης και θα συντηρηθούν.

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

Το τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα παρουσίαζε έντονη ρηγμάτωση στην ανατολική γωνία με σχετική αποκόλληση από την εγκάρσια λιθοδομή (ανατολική όψη). Η δομική λιθοδομή του ορόφου κατά τμήματα παρουσίαζε ρηγματώσεις και απομείωση της εξωτερικής επιφάνειας λιθωσμάτων.

Φραγμένα ανοίγματα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

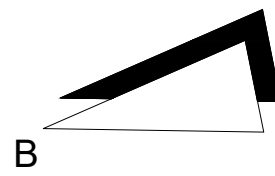
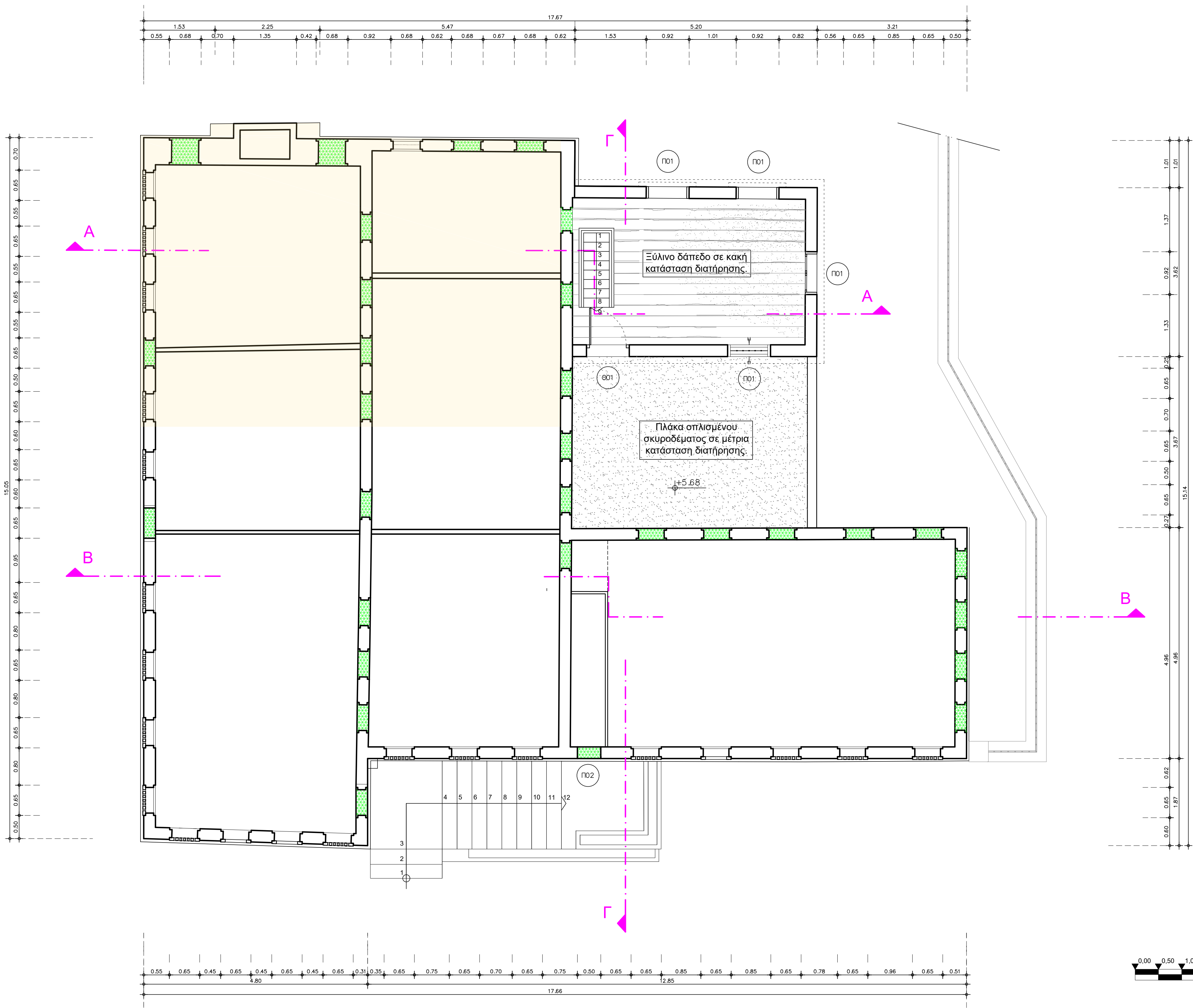
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ
ΣΤΗ ΡΟΔΟ

αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΗΛΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΗΛΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

Παθολογία	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ	κλίμακα: 1:50
	α/α σχεδίου
	Παθ.02

σφραγίδα υπογραφής:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ:

- Θ01 Μονόφυλλη ταμπλαωτή πόρτα.
Π01 Απώλεια κουφωμάτων τμηματικά.

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

Το τμήμα της λιθοδομής στο επίπεδο φεγγιτών που κατέρρευσε παρουσίαζε έντονες οριζόντιες και κάθετες ρηγματώσεις. Στη ΒΑ γωνία παρουσίαζε έντονη κάθετη ρωγμή που συνεχιζόταν στις επόμενες στάθμες.

Φραγμένοι φεγγίτες

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

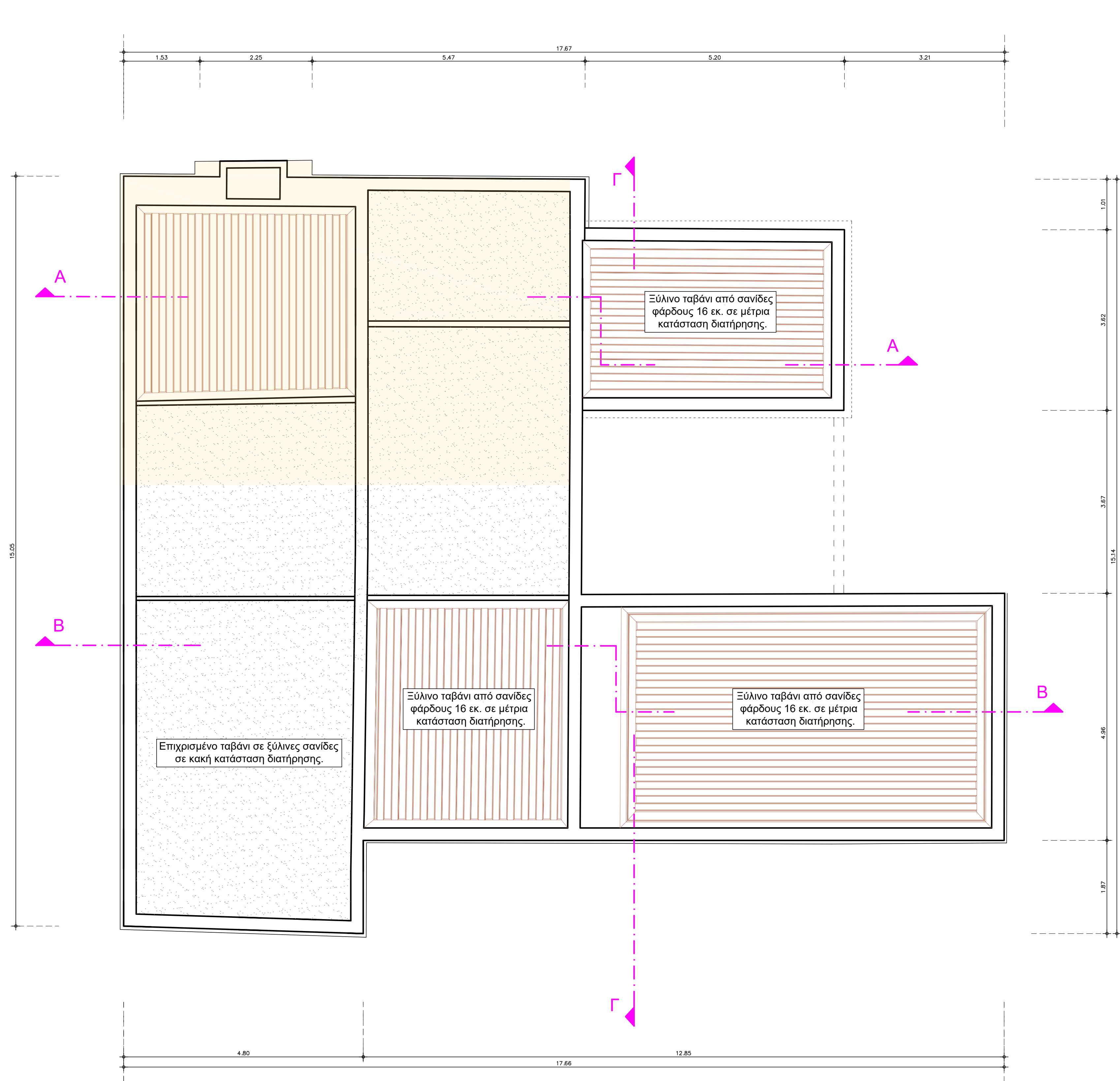
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
αρχιτεκτονική σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

τίτλος σχεδίου:	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
κλίμακα:	1:50
α/α σχεδίου	Παθ.03

σφραγίδα υπογραφής:

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

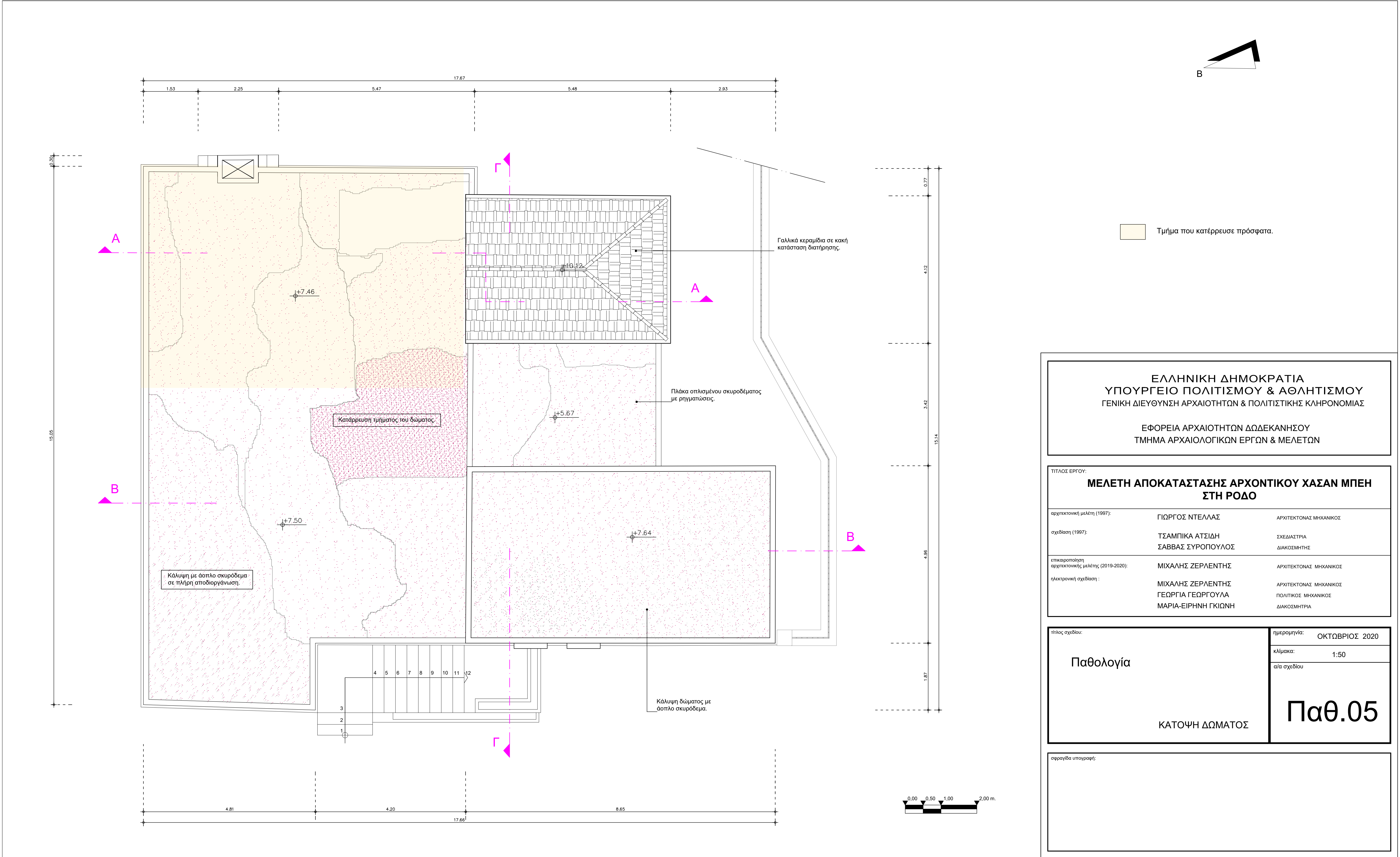
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ:
**ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ
ΣΤΗ ΡΟΔΟ**

αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

Παθολογία	ημερομηνία:	ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
	κλίμακα:	1:50
	α/α σχεδίου	Παθ.04

σφραγίδα υπογραφής:

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

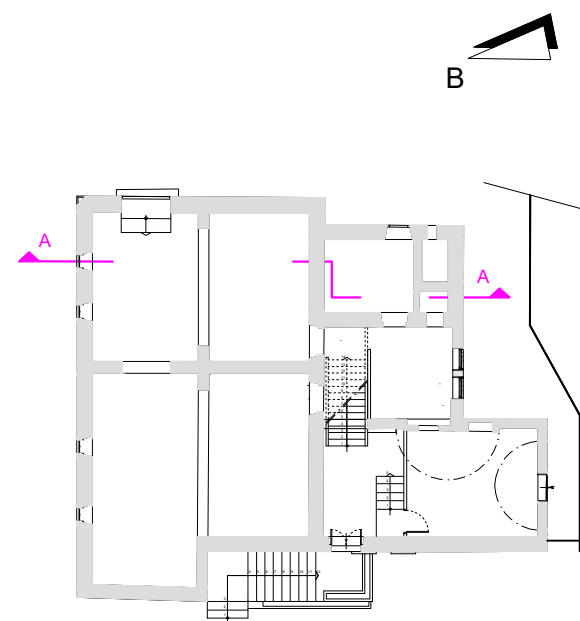
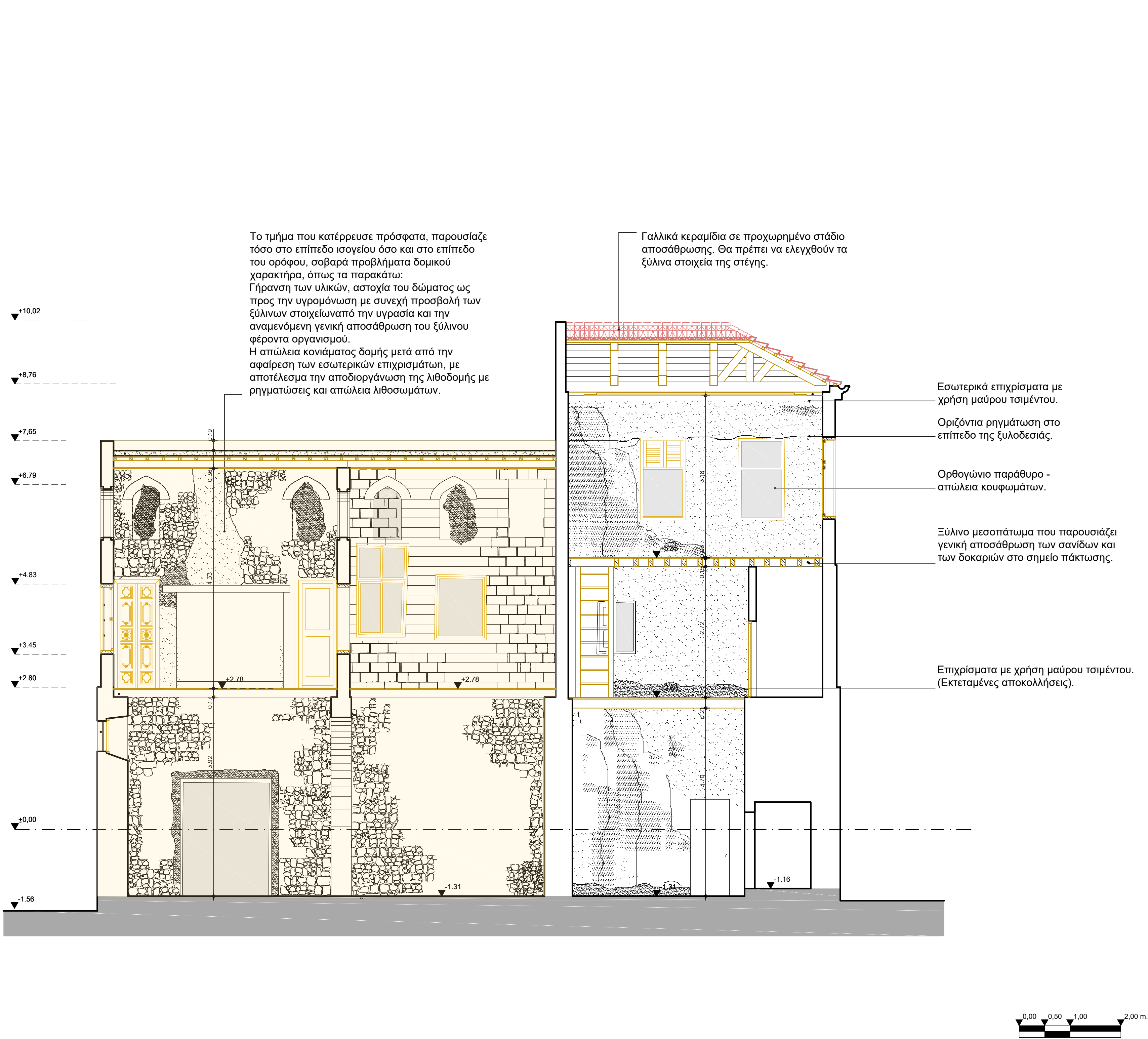
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

Παθολογία	ημερομηνία:	ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
	κλίμακα:	1:50
	α/α σχεδίου	Παθ.05
ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ		

σφραγίδα υπογραφής:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ:
**ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ
ΣΤΗ ΡΟΔΟ**

αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

τίτλος σχεδίου:

Παθολογία

ΤΟΜΗ Α-Α

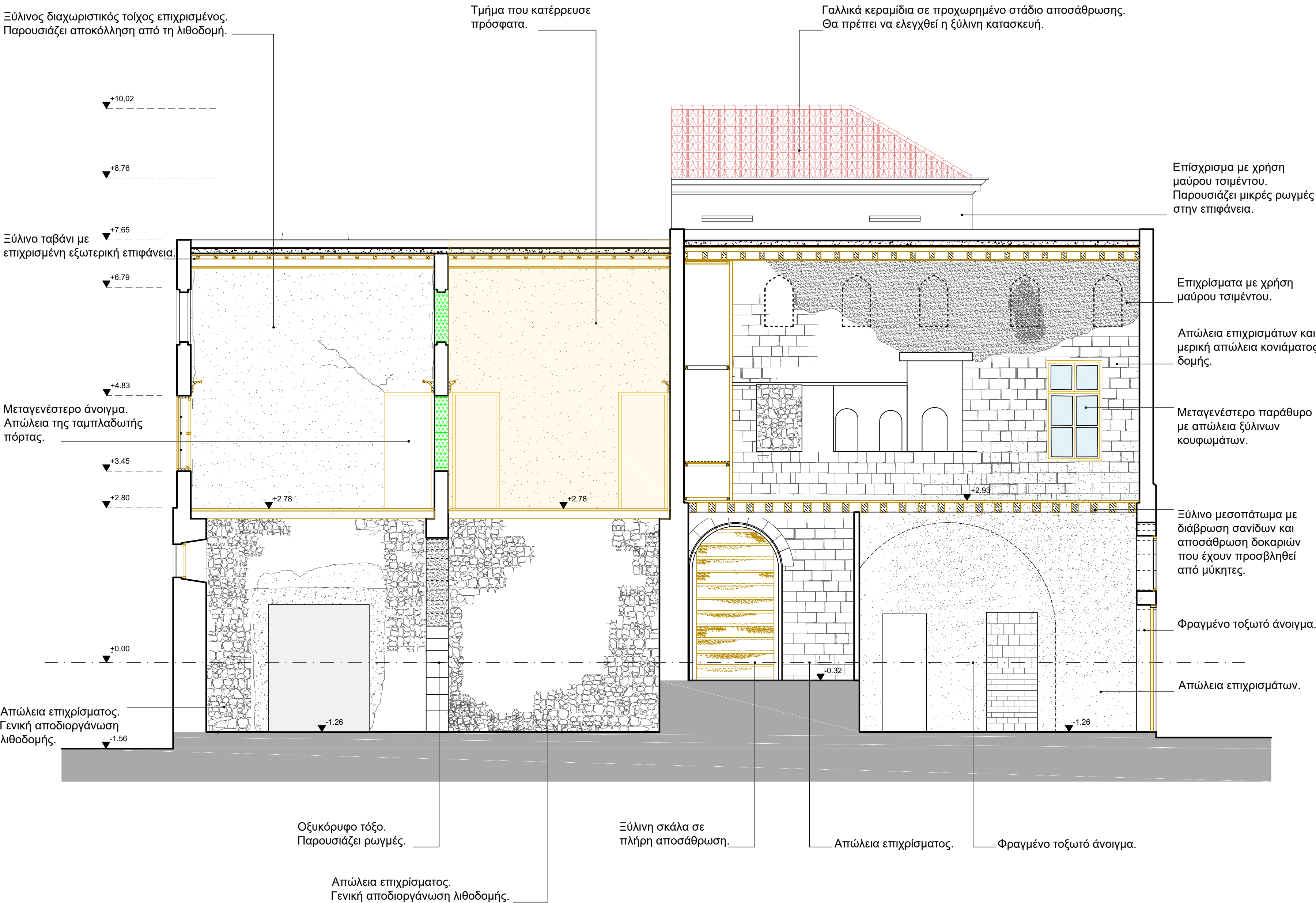
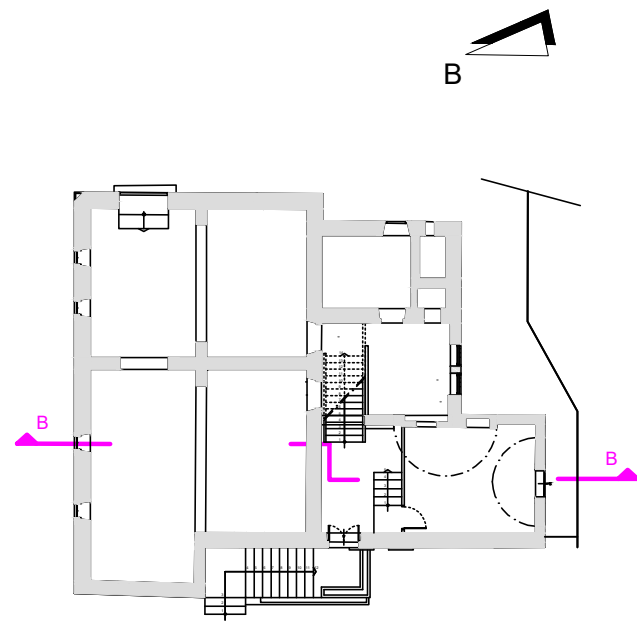
ημερομηνία:
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
κλίμακα:
1:50
α/α σχεδίου

Παθ.06

σφραγίδα υπογραφής:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

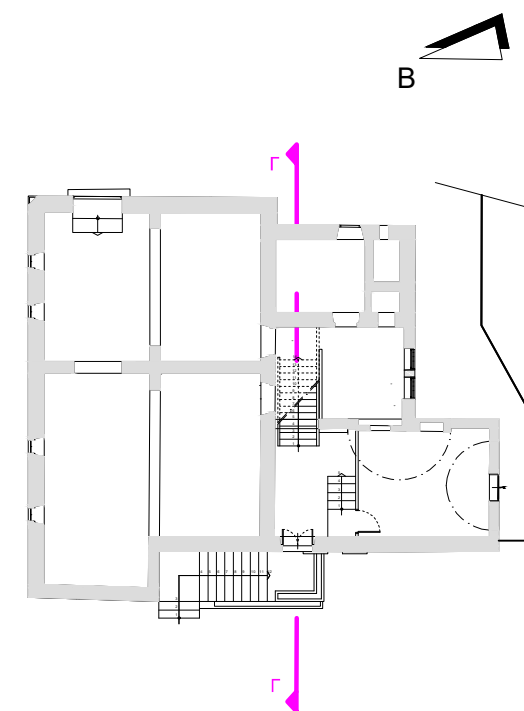
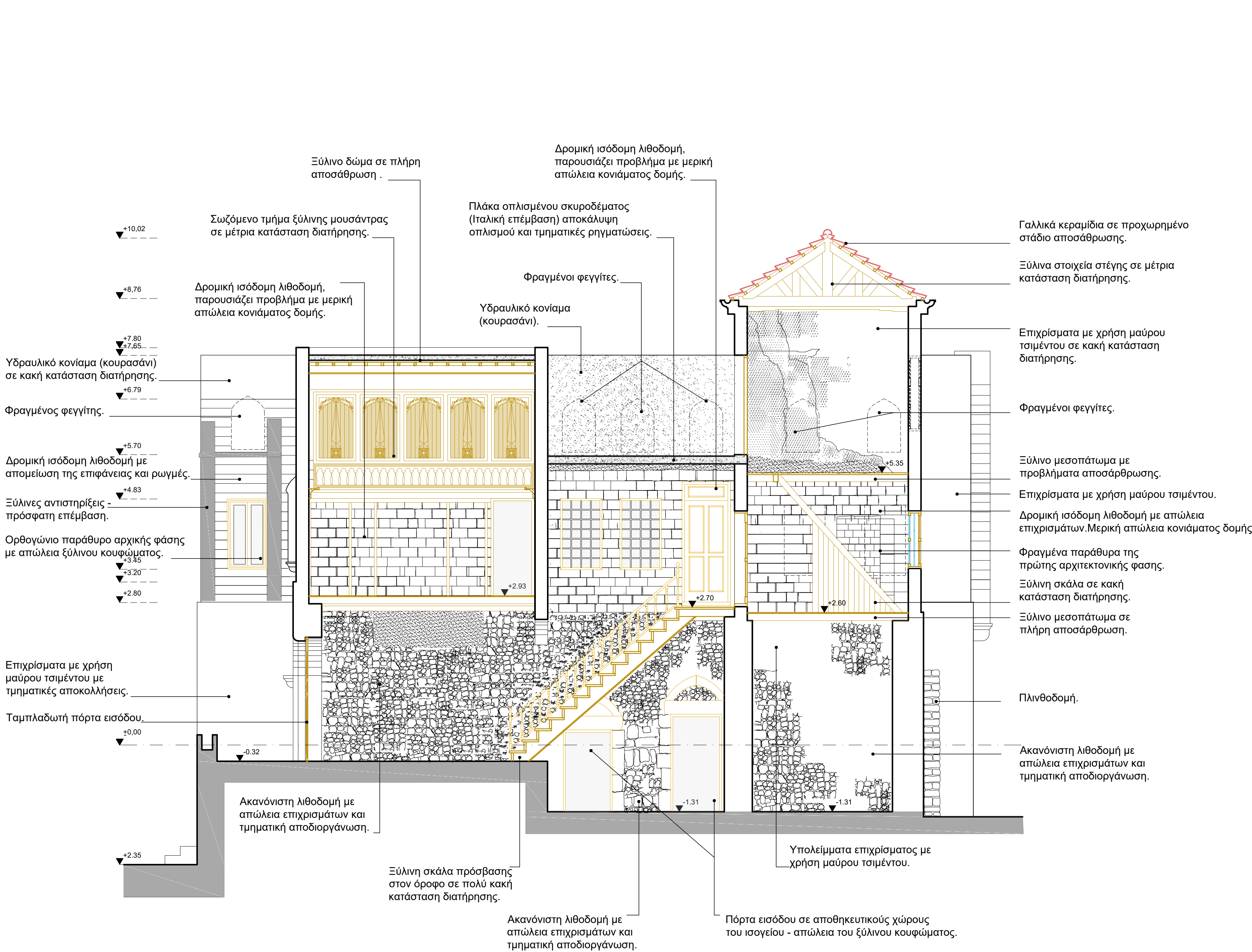
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

τίτλος σχεδίου:	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
Παθολογία	κλίμακα: 1:50
ΤΟΜΗ Β-Β	α/α σχεδίου
Παθ.07	

σφραγίδα υπογραφή:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

τίτλος σχεδίου: Παθολογία	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
	κλίμακα: 1:50
	α/α σχεδίου Παθ.08

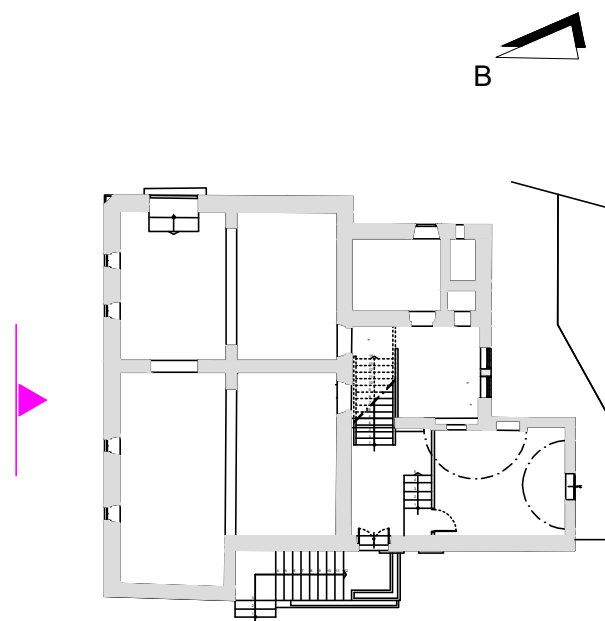
σφραγίδα υπογραφή:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

Το τμήμα της βόρειας όψης που κατέρρευσε πρόσφατα παρουσίαζε έντονη ρηγμάτωση στην ανατολική γωνία με σχετική αποκόλληση από την εγκάρσια λιθοδομή (ανατολική όψη). Επίσης παρουσίαζε οριζόντιες ρωγμές στο επίπεδο της βάσης του στηθαίου στο ανώτερο τμήμα. Η δρομική λιθοδομή του ορόφου κατά τμήματα παρουσίαζε μικρορηγματώσεις και απομείωση της εξωτερικής επιφάνειας λιθωσμάτων. Όσο αφορά τη λιθοδομή του ισόγειου παρουσίαζε μεγάλο τμήμα με απώλεια τόσο των επιχρισμάτων όσο και των κονιαμάτων δομής με αποτέλεσμα να δημιουργείται αποδιοργάνωση της λιθοδομής.

Υδραυλικό κονίαμα (κουρασάνι) με τμηματικές αποκολλήσεις.

Εξωτερική κάλυψη φεγγιτών ιταλικής περιόδου - από σκυρόδεμα - παρουσιάζουν μικρορηγματώσεις.

Ισόδομη δρομική λιθοδομή με οπές και τμηματική θραύση λίθων.

Υδραυλικό κονίαμα (κουρασάνι) σε κακή κατάσταση διατήρησης με μαύρες κρούστες.

Πλαστική υδρορροή.

Παράθυρα αρχικής φάσης με απώλεια των ξύλινων κουφωμάτων.

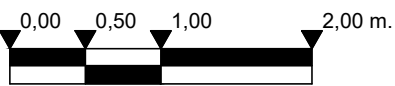
Ισόδομη δρομική λιθοδομή με απομείωση επιφάνειας λίθων.

Απώλεια επιχρισμάτων και κονιαμάτων δομής. Τμηματική αποδιοργάνωση λιθοδομής.

Μεταλλική δοκός που παρουσιάζει οξείδωση.

Απώλεια επιχρισμάτων και κονιαμάτων δομής. Τμηματική αποδιοργάνωση λιθοδομής.

Επιχρισματα με χρήση μαύρου τσιμέντου σε κακή κατάσταση διατήρησης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

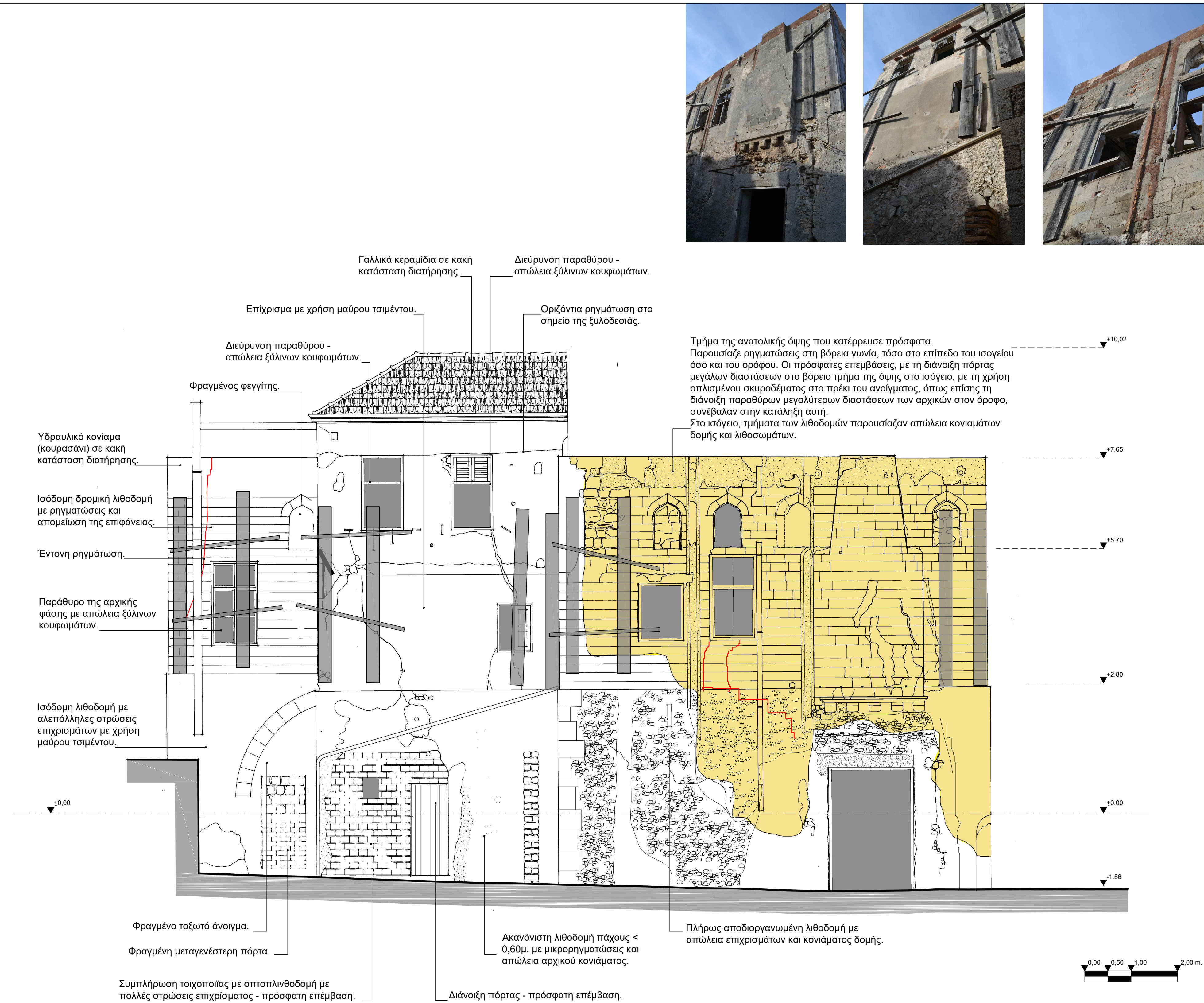
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ
ΣΤΗ ΡΟΔΟ

πίλος έργου:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ
σχεδίαση (1997):	ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

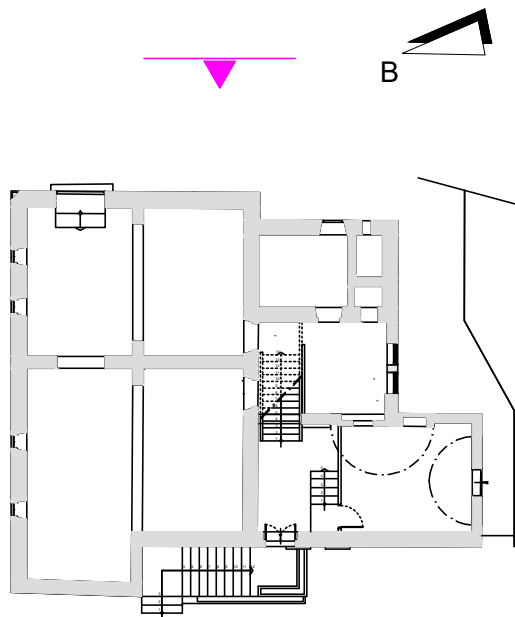
πίλος σχεδίου:	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
κλίμακα: 1:50	
α/α σχεδίου	
Παθολογία	Παθ.09
ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ	

σφραγίδα υπαγραφή:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

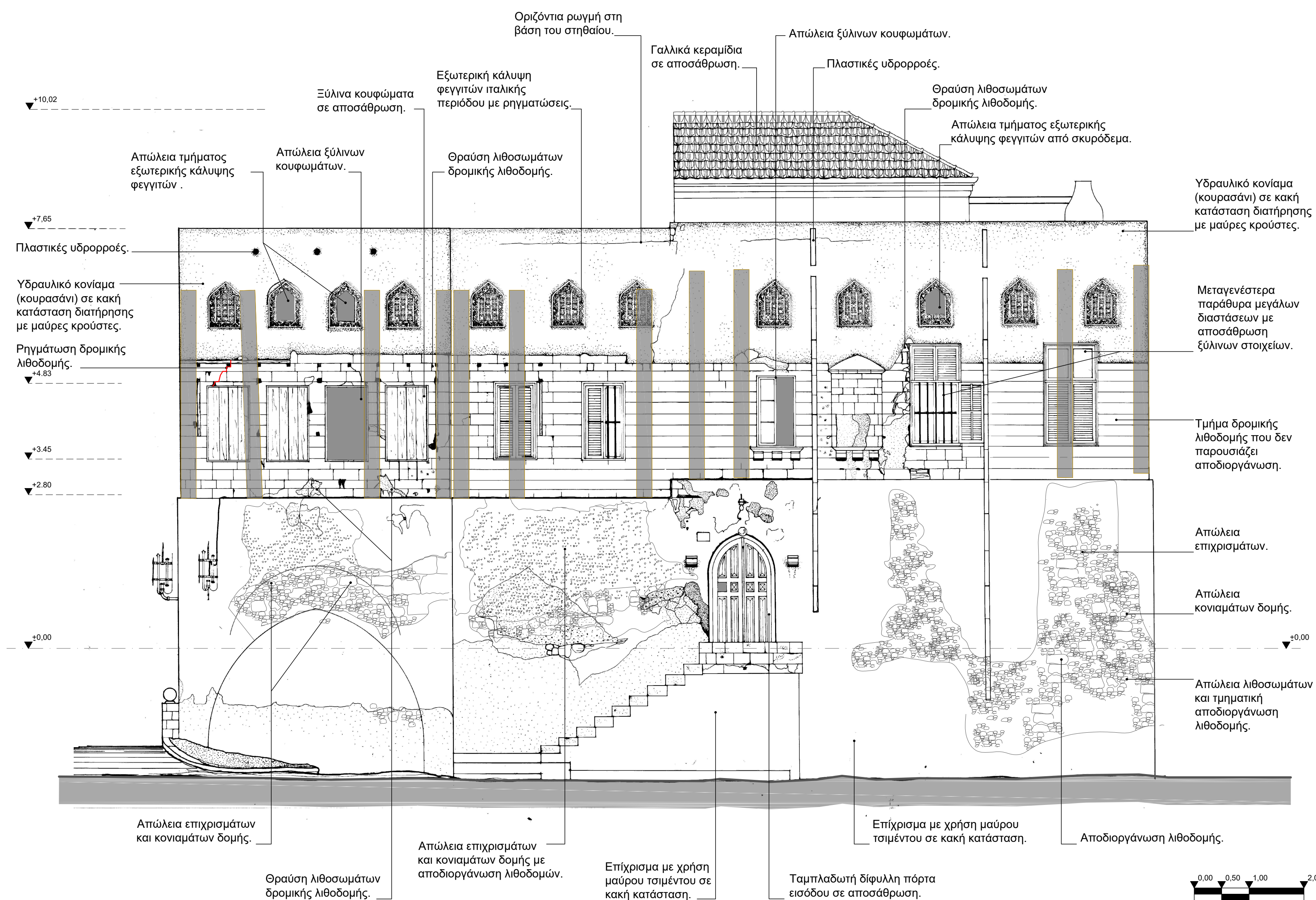
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

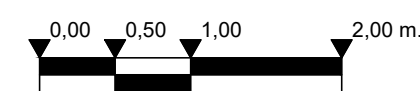
ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

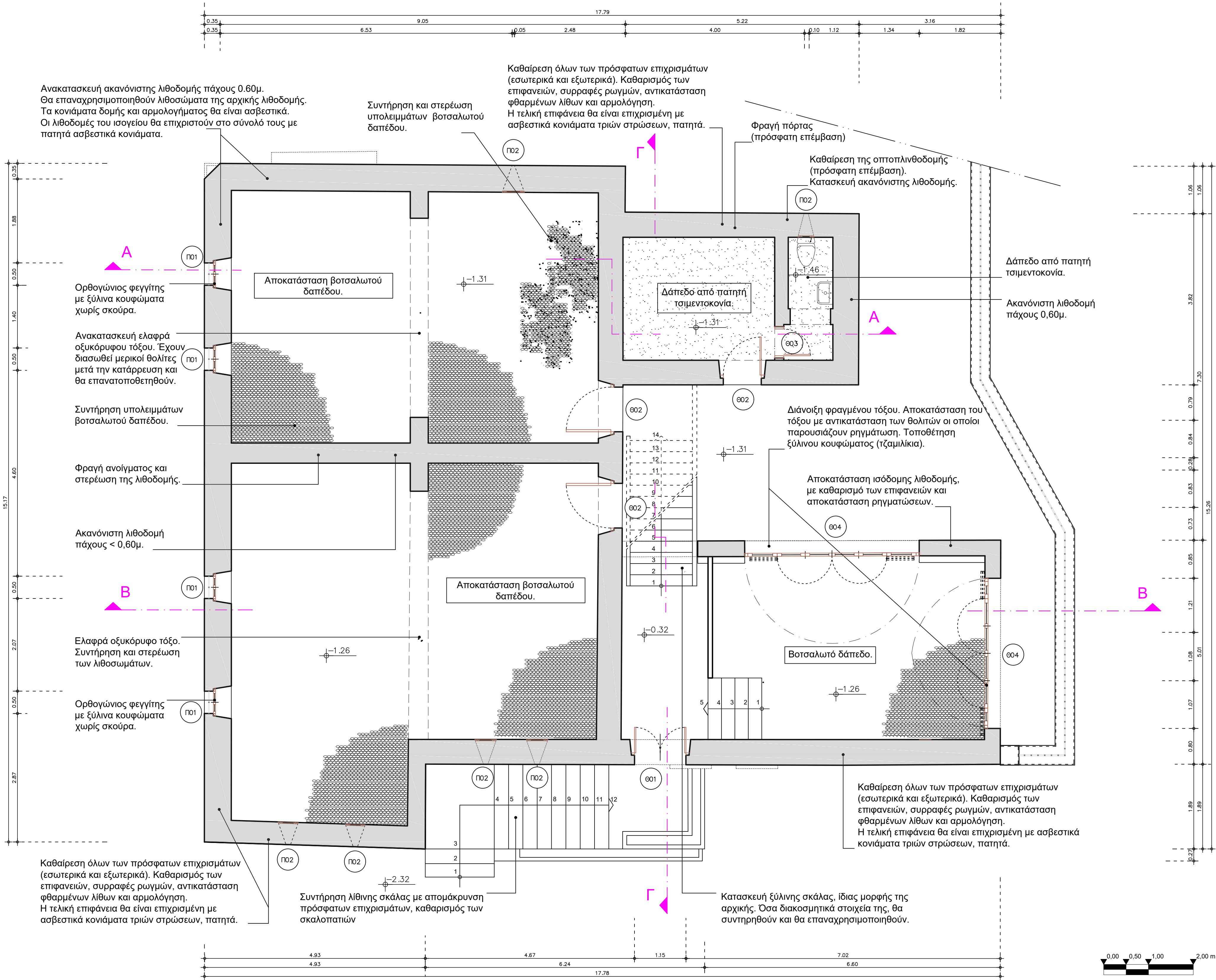
Παθολογία	ημερομηνία:	ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
	κλίμακα:	1:50
	α/α σχεδίου	Παθ.10
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ		

σφραγίδα υπογραφής:

σφραγίδα υπογραφή:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- Θ01 Τοξωτή ταμπλαδοτή πόρτα εισόδου.
Θ02 Μονόφυλλη αμπλαδοτή πόρτα.
Θ03 Μονόφυλλη καρφωτή πόρτα.
Θ04 Τοξωτή πόρτα με τζαμιλίκια.
- Π01 Ορθογώνιος φεγγίτης.
Π02 Θυρίδες (πολεμίστρες).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

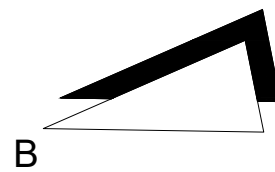
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

πίλος έργου:		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

Πρόταση	πίλος σχεδίου:	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
	κλίμακα:	1:50
	α/α σχεδίου	Πρ.01
ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ		

σφραγίδα υπογραφής:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ:

- Θ01 Ορθογώνια μονόφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα.
 Θ02 Ορθογώνια μονόφυλλη καρφωτή πόρτα.
 Θ03 Ορθογώνια δίφυλλη ταμπλαδωτή πόρτα εντοιχισμένης ντουλάπας.

Π01	Παράθυρα με συρόμενα τζαμιλίκια και ταμπλαδωτά σκούρα.
Π02	Παράθυρα με συρόμενα τζαμιλίκια χωρίς σκούρα.
Π03	Ορθογώνια παράθυρα με ανοιγόμενα τζαμιλίκια και ταμπλαδωτά σκούρα.

Καθαίρεση όλων των πρόσφατων επιχρισμάτων (εσωτερικά και εξωτερικά). Καθαρισμός των επιφανειών, συρραφές ρωγμών, αντικατάσταση φθαρμένων λίθων και αρμολόγηση.

Η τελική επιφάνεια θα είναι επιχρισμένη με ασβεστική κονιάματα τριών στρώσεων, πατητά.

Αποκατάσταση κουφωμάτων
Παράθυρα με συρώμενα τζαμ
και ταμπλαδωτά σκούρα.

Εκτεταμένες εργασίες διάνοιξης παραθύρων και φεγγιτών της αρχικής φάσης, με καθαιρέσεις και ανακατασκευές τμηματικά. Η δρομική ισόδομη λιθοδομή πάχους 0.25μ. θα αρμολογηθεί με ασβεστικά κονιαμάτα.

Εκτεταμένες εργασίες διάνοιξης παραθύρων και φεγγιτών της αρχικής φάσης, με καθαίρέσεις και ανακατασκευές τμηματικά.
Η δρομική ισόδομη λιθοδομή πάχους 0.25 μ . θα αμολογηθεί με ασβεστικά κονιάματα.

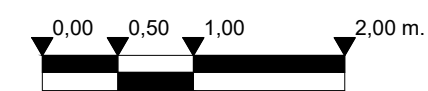
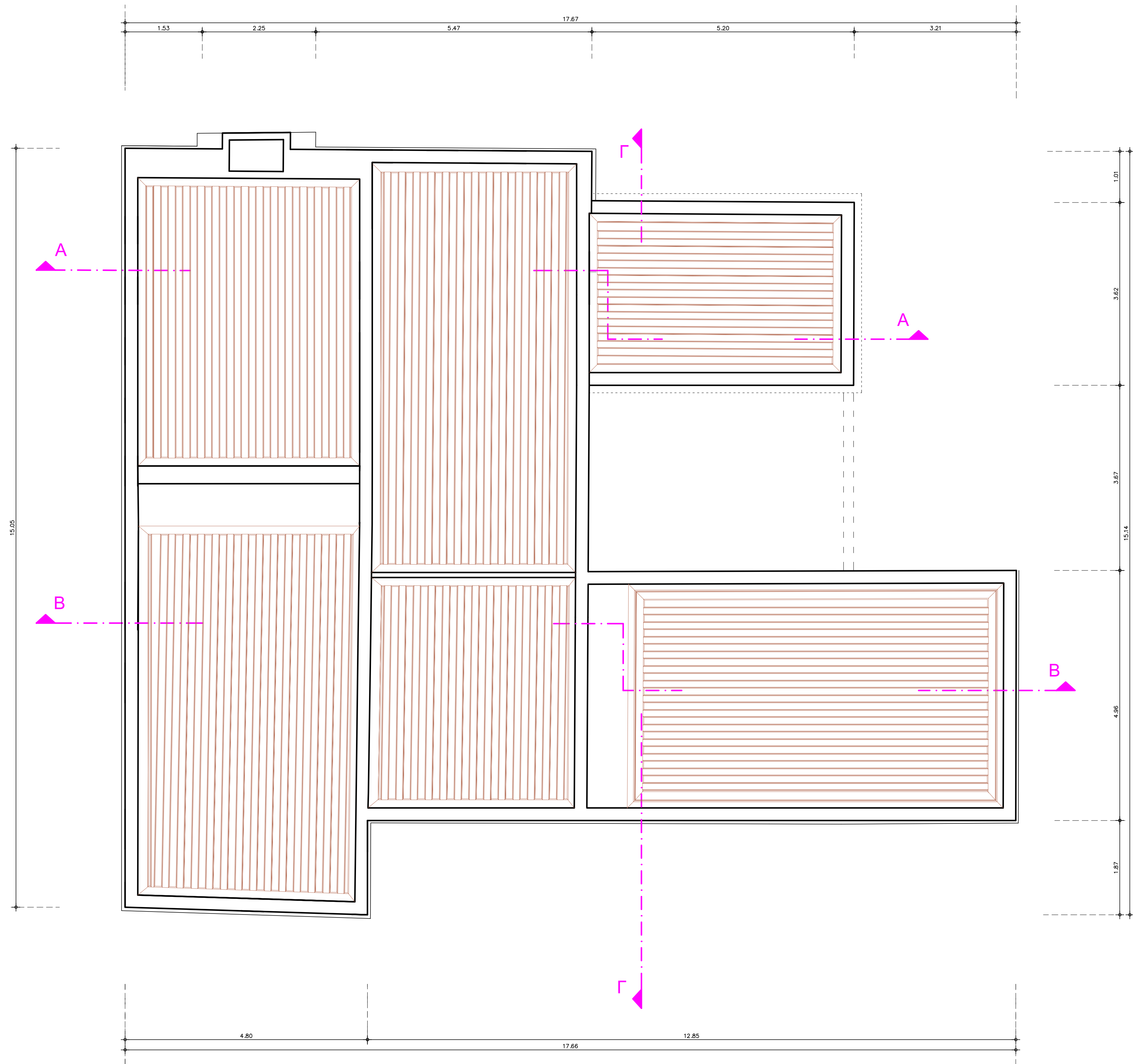
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

Τίτλος έργου: ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

πίλος σχεδίου:	ημερομηνία:	ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
	κλίμακα:	1:50
	α/α σχεδίου	
	Πρ.03	
Πρόταση	ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ	

σφραγίδα υπογραφή:

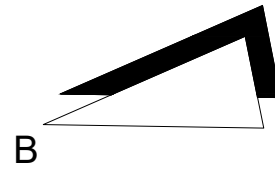
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΝ ΣΤΗ ΡΟΔΟ		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
αρχιτεκτονική σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

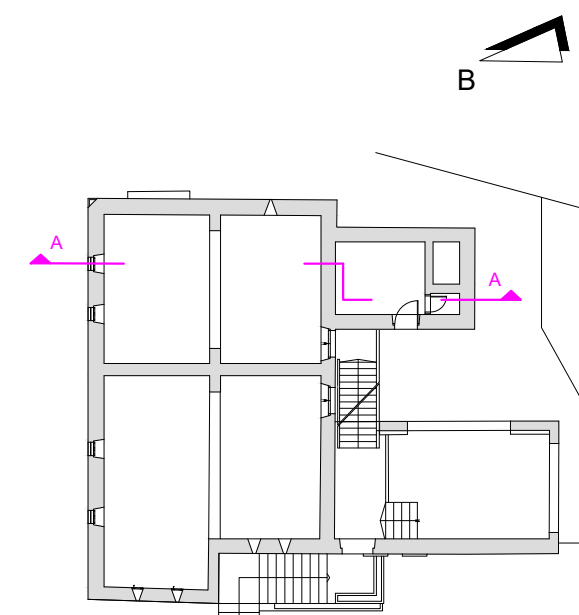
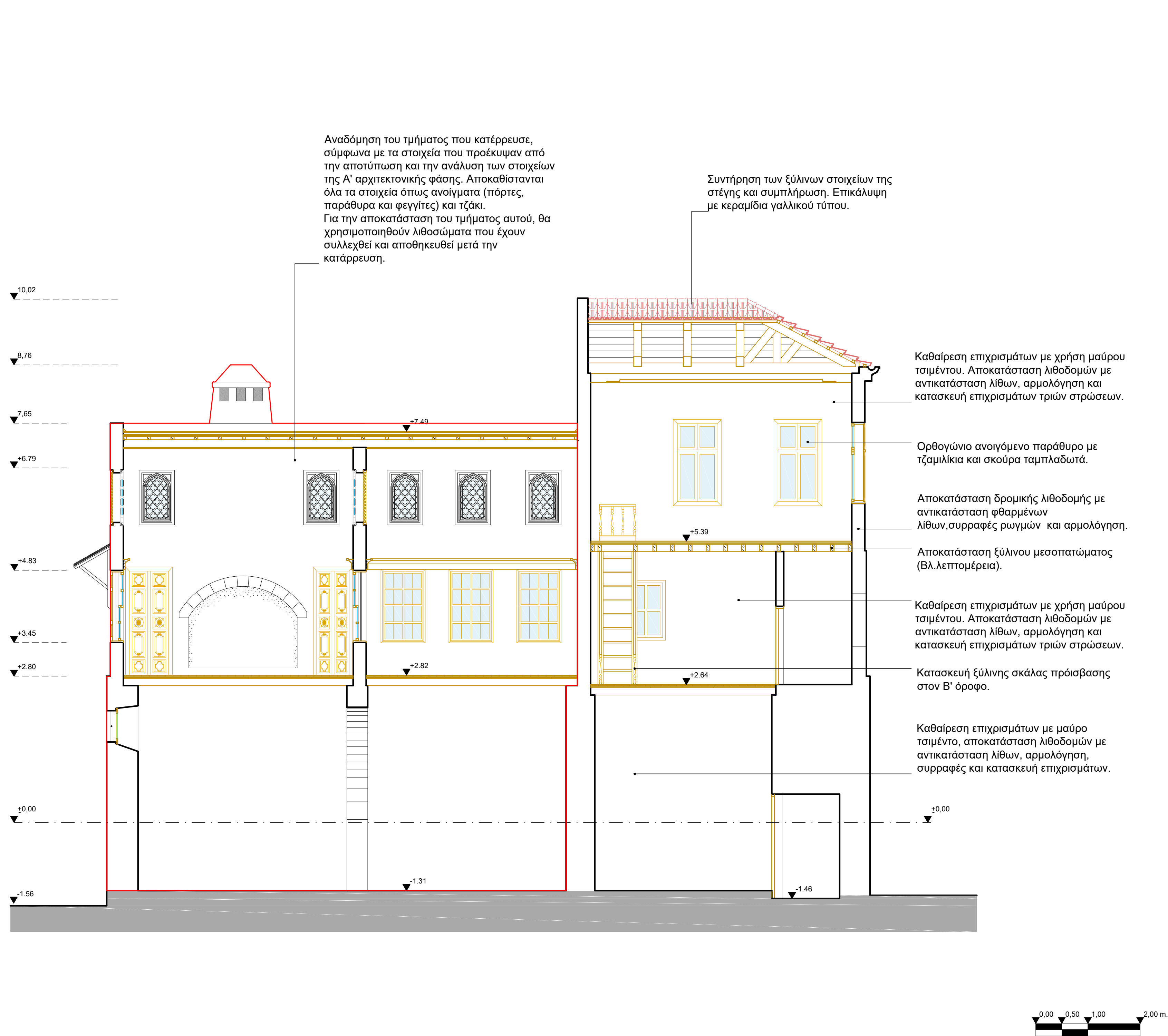
Πρόταση	ημερομηνία:	ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
	κλίμακα:	1:50
	α/α σχεδίου	
ΑΝΟΨΗ	Πρ.07	

σφραγίδα υπογραφής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ		
ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ:		
ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΝ ΣΤΗ ΡΟΔΟ		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

τίτλος σχεδίου:	ημερομηνία:	ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
	κλίμακα:	1:50
	α/α σχεδίου	
Πρόταση	Πρ.09	
ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ		

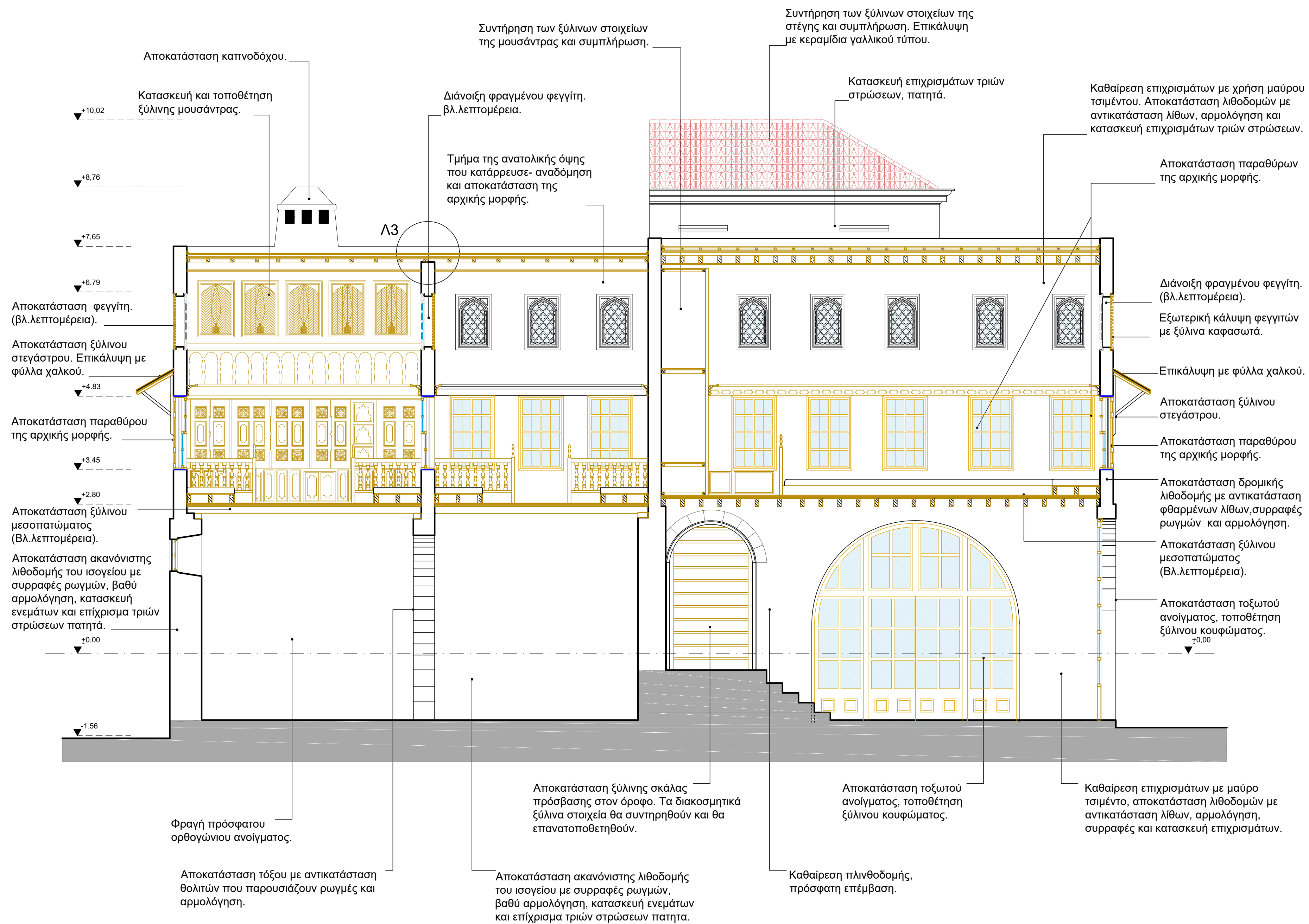
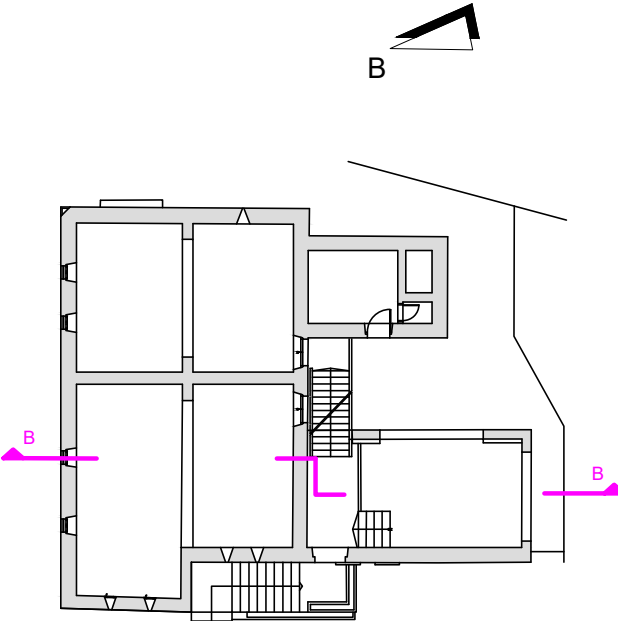

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ		
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ		
ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ		
αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

Πρόταση	ημερομηνία:	ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
	κλίμακα:	1:50
	α/α σχεδίου	
ΤΟΜΗ Α-Α		Πρ.11

σφραγίδα υπογραφή:

Λ3 Λεπτομέρεια αποκατάστασης ξύλινου δώματος
(βλέπε τεύχος στατικής μελέτης)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ

**ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ
ΣΤΗ ΡΟΔΟ**

αρχιτεκτονική μελέτη (19

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟ

σχεδίαση (1997):

ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ

ΕΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ

επικαιροποίηση

ηλεκτρονική σχεδίαση :

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

τίτλος σχεδίου	
----------------	--

Περιοχή: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020

Ίμακα: 1-50

α σχεδίου

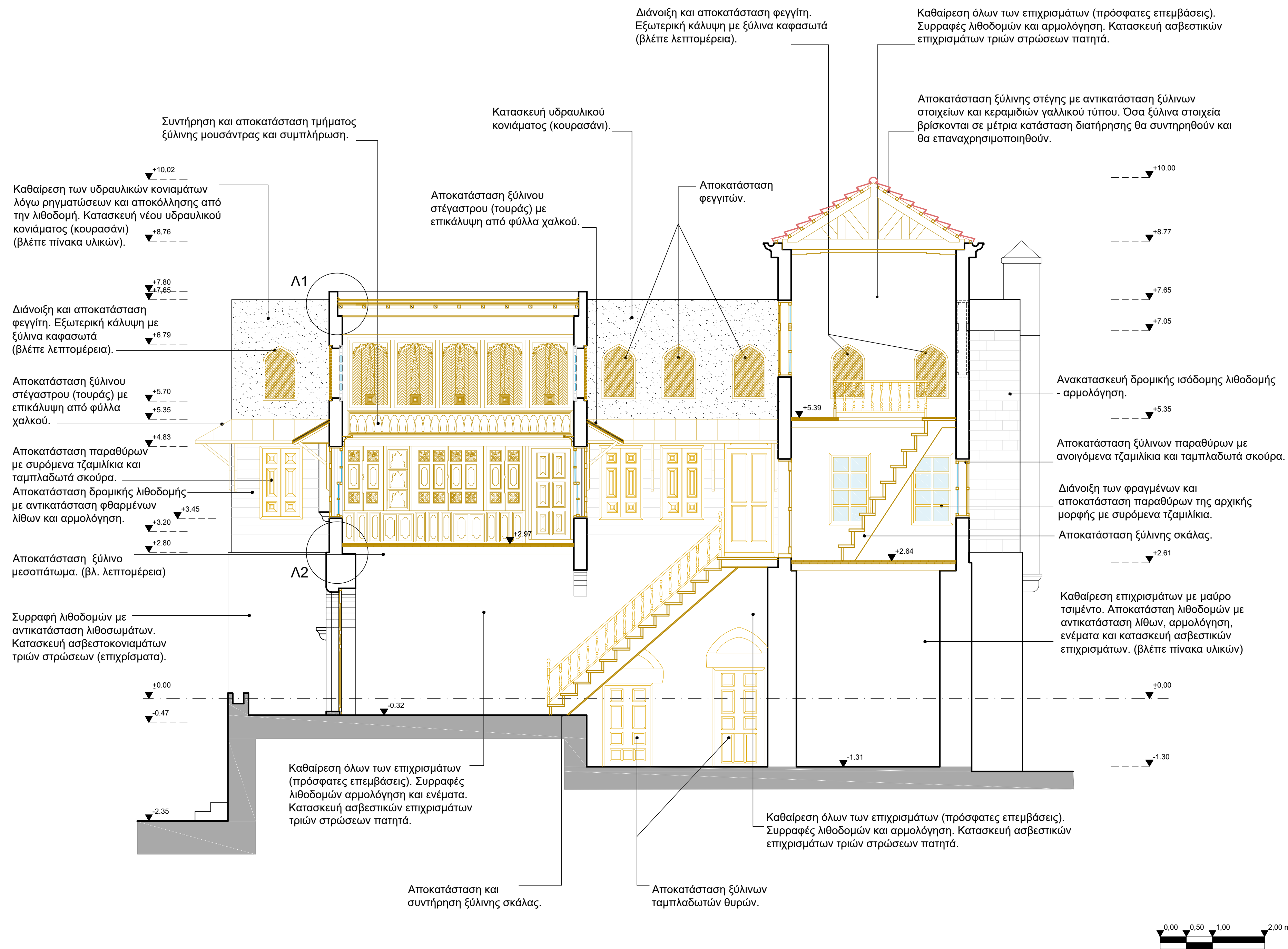
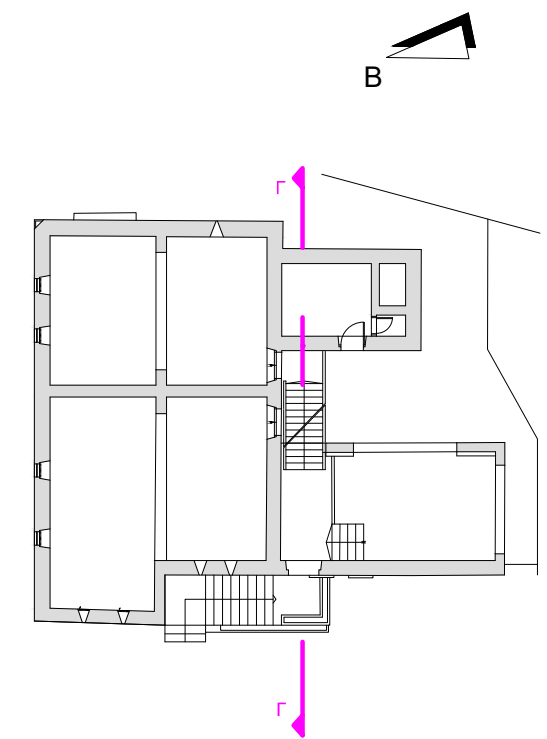
Πρότασ

TOMH B-

Πρ.12

σφραγίδα υπογράφει

- Λ1 Λεπτομέρεια αποκατάστασης ξύλινου δώματος.
(βλέπε τεύχος στατικής μελέτης)
- Λ2 Λεπτομέρεια αποκατάστασης ξύλινου μεσοπατώματος.
(βλέπε τεύχος στατικής μελέτης)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ:

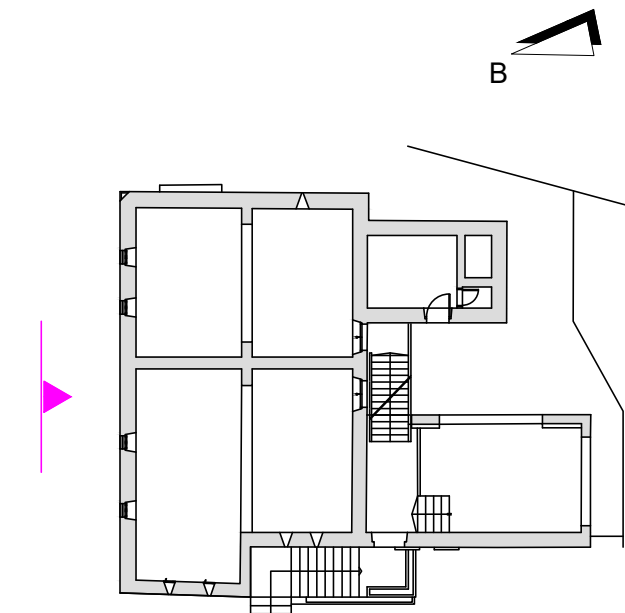
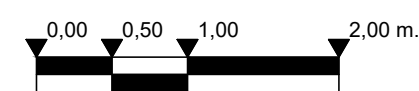
**ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ
ΣΤΗ ΡΟΔΟ**

αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

τίτλος σχεδίου: Πρόταση ΤΟΜΗ Γ-Γ	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
	κλίμακα: 1:50
	α/α σχεδίου Πρ.13

σφραγίδα υπαγραφή:

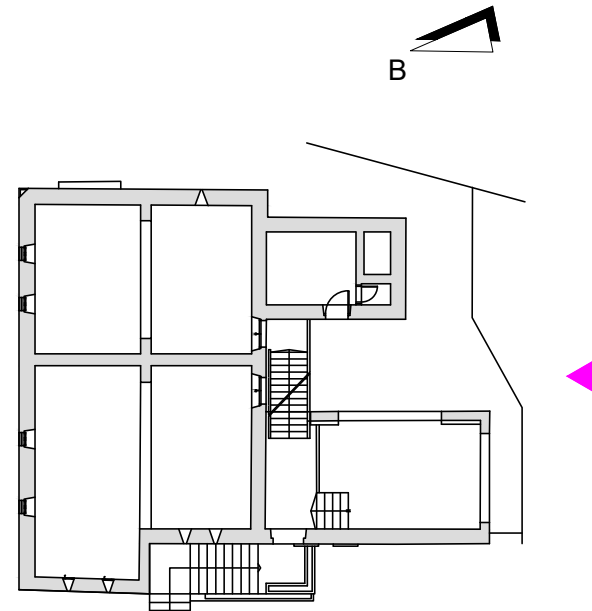
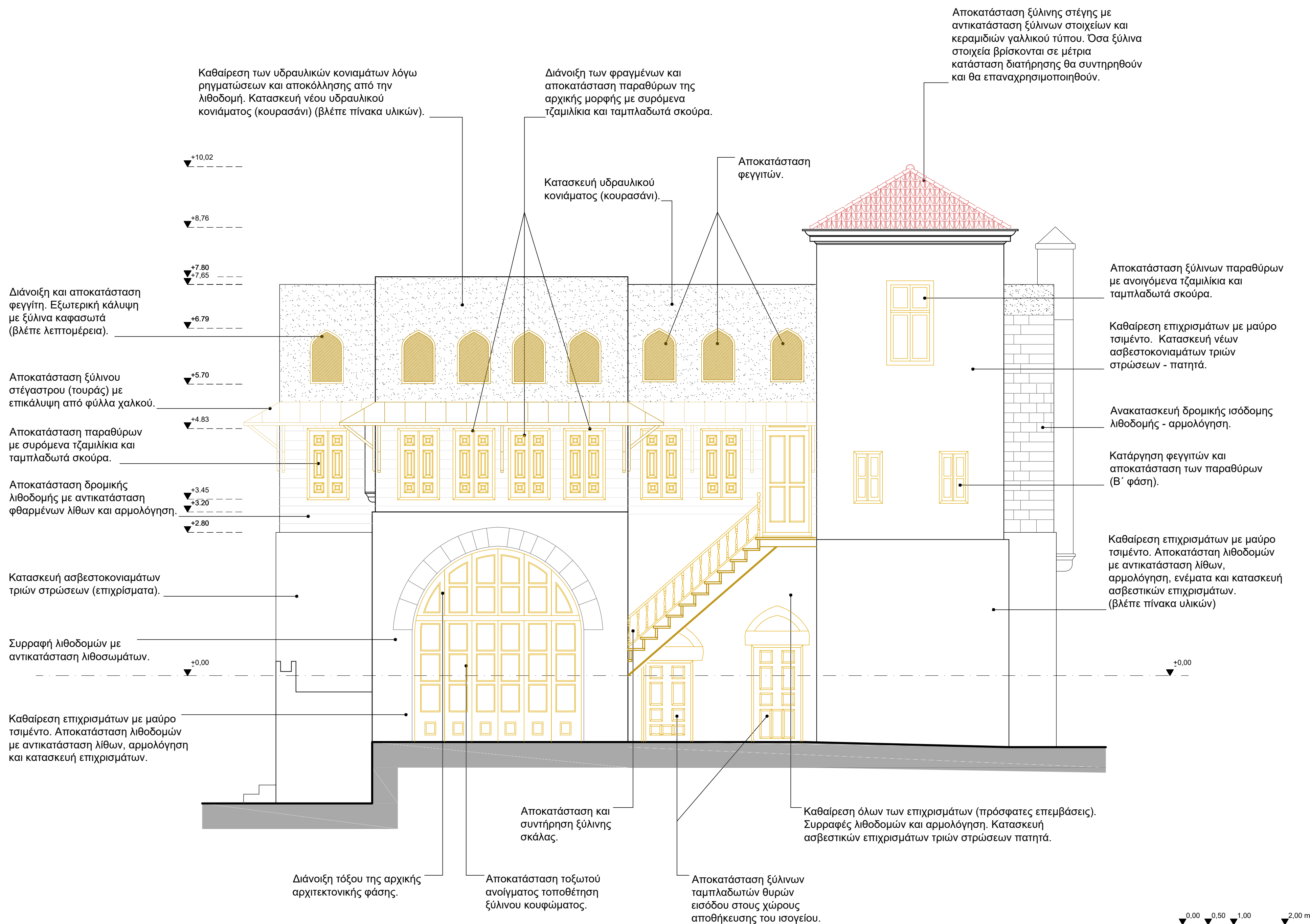
 Τμήμα που κατέρρευσε πρόσφατα.

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχέδια (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επιμελέτηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΑΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΑΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

σφραγίδα υπογραφής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

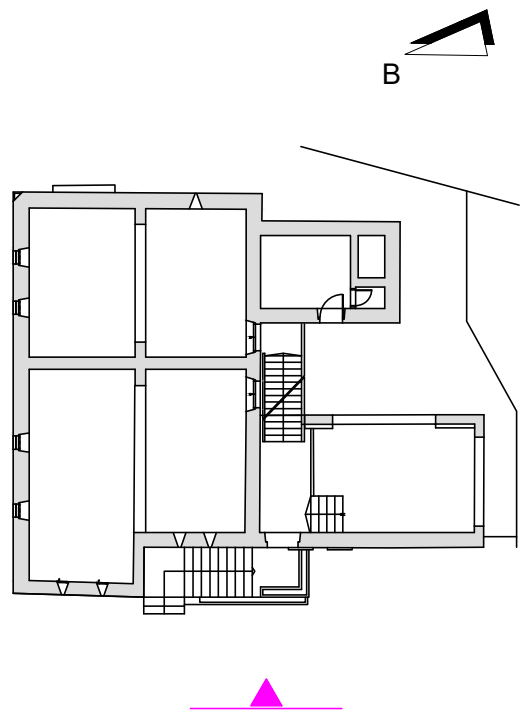
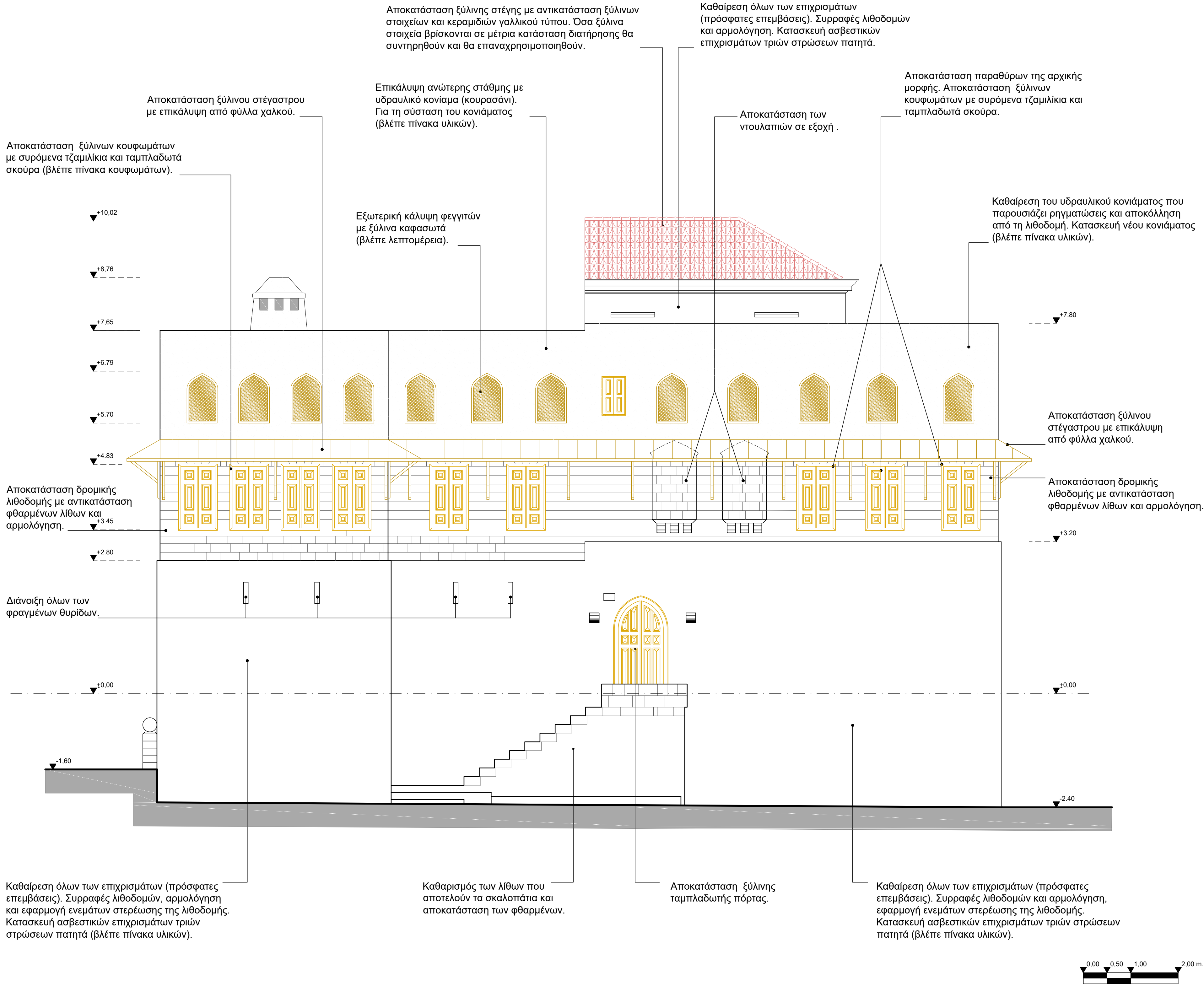
ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ:
**ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ
ΣΤΗ ΡΟΔΟ**

αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

τίτλος σχεδίου:	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
Πρόταση	κλίμακα: 1:50
NOTIA OΨH	α/α σχεδίου
Πρ.16	

σφραγίδα υπογραφή:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ & ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ:
**ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ ΧΑΣΑΝ ΜΠΕΗ
ΣΤΗ ΡΟΔΟ**

αρχιτεκτονική μελέτη (1997):	ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΕΛΛΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
σχεδίαση (1997):	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΑΤΣΙΔΗ ΣΑΒΒΑΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
επικαιροποίηση αρχιτεκτονικής μελέτης (2019-2020):	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ηλεκτρονική σχεδίαση :	ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ ΓΚΙΩΝΗ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΡΙΑ

τίτλος σχεδίου:	ημερομηνία: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
κλίμακα: 1:50	α/α σχεδίου
Πρόταση	Πρ.17
ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ	

σφραγίδα υπογραφής: